

www.e-rara.ch

Aphorismi hieroglyphici

Valeriano, Pierio

Lipsiae, 1592

Stiftung der Werke von C.G.Jung, Zürich

Shelf Mark: Online

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-5393>

---

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

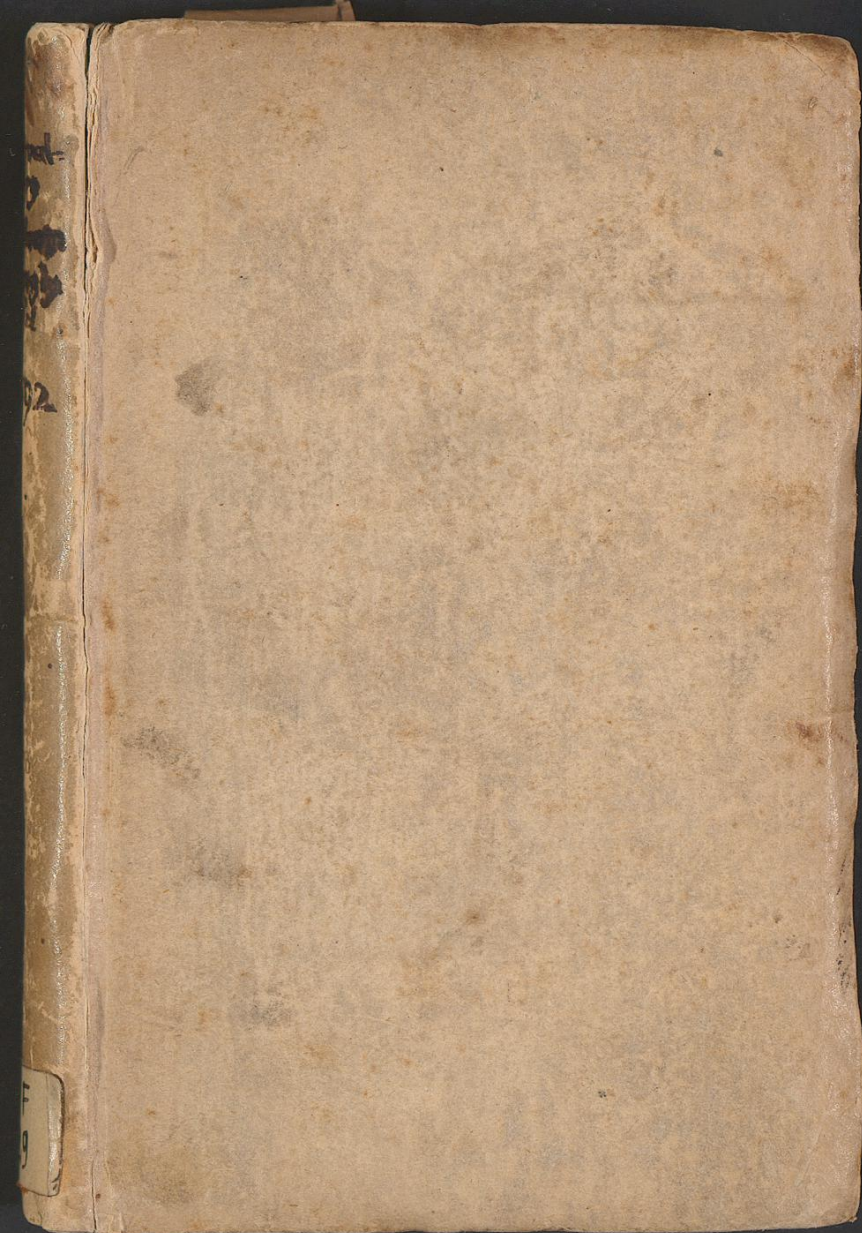

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

John H. Forbes.

Dresden. 26th April. 1849

CF. 29

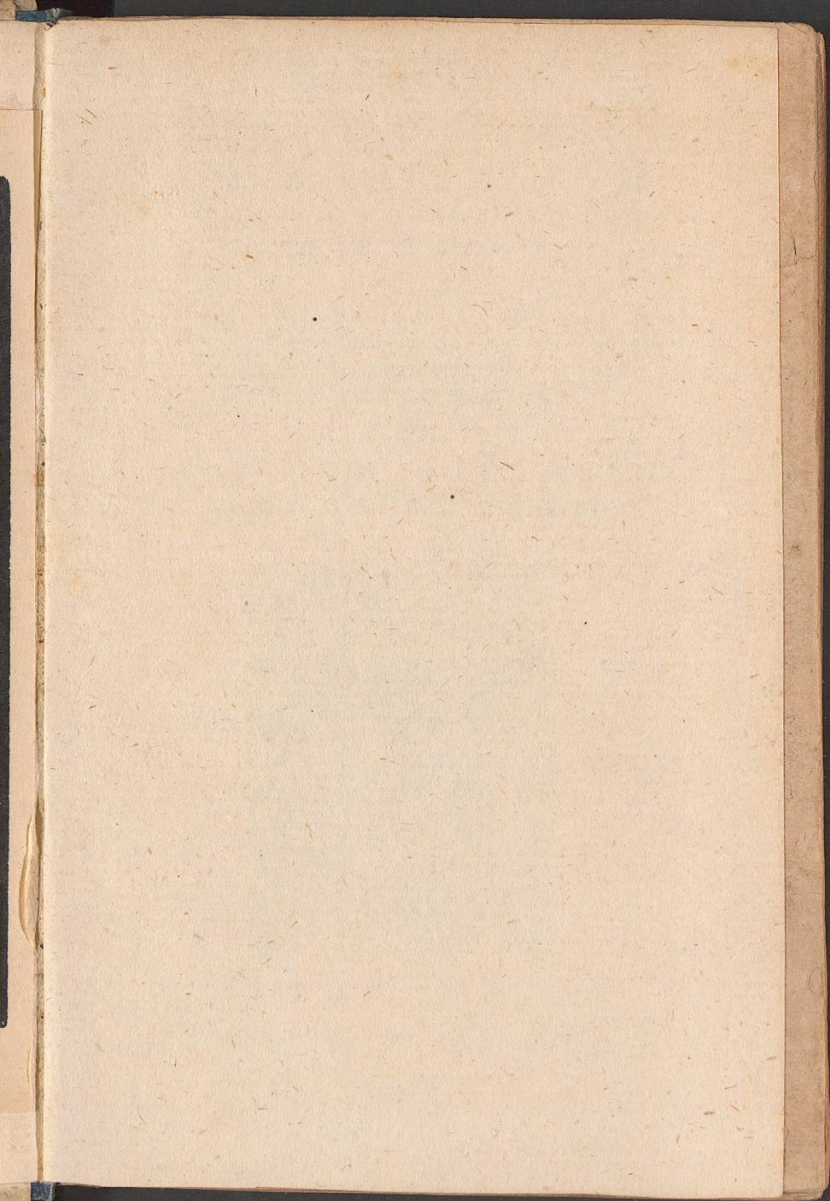

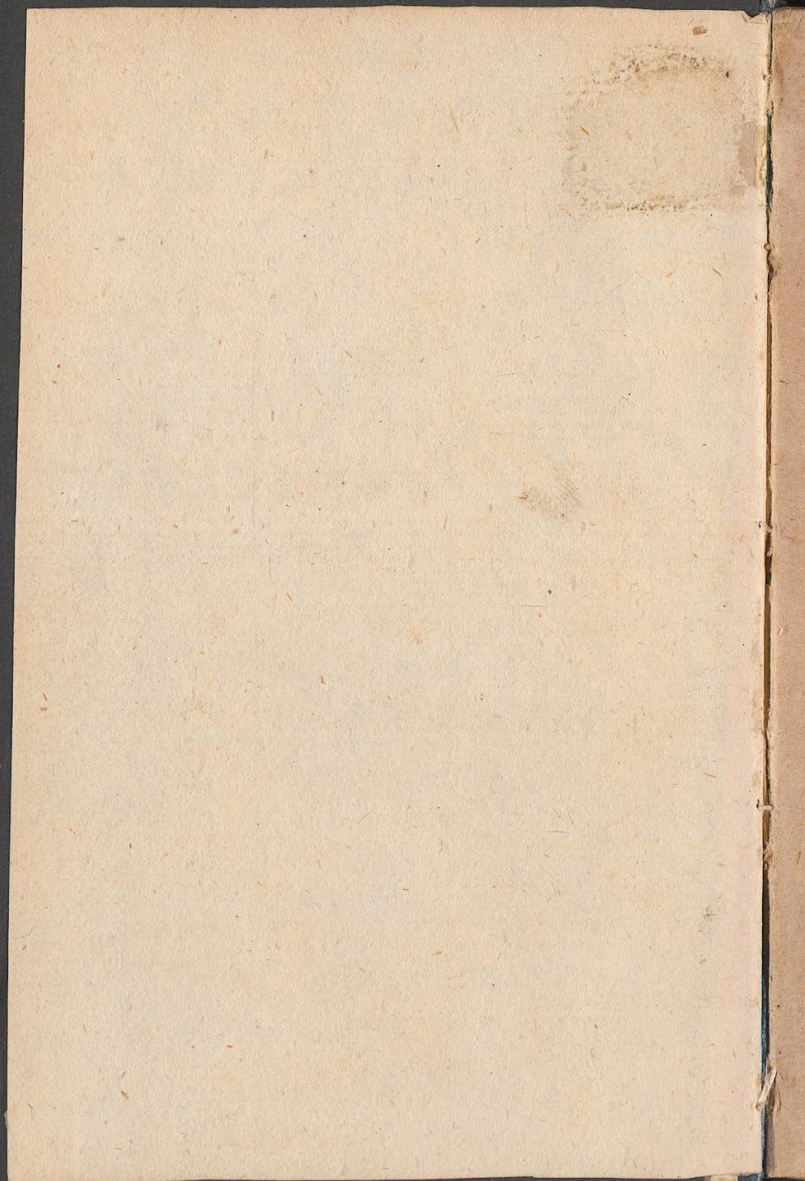
~ vocatus atque non

~ itaque sua supeiora

✧ C.G. Jung ✧

Aphorismi
HIEROGLYPHICI,
QVIBVS VETERVM PHI-
LOSOPHORVM MYSTERIA
quædam declarantur:

EX COMMENTARIIS HIERO-
GLYPHICIS IOANNIS PIERII VA-
leriani & Cælij Augustini Curionis collecti, inq; vsum
eorum, qui de recondita veterum doctrina ali-
quid cognoscere desiderant, editi

PER
HENRICVM SCHVALEN-
BERG, opt. art. Magistrum in
Academia Lipsensi.

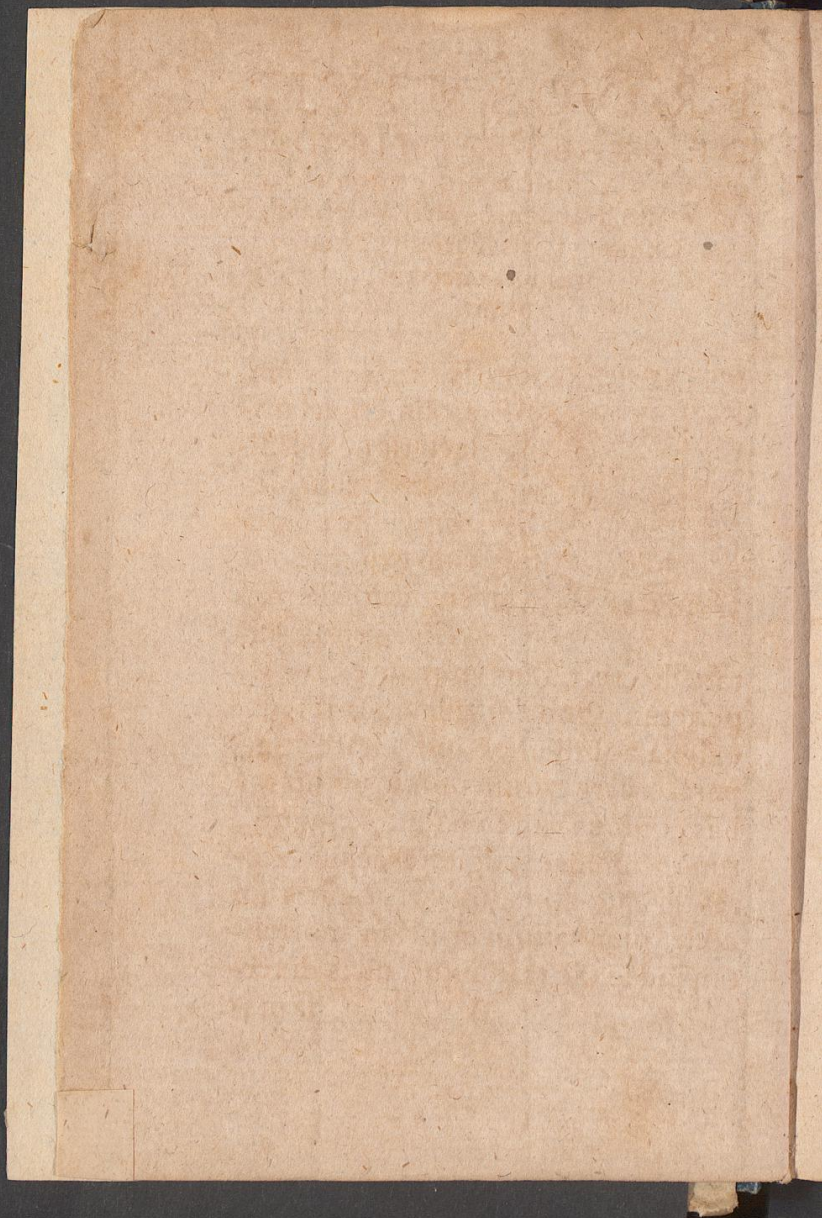

I 5

9 2

L I P S I Æ,
Impensis Valentini Vægeli Bibliop.

P R O O E M I V M,
 DE PRAESTANTIA DO-
 CTRINÆ HIEROGLYPHICÆ;
 ex epistola Ioannis Pierij Valeriani,
 Commentarijs hieroglyphicis
 præmissa, decer-
 ptum.

E PRÆSENTIS
 argumēti vel ob-
 lectione vel uti-
 litate, quam hie-
 roglyphica re-
 rum explicatio &
 cognitio affert, si
 velim pro digni-
 tate dicere, nullus vnquam exitus re-
 perietur. Quod si vnicuique rei non
 exigua nobilitas ex antiquitate com-
 paratur, scriptorum opinio est, literas
 has, quibus inde vsi sunt Aegyptij,
 tunc primū excogitatas, cum vete-
 res illi ante diluuium viri, qui rerum
 coelestium rationem primi mortali-
 um indagasse traduntur, duas diuer-

sa materia columnas constituerunt; lateritiam vnam, alteram lapideam, in quibus totum de consummatione mundi arcanum exscriberent. Sunt enim, qui descriptionem huiusmodi animalium, ceterarumq; rerum figuris constituisse astruerent, in quibus tamen philosophi poëtæ historici diuinarum etiam disciplinarum sententias delitescere viderunt. Constantissima enim fama celebratum fuit, sacerdotes illos Aegyptios omnem naturæ obscuritatem adeo manifeste sibi cognitam profectos, ut eandem quasi per manus traditam disciplinam hæreditariam possiderent. Hæc ipsa præclarâ famâ commotus admirandus ille Pythagoras, Egyptum sibi adeundam lustrandamque putauit, ac ab iisdem ibi sacerdotibus talia coepit arcanarum rerum documenta, ut non ab re de illo passim dictum sit:

*Mente Deos adiit, & quæ natura negauit
Visibus humanis, oculis ea pectoris hausit.*

Tan-

Tantaq; huius viri fuit admiratio, vt Crotoniata & Metapontini (apud quos etiam de vita decessisse fertur) ex eius domo templum facerent, ac veluti numen colerent. Quid Plato, vt ingenij doctrinaeque princeps & philosophorum Deus & haberetur & vocaretur, nonne id Ægyptiacæ peregrinationi debet referre acceptum? Nonne Moses ipse, quem Pharaonis filia adoptauit, regioq; modò, peritis Ægyptiorum adhibitis præceptoribus educauit ac erudiuit, magni sapientisq; nomine honoratus est? Sed ne in conquirendis multis laborare videar, cum hac hieroglyphica instituendi ratione, similitudinem habere comperio diuinas nostrorum literas. Ita omnia mysticò quòdam sensu scripta, quæcunque Moses, quæ Dauid, quæ Prophetæ reliqui coelesti spiritu afflati protulerunt. In noua verò lege, nouoq; instrumento, cum assertor noster ait:

Aperiam in parabolis os meum, & ænigmata antiqua loquar: quid aliud sibi voluit, quàm, hieroglyphicè sermonem faciam, & allegoricè vetusta rerum proferam monumenta? Et illud: Iesus in parabolis loquebatur ad turbas: nonne sermones suos arcanò quasi velamine quòdam contegebat? Pari modò videmus, Apostolos ab vsitato loquendi more recessisse, vt sacra de Deo dicta, à cæteris scriptis, sicut meritá dignitate, ita & formá quãdam discernerentur, ne coelestium mysteriorum maiestas passim & indiscretè patefceret, sanctumq; canibus & margaritæ porcis exponerentur. Demetrius certè Phalereus apud Philadelphum Alexandriæ regem, plerisq; audientibus affirmavit, non licuisse Græcis Hebraicam historiam attingere: quin illustrium scriptorum quosdam, eam rem tractare ausos aduersá mentis valetudine & languore corporis tamdiu con-

conflictatos, donec ab incæpto def-
stitissent, tanquam id arcanum profa-
nis esset gentib. manifesta ira numi-
nis interdictum. Ad quod ipsum si
nunc multi respicerent, modestiùs
aliquantò se gererent. Vides enim,
quæ de humana diuinâq; disciplinâ
verustas illa sub rerum verborumque
quorundam inuolucris occultaue-
rat, & quod peritissimi quique inter
se hoc veluti ænigmatum genere vti
consueuerunt. Mihi igitur verti vi-
tio non debet, si omnem operam &
studium ad harum rerum explicatio-
nem contulerim, quas tantò in pre-
cio à præstantissimis quibusq; semper
habitas nouimus. Angelo Politiano,
Petro Crinito, Philippo, Beroaldo
summæ laudi datum, quod primi v-
num vel alterum ex his locum inter-
pretati sint. Mihi igitur, vt idem at-
tentem, cur negetur? Etsi is non sum,
qui cum illis ausim eruditione con-
tendere, (fuerunt enim ex ijs quòs

æquus amavit Iupiter) si quid tamen non intermissus labor & in euolendis remotioribus libris perseverantia valet, non vnum iam aut alterum locum, sed multa volumina de arcanis huiusmodi, aliqua posteritatis gratulatione me conscripsisse, grati, ni fallor, profitebuntur, ac oblectationem & vtilitatem ab harum rerum tractatione non disunxisse. Maximas certè commoditates & utilitates consequemur, si ex multis expertibusque rationis animantibus exempla sumere voluerimus, & virtutum quas sequamur, & vitiorum quæ fugiamus. Nec deerit occasio rectè sentientibus, qui accommodatè ad religionem nostram hæc retulerint & exposuerint. Nec etiam arborum & herbarum consideratio nobis otiosa est, cum D. Paulus, & ante eum Dauid ex rerum creatarum cognitione, Dei magnitudinem & dignitatem intelligi tradant. Quæ
cum

cum ita sint, quis nostrum tam tor-
pescenti, ac terrenis fecibusq; immer-
so erit animo, qui se non innumeris
obstrictum à Deo beneficijs fatea-
tur, cum se hominem creatum vide-
at, & omnia, quæ in coelo, aëre, aqua,
terraq; continentur, hominis causâ
generata esse, verumetiam eorum
omnium, quæ vniuersum complexu
suo continet, dominum esse condi-
tum? Hæc si ita suis viribus & animo
exponderentur, atq; oculis quotidie
cernuntur, mirabilem excitarent
in nobis erga Deum
amorem.

EXPLICATIO NOMINIS

ιερογλυφικῶν.

HIEROGLYPHICÆ literæ dictæ sunt apud Ægyptios, notæ quorundam aut animantium aut aliarum rerum sacris monumentis, quæ illi hieroglyphica vocabant, incisæ: quibus vice literarum utebantur. Quod etiam apertissimè testatur Cornelius Tacitus lib. 13. Primi, inquit, Ægyptij per figuras animalium sensus mentis effingebant, & antiquissima monumenta memoriæ humanæ saxi impressa cernuntur, & literarum inventores perhibentur. Harum literarum hieroglyphicarum mentionem quoque faciunt, Strabo lib. 17. & Diodorus Siculus in principio lib. 4. Et Plinius lib. 36. cap. 8. sculpturas effigiesq; in obeliscis Ægyptias esse literas ait. Meminit earundem & Cælius Rhodiginus lib. 16. cap. 26. antiq. Item Polydorus Vergilius lib. 3. cap. 11. de rerum Inventoribus. Et Alexander Sardus de rerum Inventoribus lib. 1. Budæus quoque de Assæ.

APHO-

APHORISMORVM HIEROGLYPHICORVM

EX PIERII COMMENTA-

rijs hieroglyphicis. col-
lectorum

LIBER PRIMVS.

De Leone.

1. *ÆGYPTII sacerdotes Leone picto denotabant magnanimitatem, propterea quod inter quadrupedes nullum aliud animal præstare magis animo exploratum habuere.*

2. *Per Leonem apro iunctum vires animi cum viribus corporis coniunctas intelligi aiunt. Leonem enim animæ vim, Aprum verò robur corporis interpretantur.*

3. *Leonis anteriora robur significabant, propterea quod in eo animali membra illa robustiora sint.*

4. *Per caput Leonis Ægyptij sacerdotes vigilantiam atq; custodiam depingebant, eo quod solum hoc ex animalibus recuruos ungues habentibus, simul atq; natum est, cernat: quodq; somni sit parcissimi, & oculos habeat inter dormiendum splendescentes, ac quodammodo patefactos. Hoc enim in custodia signum recepere. Et sanè multi crediderunt leones insomnes esse, eò quod*

ed quod caudam assiduè inter quiescendum motent.

5. Per caput & anteriora leonis terrificum hominem, qui reliquos aspectu solo consterneret, significabant. Est enim leo eius natura, ut, etiamsi ferum nil molliatur, intuentes tamen terreat, ea est in oculis eius vis, ea maiestas.

6. Leo significat etiam dominatorem, quod sit veluti dominator animalium rationis expertum.

7. Summam ingenij calliditatem per leonem nonnulli denotant.

8. Hominem qui arte, ingenio, vel auctoritate longè potentior se addicat sibi atq; subiiciat, per leonem ab homine domitum intelligimus: quippe quod feræ alioqui ferocissimæ validissimæq; impetum ferocitatemq; sopire, mollireque potuerit.

9. Immensum furorem, quo quis impotentius exardescat, significare si collibuisse, leonem effingebant catulos suos discerpentem, imò exosantem, *ἑκὼς ὄντα*.

10. Aegyptij sacerdotes hieroglyphico leonis simiam vescentis denotabant hominem febricitantem, & sibi met auxilia comparantem. Aiunt enim leonem febre correptum, vel si ad furorem usq; exastuet, vnius passionis simiae liberari.

11. Imagine leonis & facula depingebant hominem super igne formidulosè sollicitum, & quasi
vesa-

vesanientem. Leo enim nihil æquè veretur atque prætensas faces, quibus ad ferociam eius domitandam nihil efficacius.

12. Eadem imagine & furor indomitus indicatur.

13. Leonis una cum galli effigie religiosam formidinem indicarunt, propterea quod leo gal- lum & præcipuè album mirum in modum perhorrescat. Hoc ipsum pro symbolo colendæ diuinitatis accipi quidam tradidere.

14. Incrementum Nili ostendere cum vellent, leonis identidem hieroglyphicum faciebant, quippe cum sol in leone existit, Nili diluuium excitatur, duplumq; recentis aquæ sole in eo signo commorante sæpius exundat.

15. Cum persuasum haberent Aegyptij, le- nas semel tantum in vita parere, mulierem iti- dem, quæ vnius tantum filij mater fuisset, per le- nam sculptam significare consueuerunt.

16. Per leonem & substratum hominem, ita tamen vt leo sit incolumis, significatur clemen- tia: propterea quod infestissime sollicitatus ab homine leo, dummodò sit intactus, non vngu- bus eum lacerat, nec vlla iniuria afficit, sed qua- tit solum, atq; vbi ita perterruerit, dimittit, in- xta illud Ouidij:

Corpora magnanimo satis est prostrasse leoni.

17. Inesse leoni castigationis etiam iudicium, ex eo didicimus, quod traditum ab Eudemo citat

Aelia-

Aelianus, leonem, *ursam*, & canem eodem contubernio à magistro quodam alitos & educatos, sine ulla iniuria aliquandiu pacatissime conuixisse, ac si domestica & eiusdem generis animalia fuissent: Verum cum *ursa*, quodam impetu percita, contubernalem canem dilacerasset, commotum leonem violati hospitij scelere in *ursam* proruisse, eaq; pariter dilacerata meritis pro cane pœnas exegisse.

18. Ulciscendi studium per leonem telo confossum pleriq; pingere instituerunt. Aiunt enim leonem vulneratum mira observatione percussorem nosse, & in quantalibet multitudine vnum appetere, & si detur copia, fœdissime lacerare & discerpere.

19. *Augurium Regium* per leones significari quidam annotant, propterea quod regibus augurium dare leones sint soliti.

20. *Leena* catulos in utero gestans, interprete *Apollonio Tyaneo*, denotauit annum integrum.

21. Catuli octo in utero *leæne* gestati (eodem interprete) significarunt totidem menses.

22. Sunt etiam qui hominem ad facietatem vsq; crapulatum, per leonem frustra carniū depascentem indicari velint, eo quod animal hoc cibo incontinenter admodum utatur, multaꝓe douoret solida sine villo dissectu, quæcunq; potest, ita vt mox à pastu nihil biduo aut triduo edat.

23. Me-

23. Meretrices intelligi per leanam multis veterum sententijs & monumentis constat.
24. Leanæ elinguis simulacrum taciturnitatis muliebris indicium alicubi fuit.
25. Leoninum spolum virtutis hieroglyphicum est.
26. Leonem prope humi procumbentem, & superuolantem noctuam interpretantur nonnulli crepusculum vespertinum.
27. Alij per huiusmodi hieroglyphici figmentum indicarunt vires cedere sapientiæ, eo quod leo robur, noctua Minervam denotet.
28. Leo pedibus anterioribus inclinans ad humum, superne verò habens caduceum exporrectum, ostendit vires quantumlibet feroces, sapientum eloquentiæ cedere.
29. In sinistra parte simulacri Dianæ depictus leo exponitur solis vis, qua splendorem sibi comparat luna, ea solum parte lucens, qua illius radijs illustratur.
30. Leonis effigiem anterioribus partibus solem describere, posterioribus verò terram, nonnulli tradunt.
31. Per leonem denotatur Christus.
32. Leones domiti & magnæ Deæ succedentes, sunt liberi obsequentes parentibus.
33. Leonis anteriora in Chimera exponuntur initia amoris, qui primo statim insultu leonina feritate nos aggredi videtur.

LIBER II.

I. De Elephanto.

1. *Aegyptij hominem opulentum, suis viribus pollentem aliorum nihil indigum, per Elephantum, imò per vnam eius promuscidem hieroglyphicè depingebant, quod talem tantamq; habeat promuscidem, vt ea vna officijs ferè omnibus illi oppido sufficiat.*
2. *Aegyptij quoque regem hominem per Elephantum simulacrum intelligebant, propterea quod habeat hoc animi regij peculiare, vt genua non flectat more reliquorum animalium, sed calcaneum leniter incuruet: Regium namque esse perhibent, genua non flectere. Nam genua non flectere procul dubio ostendit supplicabundum non esse: Flectere verò calcaneum, humanitatem, qua maximè præditus est elephas, indicat.*
3. *In Q. C. Mari Numo Elephantum ibidibus adiectis hieroglyphicè, Affricam prouinciam ab eo domitam significare, creditur.*
4. *In militaribus signis Elephantum legionis quintæ vexillis pingebantur, propterea quod C. Casare aduersus L. Scipionem civili bello decertante, ea legio negotium sibi contra Elephantos dari postulauit, req; strenuè gesta, reliquæ victoria occasionem præbuit.*

5. Ele-

5. Elephas iunctus currui, provinciam subiugatam hieroglyphicè significat.

6. In munificentia ostentanda magni principes Elephantum plurimum vñ sunt.

7. Per Elephantum, qui cibum caperet, exprimebant hominem temperantem, aut qui servare modum in rebus norit. Assuetus enim Elephante certæ pabuli mensuræ, si quid largius opulentiùsq; apposueris, tantum assumit, quantum quotidiana consuetudine pascere sit institutus.

8. Aegyptij hominem tali prudentia præditum, ut nihil sibi cum stultis & fatuis esse vellet, Elephantum & capro hieroglyphicè designabant, eò quod Elephante viso capro fugiat.

9. Elephas cum porco designat regem fugientem genus hominum vaniloquum. Elephas enim porci audito grunnitu in fugam se proripit & vestigio.

10. Aegyptij denotantes hominem in eximia quadam dignitate constitutum, & res viles sectantem hieroglyphicum Elephantum, qui mures venaretur, proponebant.

11. Consternationis & metus hieroglyphicum est Elephante ad stagnum limpida aquæ, vnde se tanquam in speculo contemplari queat, depictus. Hanc enim speciem supra modum reformidant aut certè abhorrent & auersantur.

12. Simulacrum pulli Elephantum cui nondum dentes enasci cœperunt, denotat aliquod longo

B

tempo-

temporis intervallo effectum. Aiunt siquidem Elephantum in utero gestare per multos annos. Unde & proverbia : Prius locusta pepererit Lucam Bouem.

13. Per Elephantum dentes suos terra condentem, hominem frangi & de victus ratione solitum indicari putant nonnulli, eo quod Elephas simul ac caducos dentes suos intellexerit, sponte eos auellat & terræ infodiat.

14. Alij potius hominem vitæ suæ consulentem per eandem picturam representari malunt, propterea quod dum a venatoribus insectantur, dentes suos illis arboribus excutiant, scientes se eorum causa peti, ut ita præda derelicta vitæ ipsi suæ prospiciant.

15. Hominem, qui magna & enormia scelera perpetravit, Elephanti signo indicari, Eucherius docet.

16. Stupidum hominem per Elephantum notari alij aiunt. Etsi enim beluarum Elephantum nulla prudentior existimetur, tamen ob vastitatem & molem corporis stupiditatis nota efficitur.

17. Elephas noua apparente luna vino se flumine purificans, pietatis signum est.

18. Eandem denotat, si morbis infestatus DEORVM auxilium imploret, herbas cælum versus iaciat, quasi earum internuncio eo preces allegans.

19. Elephas iuxta feras minores mansuetudi-

tudinem designat, eò quod eundem contra minus validas feras pugnare prorsus nezent.

20. Ira etiam vehemens per Elephantum designatur. Quamvis enim natura admodum mansueti sint, in iras tamen acriter incitantur, perturbatiq; irritatione aliqua acerbiorè, immaniter efferascent, ita ut sint tam hostibus quàm ductoribus suis, si ab iisdem prouocantur, perniciosi.

II. De Rhinocerote.

1. Sunt qui lentitudinem irascendi siue tarditatem ad iram coniunctam cum immodica iracundia per huius animalis hierographicum intelligunt. Nam in eo conueniunt auctores, magna id indigere irritatione, sed ubi irasci coeperit, esse ferocissimum.

2. Elephas à Rhinocerote in certamen prouocatus, signum est potentis regis, qui imbecillioris alicuius artibus vexatur.

3. Fortem atque robustum diuinæ literæ per Rhinocerotis imaginem accipiunt, teste Eucherio.

LIBER III.

De Tauro.

I. AEGYPTII sacerdotes temperantia in
B 2 re Ve.

re Venerea præditum hominem, significare si vel-
lent, Taurum naturæ admodum robustæ facie-
bant, eumque seorsum à vaccarum grege conui-
ctūq; pascentem. Tradunt enim admirabilem in
Taurō continentiam animaduerti, ita ut quam-
uis in libidinem concitatus, quasi furiat, tamen
non sæpius quam bis in die ascendat, à conceptu
verò ipsius vaccæ modestus castusq; nihil vite-
rius tentet.

2. Taurus caput, colla, armosq; caprisco re-
dimittis, hominem à priori petulantia sibi mode-
stius consulentem, denotat. Caprisco enim ea vis
est, ut lascipientium taurorum & quantumuis
ferocientium naturam vsq; adeo compeecat, ut
immobiles propemodum reddat.

3. Origenes Adamantius dicit, taurorum im-
molationem, quæ in diuini numinis tabernaculo
fieri iussa est per Hebræorum legem, significare,
apud nos superbix tumorem & insolentiam ma-
etandam esse.

4. Obtutus amatorius per aspectum Tauri-
num denotatur.

5. Nonnulli eundem interpretantur de indi-
gnatione.

6. Simulacrum Tauri genu dextro illigati, de-
signat hominem ea præditum modestia, ut facile
eum queas à perperam factis auertere. Taurum
enim si dextro alligaueris genu, mansuetum &
vincula consequentem inuenies.

7. Tau-

7. Taurus cauda surrecta, capite cernuo, anteriore crure laevo genu flexus, sub querno stipite, à quo laurea pendeat, ab altero latere caput leonino spolio armatum, hieroglyphicum fuisse perhibetur edomita ferocia.

8. Taurus ab ascensione vaccae in dextram partem se demittens, masculae prolis, in laevam verò se auertens, faeminci faetus nota est. Nam de prole Tauri ex inclinatione in alterutram partem iudicium sumi posse, pro comperto habetur.

9. Aegyptij sacerdotes per auriculam tauri pictam & auditum & sedulitatem obsequij indicabant. In tauro enim aures ad audiendum semper sunt promptae, atq; eo praesertim tempore, quo faemina pruritu exagitata mugierit, quo tempore Taurus, quantumvis longè absuerit, accepta voce statim accurrit.

10. Tauri hieroglyphicum mare quoq; & Neptunum denotat, propterea quod mugitus pelagi taurino non sit absimilis.

11. Fluviorum quoq; imago taurus est: siue propter mugitum, quem ciere flumina taurorum instar videntur, & taurorum instar atrociam sunt: siue quod cornua fluminibus à flexuosis eorum lapsibus attribuuntur.

12. Per abactas Gerionis boues impulsis Herculis, tonitrus hieroglyphico significato intelligi debere autumant, quod poëta plerumq; tonitrus mugire dixerint. Abigi verò ab Hercule

dicuntur, quia solem per Herculem intelligebant. Solis igitur calor in nubes illapsus earumque rigore coarctatus, simul ac defractis nubibus erumpit, mugitus eos ciere consuevit.

13. Per signum vituli leticia significatur: Unde Vitulari verbum, id est, leticiæ signum præbere.

14. Boes pingues annonæ prouentum vberem, macilentæ verò annonæ famem designant in somnio Pharaonis. Est enim animal hoc agrorum cultui præcipuè idoneum.

15. Bos fronte in leoninam faciem conformata, ex antro cornibus arreptus, eductus ad sacrificium olim à Persis, vim illam ostendere videbatur, quam sol in vniuersam terram exercet: Soli enim ab ea gente dicatus fuit. Quod autem extraheretur ex antro, delitescere vim eius in terræ visceribus indicabat.

16. Bos arator qui decusso iugo triclinium, in quo cœnabat Vespasianus, irrupit, ac fugatis ministris, quasi repenti defessus procidit ad ipsos accumbentis pedes, ceruicemq; submitit, designauit terrarum orbem amarissimo Vitellianæ dominationis iugo pressum, opem à gente Flauia deprecari, quæ iam rerum esset potitura.

17. Boes iuncti in numo Vespasiani declarant arationis partes procuratas, & rei frumentariæ commoda.

18. Apud coniectores arantes boes imaginari la-

ri letissimam designat frugem, & opulentam rerum felicitatem.

19. Diuina litera per bouem eos intelligunt, qui iusticiæ iugum trahunt, bonisq; & frugalibus operibus laborem suum intendunt. Et Hesychius Hierosolymitanus plerisque diuinarum literarum locis bonem poni pro homine ait, qui iusticiæ sit operibus intentus.

20. Bouis figura apud Phœnices primam litteram Alphabeti denotat.

21. Taurus in Argiuorum foro à lupo superatus hieroglyphicè pugnam indicabat, quæ inter Danaum & Gelanorem de regno fuit, significabatq; ciuem oppressum à peregrino.

22. Cornua bouis maris, opus: fœmina vero, laborem anxietatemq; denotant.

23. A nonnullis etiam bouillum caput exertum pelle pro labore & tollerantia proponitur.

24. Caput bouillum floribus & corollis redimitum habens corymbos & sarta hinc inde à cornibus suspensa, fructum ex laboribus perceptum indicat: caput enim bouinum laboris; flores autem fructus sunt symbolum.

25. Bos cum clitella denotat absurdè & imperitè aliquid factum. Non enim moris est bouibus imponere clitellas ad onera ferenda, quod mulis fieri solet.

26. Hesychius bouem interpretatur eum, qui mandata tantum legis simpliciter obseruat, id

est, Iudæum, quandoquidem bos sit laboris signum.

27. Bos exponitur etiam de omnibus, qui vitam laboribus exercent. Hinc illud: Non alligabis os bovi trituranti.

28. Per boues etiam Apostoli accipiuntur, qui suscepto Christi iugo vniuersum terrarum orbem Evangelico vomere perarauerunt.

29. Boues duodecim, Hierosolymis ante fores templi, ad abluendas ingredientium manus lauacrum abeneum sustinentes, quorum anteriora saltem cernebantur, posteriora verò occultabantur, designare pastores Ecclesiarum Gregorius auctor est.

30. Anteriora eorundem bouum significare opera aperta & in propatulo posita, quæ à nobis cernuntur, idem testis est.

31. Per posteriora verò eorum, intelligenda esse opera quæ Ecclesiarum pastores clam faciunt sentiantur. De quibus DEI iudicium, non nostrum esse debet.

32. In diuinis literis vacca hieroglyphicè hominem vitij corporis plenum indicat, teste Eucherio.

33. Vacca fœtæ, quas palæstini ad trahendam arcam domini sine rectore iunxerunt, vitulis earum domi intra caulas detentis, sunt fideles, qui licet foris humanis affectibus torqueantur, tamen alligati à recto itinere non declinant, quia

quia arcam domini portant, mandata quippe eius menti firmiter insidentia.

34. Ex bouillo pede podagrosus significabant, quia bos præcipuè ungulis cum dolore articularum laborat, ita ut ungulas interdum amittat, & pedes vehementer intumescant.

35. Solutus bos & præsepi redditus, partem à labore quietem ostendit.

36. Sunt & qui ingenium à labore proclive ad libidinem ex hoc intelligi contendunt.

37. Hebraei coniectores cessationis & ignavia signum esse dicunt, cum quis dormientes taurorum videre se per somnium visus fuerit.

38. Bos sub iugo designat eos, qui perpetuo labore fatigantur.

39. Aegyptij per bouem indicarunt etiam Iouem, eumque Apim cognominarunt, persuasum namque habuerunt, bouem fulgure afflatam fieri grauidam, eoq; conceptu Apim nasci.

40. Diana etiam Tauri imagine pingitur, propterea quod tauris eam opitulari putent.

41. Consimiliter & Pallas hoc signo denatur, eò quod, cum Anthropius taurum Agamemnoni & Menelao dedisset, iussit, ut, ubi taurus è nauis profuisset, ibi Mineruæ simulacrum erigerent. Cumq; taurus in Andrum insulam exiliret, curauere ei statuam erigi, quæ Mineruæ cognomentum ταντοπόδα dederit.

42. Et Bacchus tauri imagine notatur, propterea

pterea quod qui Duhyrambum vicisset, bouem assequeretur præmium.

43. *Argis* viseretur taurus humanis humeris gestatus, quo simulacro Bithonis robur significabatur. Is enim suo fretus robore, dum *Argiui* Ioui sacrificarent taurum in humeros sustulisse fertur.

44. Duo tauri inter se pugnare per nocturnam imaginem visi, negotiorum velocitatem præfagire dicuntur.

45. Duo tauri sese cornu petentes, apud veteres fuerunt signatum decimi octavi gradus tauri. Astronomi namque tradunt furys eum agitantem, cui iste gradus Tauri affulserit.

46. Hebræi somniorum interpretes cornupetantem Taurum indicium esse dicunt disertissimæ proles suscipiendæ.

47. Apud Romanos in signis militaribus Minotauri effigies admonebat, secreto & tacite rem gerendam. Ostendebat enim hoc hieroglyphicum, consilia ducum non minus occulta esse debere, quam fuerit Minotauri sedes, quippe labyrinthus.

48. Maculatus bos victoriæ & triumphisignum erat apud Romanos, & alios quosdam populos. Sic apud Romanos signum erat victoriæ bello partæ, apud Spartiatas victoriæ sine sanguine partæ.

49. Scriptores Ecclesiastici per bonem alatum intel-

intelligent Lucam Scriptorem Euangelij, vel ob continentiam Tauri, & temperantiam, cuiusmodi in Luca quoque fuisse aiunt: vel quod per vituli mysticum vultum Christum nobis predicet immolandum: vel etiam quod a sacrificijs siue a sacerdotio exordiat.

50. Mansuetudinem idem hoc animal notat, eò quod mansuetudo in illo præcipue celebretur.

51. Effigies Tauri habentis fasciculum fœni cornibus alligatum, ferocitatem & furibundam petulantiam notat. Romanis enim mos fuit, cornu-petorum boi cornua fœno circumligare, quo obuiam prodeuntes admonerentur ab illis cauendi.

52. In Psal. 22. per vitulos multos intelligunt interpretes plebeiam Iudeorum multitudinem, lasciuientem quippe solutamq; inuentutem, omni prorsus regula carentem.

53. Ibidem tauros interpretantur pontifices scribas & seniores, propter ætatem nimirum & prærogatiuam, qua cæteris antestabant, pingues appellatos.

54. Iacobi diuinationem de Iosepho (Tauri decor eius) Theologi nostri ad Christum transferunt.

LIBER IIII.

De Equo.

I. Equi hieroglyphicum belli signum est.

Cele-

2. *Celeritatis iudicium est Equus.*
3. *Alatus equus solem nonnunquam denotat, propter cursus celeritatem.*
4. *Equi pars in Centauro humana vite lubricitatem indicat seu fugacitatem.*
5. *Equus alatus fama etiam nota est ob celeritatem. Est enim fama malum quo non velocius ullum.*
6. *Denotat & profugum, quando pingitur cum sessore suo.*
7. *Frænatus equus, hominem feroci inuicti oq; animo, imperio tamen & rationi obsequentem, hieroglyphicè significabat.*
8. *Coniectores, qui se caput equinum habere somniant, in seruitutem, vel id genus arumnas dedendos, suspicantur ex eo, quod hoc animal seruituti sit obnoxium.*
9. *Idem Onirocritæ aiunt, visum in somnis equum, qui somniantem portet, polliceri, ut amica amantis imperio facile sit subiicienda, morigeraq; in posterum futura.*
10. *Auxiliares equites conspectos ab Eliseo, Origenes interpretatur animas, quæ frænorum disciplina sanctioris accipiunt, iugumq; suauitatis, quæ ab ipso Domino profiscitur, portant, eiusq; spiritu se regi patiuntur. Beatasq; illas appellat, quæ dorsum curuauere suum, ut dorso verbum DEI sessorem accipiant, cuius fræna patiantur, & quoquo versum ille impulerit, iter arripiant.*
Eius-

Eiusdemq; habenis moderati non ex libidine sua, sed tanti sessoris arbitrio flectantur, cursum ineant, & non consistant.

11. Equum in sacris literis pro viro sanctitate prædito poni, Eucherius annotat.

12. Equi in augurijs imperij significatum sæpè habuerunt.

13. In Neruæ numis equi soluti pascentesq;, indicium erant remissi tributi à Neruæ Italiae.

14. Eosdem à laboribus quietem denotare quidam volunt.

15. Alij per illos Italiam significari putant.

16. In numo Hadriani equum à pedite restum, cum inscriptione MAVR ETANIA, intelligendum censent nonnulli eam provinciam in ditionem acceptam.

17. Equi dimidij rutili coloris in alba parma sese quodammodo laceffentes, orbe viridi, cuius luteus erat umbilicus interposito, Mauros feroces indicasse putatur.

18. Equus in numo Romanorum, denotavit, Romanos post bellum punicum cœpisse equis superiores esse.

19. Equus itidem nota erat Syracusanorum.

20. Eques iaculator in numo, cuius inscriptio est ΤΑΡΑΣ, Tarentinos denotat, ob equestrem scilicet malitiam, quam Tarentini egregie sunt exercere soliti.

21. Equi duo dimidiati, coloris lutei, in cæru-
leo

leo clypeo, quem ruber circulus ambibat, auersi
 profilientes à centro, quod luteum in medio ru-
 bræ pelta pro umbilico appositum erat, ita vt
 ab ipsa pelta trames coloris eiusdem ad rubrum
 vsq; ambitum protenderetur, eius ordinis erat
 insigne, qui sagittarij seniores orientales appel-
 labantur.

22. Sic aliarum quoque legionum insigne fuit
 equus.

23. In sacris literis equus interdum pro im-
 moderato & rationis experte impetu ponitur.

24. Plato etiam in Phæd. rationem atq; cupi-
 ditatem per dextrum & sinistrum bigarum e-
 quos intelligendum proponit.

25. In equitatu Pharaonis præcipitato in ma-
 re, Philo deprehendit quatuor vitia, quæ pro
 numero & conditione quatuor pedum equi in-
 terpretatur, quæ vnâ cum sessore in mare pro-
 iicienda deperdendaq; sint. 1. Superbiam, de-
 signatam elato anteriori pede equi. 2. Cessi-
 tationem siue procliuatatem ad perniciem in al-
 tero pede anteriori. 3. Pertinaciam. 4. In-
 solentiam in pedibus posterioribus.

26. Equi admissarij homines fornicatores,
 qui turpibus & immundis officijs detinentur,
 iumenta sunt, pecoraq; prona & ventri obedi-
 entia denotant.

27. Aegyptij sacerdotes per equi hierogly-
 phicum profanum intelligi decreuere, propterea
 quod

quod equum damnatum inter venena fel habere proditum est.

28. Equus auctoritatis est symbolum. Est enim animal omnino superbum, & equitare magnificum habetur.

29. Equus cespitans aut prioribus prolapsus pedibus desperatum aut inauspicatum ingressum rei alicuius notat; hoc enim in augurijs pro inauspicato signo habetur: Et prouerbum, Rideo Cantherie te iam lapsum esse, exponitur de ijs, qui principio rei inchoatae deficiunt animo.

30. Pictura equi in fossam prolapsi aut voraginem aliquam demersi, ita ut luti tenacitate detineatur, neq; se valeat expedire, negotij alicuius difficultatem aut incommodum representat.

LIBER V.

De Cane.

1. PER canis effigiem rerum diuinarum professorem interpretabantur, propterea quod eum, qui sacras literas professurus sit, id omnium plurimum meditari oporteat, ut canis instar assidue latret, hominum vitia incessere nunquam desistat, animum q. ferum gerat, nullius profani gratiam ineat, quod & canes faciunt in eos, quos herilis non esse familia vel visu vel olfactu deprabenderint.

Canis

2. *Canis latrans*, propheta hieroglyphicum est, quia scilicet, præter reliquorum animalium morem, simulacris Deorum custodiendis canes olim adhibiti, eaq; ipsi identidem intuendo quasi admirari, visi fuerunt non secus ac propheta meditationi deditus omnem cogitationis suæ conatum dirigit in Deum.
3. Denotant canes etiam custodes, ob vigilantiam, sedulitatem & fidelitatem, quæ in canibus conspicitur, & in custodibus requiritur.
4. Item Deos lares, quod, sicuti canes in domesticos mites, inq; alienos feri sunt: ita & lares, quibus totius familiæ cura credita erat, haberentur.
5. Nec non arbitros, Geniosve seu custodes angelos. Quemadmodum enim sagacissimi canes feras insequuntur & dilaniant: ita angeli improbè factorum dictorumque pœnam à nobis exigunt.
6. Designabant canes etiam vespillonem, sacrorumq; tutelarem, ædituumque libidinarium: observato firmo illo immobiliq; obtutu, quo animal id ipsa Deorum hominumq; simulacra custodia suæ credita contemplatur: ut indicatum est paulò antè aphorismo 2.
7. Per canem intuentem simulacrum aliquod, vel conditum cadaver, significari hominem accepti beneficii memorem, nonnulli autumant.
8. Est item canis memoriæ simulacrum, ob memo-

memoriam beneficiorum acceptorum, quam retinet hoc animal.

9. *In Socratis iuramento canis denotat fidem præstandam ijs qui rerum habenas in civitate moderantur.*

10. *Itaq; ponitur & pro amicitia signo canis, ratione fidei quæ in amicitia expetitur.*

11. *Cerberum tricipitem, Herculis opera ex obscuris philosophiæ penetratibus abstractum, patefacta ab Hercule philosophiæ, quæ prius in arcanis delitescbat, indicium esse, quidam existimarunt.*

12. *Canis effigies Anubim Deum figuravit apud Aegyptios. Per Anubim autem nonnulli Horizontem, alij verò Saturnum significari tradunt.*

13. *Canis hieroglyphicum cum diademate siue fascia vel amiculo, Aegyptijs principem aut legislatorem significabat: propterea quod, quemadmodum canes in Deorum simulacris diligenter observandis detenti fuerunt: ita princeps iura daturus diligenter antecessores suos reges & principes fascia designatos contemplari debeat.*

14. *Canis absq; fascia, copula tamen religatus, hieroglyphicum est militis Sacramento addicti. Copula enim obedientiæ iuramentum præse fert; canis verò ipse militis officium, quod præcipuum est intentum esse ducis imperio, siue iter arripiendum siue pugna ineunda sit, siue, ubi*

receptui cani coeptum, ad signa redire. Præterea si inter se canes rixentur, offeraturq; fera æque illis inuisa, facta statim inter se pace, vnanimiter in feram conuertuntur: tales decet esse milites, qui tametsi inter se aliquando dissideant, aduersus tamen communes hostes vnanimiter præliantur.

15. Canis conuerso in dorsum capite, apud Aegyptios significabat obsequium & ad domini iussa natumne regressum. Nullum enim animal cane magis est dicto parens, quem abeuntem facillimo vociferatu reuocet, etiamsi sit iam iam capturus prædam, increpitus intermittat, iussus insequi prouolet, eum deniq; quotiens erit libitum vltro citroq; verteris.

16. Sunt, qui adulatorem, blandiloquum, & mordacem simul scurræ, per canis hieroglyphicum ostendant. Hinc Diogenes interrogatus, cur canis nomen obtinuerit: Quia, inquit, dantibus abblandior, non dantibus oblatro, malos etiam mordeo.

17. Fames hoc hieroglyphico notatur: quandoquidem caninam quandam famem memorant, quam Græci βελτίαν appellauere. De qua fame exponitur & illud Psal. 58. vbi dicitur: Conuertantur ad vesperam, & fame conficiantur vt canes.

18. In sacris literis sæpe pro re humili, abiecta & contemptibili ponitur canis, vt 1. Reg. 2. vbi David seipsum canem vocat coram Saule.

Canis

19. Canis inter crura caudam habens, fugam designat. Quoties enim canes fugam arripiunt, præ metu abacti, caudam inter crura subiiciunt.

20. In numo C. Posthumi, canis currens, cauda sursum versus incuruata, iaculo infernè iacente, victoriam citò partam, si sequamur aruspices, id indicabit. In aruspicina enim, cauda in victimis vterò subiecta, præsagium futuræ cladis, creditur. Obtorta verò, belli difficultatem, iaculum celeritatem indicat.

21. Sunt etiam qui satis impuros amatores exprimant per simulacrum canis: cum quod nomen *κῶν* deriuetur à *κῶν*, significante osculor seu suauior; tum etiam quod canes auide consecretur lepores, qui nequitiam improbam denotant.

22. Per canis hieroglyphicum Aegyptij sacerdotes splenis & lienis vitia significabant, eò quod mors vel rabies canis à splene fit.

23. Olfactum etiam per illud animal notabant. Satis enim constat olfactum esse cani præcipuum.

24. Risum quoque per canem indicabant eò, quod canis vel nunquam vel parum rideat. Ab iis enim quæ vel absunt, vel supra modum ad sunt animali, Aegyptij suas significationes commiscebantur.

LIBER VI.

1. De Cynocephalo.

1. CYNOCEPHALVS lunæ erat hieroglyphicum, propterea quod animal id pari quodam afficitur consensu cum Lunæ coitu. Nam ipsa eadem hora, qua Luna nullo illuminata candore, soli coniuncta transit, nobisq; videtur penitus evanuisse, cynocephalus mas ipse quoq; visu deficere comperitur, neque interim cibum capit, sed humi procumbens ægrè habet, quasi Lunæ raptum ingemiscat. Fœmina verò præter id quod ea quoque luminibus capitur, & cum mare pari afficitur ægritudine, sanguinem insuper egerit è natura.
2. Cynocephalus stans Lunæ ortum significabat. Ad eam speciem addebant, ut manus in cœlum sublatis haberet, & diadema regium capite gestaret, propterea quod valde sollicitus sit super ortu Lunæ, qua causa angore afficiatur, prorsusq; cœcutiat. Simulac igitur ea cœperit illucescere, & ipse visus particeps fieri, quasi Deo agat eo gestu gratias, & sacerdotij ornatu quodam instructus indeptam utrique lucem gratuletur, eo quo diximus hieroglyphico figuratur.
3. Aequinoctium utrunq; per cynocephalum sedentem effingebatur: quod animal id utriusq; æquinoctij tempore duodecies, per horas quippe
diei

dici singulas, ac duabus itidem noctibus eiusmodi, potus excrementa profundit. Ad hæc, æquinoctij temporibus cynocephalus duodecies horis singulis quanto potest ululatu vociferatur.

4. Literas per cynocephali caput intelligebant Aegyptij: quia quoddam cynocephalorum genus eas callere existimabant.

5. Sacerdotem etiam hieroglyphicè per Cynocephalum Aegyptij significabant, propterea quod animal hoc neq; pisce neq; pane ex piscibus confecto (quali Indorum gens Oritarum nomine vocata vitur) vescatur: quemadmodum & sacerdotes Aegyptij ab esu piscium omnis generis religiosè abstinebant.

6. Circumcisionem quoq; hoc animali Aegyptij sacerdotes repræsentarunt: eò quod animaduverterint illud quasi circumcissum nasci.

7. Iracundiam per cynocephalum indicabant. Est enim hoc animal præ alijs iracundum.

8. Per simulacrum cynocephali urinatorem intelligebant: quandoquidem animalia reliqua inter natandum obhorrescere, rugisq; strigosa fieri perhibentur: Unus cynocephalus, ut apud Horum est, in quemcunq; locum tranare perrexerit, nullo vel squaloris vel horroris indicio fertur enatare.

9. Per idem animal orbem terrarum hieroglyphicè Aegyptij significabant, eò quod sicut duæ & sexaginta primariæ regiones terræ habitabilis po-

lis ponuntur. Ita partes totidem existentes in Cynocephalo moriente quotidie singulae pereant, moxq; à secundo & sexagesimo die quod reliquum est corporis intereat.

II. De Sphynge.

1. Sphynx iracundiam notat, eadem ratione qua cynocephalus.
2. In Aegyptiorum templis Sphynxes hieroglyphicè admonent, mystica dogmata, præceptaque & institutiones sacras, per enigmatum nodos à profana procul multitudine inuiolata custodiri debere, & in arcanis tantum tractari.
3. Sphynx haste Palladiæ cuspidi subiecta ostendit, nihil tam abditum & reconditum esse, quod ingenij acumine exeri & palam proferri non possit.

III. De Silenis.

Silenorum hieroglyphicum erat, diuinitatem in re quapiam delitescere. Erant enim sileni imagunculae quaedam sectiles ita concinnatae, ut diduci & explicari possent, quæ ubi clausæ erant, nihil aliud quam ridiculam & monstruosam quandam tibicinis speciem ostentabant. Ubi verò aperiebantur, venerabile numen aliquod exerebant.

De Si-

IIII. De Simia.

1. Sacerdotes Aegyptij vbi hereditatem in inuisos collatam significare volebant, hieroglyphicum simiae, quæ paruulam ponē simiolam duceret, facere consueuerunt. Cuius causam hanc referunt, quod duas ipsa simiolas vno partu edens, alteram ita negligat, vt eam etiam odio prosequi videatur. Quam verò curandam suscipit, morosè adeo complectitur, & ante se comprehensam gestat, ostentat omnibus, tractariq; gaudet, gratulationem intelligens, vt magna ex parte fœtum ipsa suum, cui tanto affectu fauere videbatur, attrectando enecet: mox alterum quem negligere cœperat educare cogatur, in eum mox omni cura conuersa.

2. Simia pro despicatissimo & maximè nequam homine habetur. Hinc Demosthenes Aeschinem tragicam simiam vocat.

3. Hominem sua dissimulantem vitia notare si vellent Aegyptij, simiam micturientem faciebant. Ipsa enim est ea verecundia prædita, vt quotiescunq; lotium fecerit, excrementum illud (quod etiam in facie reliqua feles faciunt) effossa obruat terra, aut alia quapiam re superingesta omnino occultet.

4. Impudentiam quoq; significare putatur, quatenus partib. ijs, quas verecundia occultari iubet, depilatis & denudatis improbum exhibet spectaculum.

5. Simia à Leone comesta febris remedium notat. De quo vide in Leone, aphorismo 10.

6. φιλανθία insuper per simia effigiem indicatur : eò quod simia prolem suam, quamvis foedissimam, omnium tamen animalium formosissimam indicet.

LIBER VII.

1. De Ceruo.

1. Homo dolo ab adulatoribus circumuentus, pictura cerui significabatur. Quia ceruo à natura insitum esse tradunt, ut vel pastorali fistula, vel suavi aliquo concentu demulceatur, ac proinde facilius capiatur.

2. Aegyptij per ceruum et viperam appetitam intelligebant hominem præcipitem. Tradunt enim, ceruum, simulac ex improviso viperam conspexerit, in pedes se repente proripere ac fugere, ingenita naturæ discordia concitum.

3. Ceruum extrahentem è cauerna viperam, interpretantur nonnulli magistratum quempiam scelera acerrimè vindicantem. Pugna enim est ceruo cum serpente, cuius cauernas inuestigat, nariumq; spiritum extrahit renitentem ac deuorat. Ita etiam magistratus scelera insectari debet.

4. Vir etiam qui mores prauos corrigit, eodem

dem hieroglyphico significari potest. Hoc enim est maleficum serpentem, qui clam in insidijs excubat, è latebris extrahere, extractum interficere, interfectum deniq; deuorare.

5. Currens ceruus fugiui signum erat. Est enim fugacitas ceruo natura insita.

6. Ceruus currens, sed retrò spectans, hominem laboribus suis requiem interponentem significat. Ceruus enim requiem inter currendum aliquam facit, consistensq; manet, dum qui sequitur appropinquet, tum fugam iterum arripit. In solius autem fugacitatis significato (de quo aphorismo proxime precedenti) caput surrectum statuerunt, vt cornua per dorsum demissa residerent.

7. Ceruus ad aquæ fontem spectans, vehementissimi desiderij indicium est, iuxta illud Psal. Quemadmodum sitibunda cerua inhiat ad aquarum riuos; ita anhelat anima mea ad te Deus. Aiunt enim ceruam suapte natura ita calidam esse, vt frigidissimis reptilium carnibus mirifice releuetur, ideoq; eas auidius appetit, quibus absuntis naturali illo calore καὶ τὴν ἀντιπαθέειαν magis ac magis concitato, studiosissimè gelida fontium fluentia perquirat.

8. Ceruus puniceas pennas prætentas habens, stuporis formidinisq; indicium est. Ceruos enim pennas eiusmodi adeo pauere aiunt, vt ab alienato prorsus animo consternantur.

9. Per ceruum ab Hercule enectum, indicari, sublatum esse panorem ex hominum vita, Heraclitus auctor est.

10. Surrectas auriculas cerui auditus acris significatum esse, ostendit illud quod *ἀνὴρ ἐστὼς* prouerbum fertur. Tunc enim acutissime audiunt cerui, cum surrectas aures protendunt.

11. Contra verò, demisse aures cerui pro surditate accipiuntur. Demissis enim auribus vix proximum excipiunt sonum.

12. Ceruus exporrecto genitali, hominis mulierosi nota est.

13. In scrobe delitescens, simulacrum est hominis propter petulantiam qua lapsus fuerit pudore affecti. Ceruus enim cum fœminam implevit, separatur per se ipse, & propter libidinis graueolentiam solitarius scrobes fodit.

14. Ceruus mas, siue cornibus inter virgulta fruticesque ablitus, imago est hominis, qui vel candidatus repulsam passus est, vel partam dignitatem amisit, ac propterea tanto persusus est pudore, ut in frequentiora loca prodire non audeat. Cornua enim mares tantum habent, quibus amissis tamdiu latent, quoad alia renasci cœperint.

15. Per ceruum magnis insurgentem cornibus, designarunt nonnulli, apparatus bellicum frustratorium & inane esse, nisi præsens ardensque adsit animus. Naturam enim, inquiunt,

unt, ceruo animali admodum degeneri cornua adeo spectanda ac asperitatis horrida tribuisse, quò argumentum esset, eos, qui audacia & fiducia ipsi non sunt pradii, frustra vllum armorum apparatus & instrumenta bellica comparare.

16. Piclus ceruus viuacitatis effigies est. Ceuos enim quam diutissime viuere perhibent.

17. Ceruus, serpentes persequens, exponitur de viro bellum cum hereticis & falsorum dogmatum autoribus gerente, Diaboliq; tentamenta & conatus eius omnes exuperante.

18. In prouerbijs Salomonis cerua amicitiae, exponitur, Christus, totius dilectionis & charitatis magister.

19. Cerui cornua hieroglyphicè depingunt hominem varijs fortunæ casibus expositum. Ceruus enim cornua non semper retinet.

II. De Cornibus.

Cornua in quolibet animali indicia sunt dignitatis, potentiae, fortitudinis, autoritatis & imperij.

LIBER VIII.

I. De Formica.

1. DILIGENTISSIMAM in primis inuesti-

uestigationem solertiamq; in ijs comparandis, quæ ad vsum vitæ facerent, per huius animalis hieroglyphicum ostendebant: propterea quod formica ea quoq; deprehendat, quæ quispiam accuratissimè occultauerit.

2. Imago est etiam formica prudentiæ, quia memor hyemis cibaria comparat & recondit, cellasq; promptuarias facit, semina interim ne nascantur, morsu secatur, abrosumq; condit, ne rursus in fruges exeant è terra, atq; inutilia inde sibi ad vsum alimenti fiant. Quin etiam si ea imbre madefacta senserit, profert atq; exiccat, idq; eo tantum tempore, cum tranquillum atq; serenum cælum persenserit. Quamobrem nunquam ex nubibus imbrem effluxisse conspexeris, cum à formicis expositum est frumentum. Adhuc hanc prudentiam siue cælestium cognitionem Formicæ ascribit Aelianus, vt cum nonum à Luna coitu diem inauspicatum norit, nunquam eo die de latebris exeat.

3. Laboris perseuerantiam ex formica picta significabant. Nam ea non interdum solum, verum etiam noctibus laborem exercet.

4. Rectè & pietatem & officia, quæ homines sibi inuicem debent, per formicam expresse-
 Observatur enim eas commeari in formicarium formicæ alterius cadauer inferentes, prodire ex cauo aliquas, factasq; obuiâ quasi consternatas retrocedere, bis idem terq; factitare. Alias de-

mum

munum vermiculos ab inferiore loco, utpote redemptionis præmia, quibus cadauer redimant, conuectare. Alias verò tentare si quæ dissectæ fuerint, ut partes committant, & coherere faciant, impellere etiam, ut quæ nihil intermittant, quò explorent, an per se demum redire queant.

5. Formica camelo adiuncta collegas impares aut inaequalitatem in moribus, dignitatibus, censu, & omni deniq; vitæ colore significat.

6. Opulentiam per formicas significarunt, cum Aegyptij, tum aruspices: quòd formicæ nostrates victui necessaria oppidò congerant: Indicæ verò aurum & preciosam suppellectilem accumulent.

7. Fuerunt & apud aruspices formicæ signum infestæ multitudinis.

8. Coniectores asserunt, formicas mortis indicium esse, quòd terræ filia sint, & in subterraneis caueis habitent, quò mortuorum cadauera inferuntur.

9. Onirocritæ aiunt, formicas in aures obambulantes, in somno apparentes, literarum professoribus præsagire frequentiam auditorum.

10. νεοδοξία quidam per formicæ imaginem expressere, propterea quòd hoc vicium in abditis animi recessibus lateat instar formicæ in cauernis se continentis.

11. Per formicam & origani fasciculum sacerdotes Aegyptij significabant vastationem agro-

agrorum & desolationem locorum, quæ popu-
losa prius fuerant. Formica enim hieroglyphi-
tum est populi: per origanum autem solitudo
intelligitur. Hæc enim herba apposita loco, quæ
formicæ meant, modico vel salis vel sulfuris pul-
uisculo simul insperso, efficit ut iter deserant,
suisque relictis cauernis aliò migrent.

12. Formicæ in lingua exporrecta vrsæ desi-
gnabant, hominem quendam agrotum minimæ
cuiuspiam rei ope sanitati restitutum esse. Ferunt
enim vrsam formicarum esu, quæ lingua illexe-
rit, ac mox potu adhibito deglutierit, morbi o-
pem sibi comparare: quod eo præcipue tempore
facit, cum primum è specu prodit, ubi ieiuna hie-
marit.

11. De Scarabeo.

1. Per scarabeum speciem & motum mundi
significari tradiderunt Aegyptij. scarabeus e-
nim ex excremento (quod nonnulli bubulum, aliij
asininum esse tradunt) conficit pilulas rotundi-
tate mundi figuram exprimentes, has mox ab
ortu versus occasum posticis impellit pedibus,
ipse interim auersus ortum spectat. Et dum hoc
agit, ipse ab ortu in occasum fertur, represen-
tans quasi hac ratione duplicem motum corpo-
rum cœlestium; vnum ab ortu in occasum, &
aliud

aliū ab occasu in ortum, quem ad ortum respiciens innuere videtur.

2. Rerum procreatio atque principium ex eiusdem animalis imagine significatur. Ex aquis enim in lucem prodeunt scarabei, ex quibus rerum omnium generationem esse, præstantes aliquot philosophi dixerunt. Nam simulac pilæ a scarabeo ex stercore factæ fuerunt, Scarabeus eas in terra per dies octo & viginti sepultos occultat. Dumque ita terra cooperta confouetur, animantur primum in vermiculos, inde paulatim in genus Scarabeorum informantur, simo tum, vti folliculo, inclusi. Nono autem & vigesimo die pater è nido prodit, pilulas egerit, & singulas versus occasum protrudendo in aquam prouoluit: utpote qui diem eum Solis & Lunæ coitum conciliare non ignorat, ac proinde mundi ipsius generationem quandam assimilare, orbe inde Lunæ nouæ oriri incipientē. Pilæ autem in aquis mollitæ primum, atque haud ita multò post apertæ cum fuerint, informati iam excluduntur scarabei, & nigrum it campis agmen.

3. Unigenitum etiam hieroglyphicè per scarabei figuram depinxerunt Aegyptij. Ab vno enim tantum genus agnoscit, quia solus sibi seminum exitit, dum singuli ex singulis procreantur pillulis.

4. Aegyptij sacerdotes patrem significatur scar-

scarabei protulerunt imaginem; propterea quod scarabeus sola patris cura vitam auspicetur.

5. Eodem hieroglyphico expresserunt etiam maris officium, masculamq; vim eadem de causa, quia inter scarabeos non est genus fœmineum.

6. Eandem ob causam & strenuum bellatorem per scarabeum depingebant: quod bellatores debeant virilem præstare animum, nec quicquam muliebri meditari facerehe.

7. Solis etiam simulacrum scarabeum esse, perhibetur. 1. propter unam speciem scarabeorum, quæ dicitur *αιαεβητος*. Estq; radijs quibusdam insignita. 2. unicuiq; scarabeo digituli sunt 30. totidemq; dies mensis solaris.

8. Lunam quoq; scarabeus denotat propter alteram speciem huius animalis, quæ bicornis est, & *ταυροειδης* dicta, quod sit insigni tauri facie. Cœlestem siquidem Taurum Aegyptij Lune exaltationem commenti sunt.

9. Mercurio itidem assignata erat species tertia scarabei, eaq; unicornis.

10. Scarabeus oculos transfossus, adeoque prorsus exoculatus, denotat hominem extinctum lethali febre, quam sub dio solares radios perpetuando contraxerit. Aiunt enim radios solares scarabeo inimicos esse, quibus si vehementius impetatur, accidere ut statim obcæcet, simul ac verò cæcus effectus fuerit, brevi etiam commoriatur.

III. De Echino terrestri.

1. Homo temporum omnium conditioni se accommodans, hoc animali significatur. Nouit enim echinus terrestris cubilia sua Aquilonum & Austrorum mutatione commutare. Duas cubilibus fenestras facit, alteram Notum versus, Boream versus alteram: quaq; parte ventum futurum præcognoscit fenestram obturat, alteram recludit, sin intra tectum alatur ad parietem discedit.

2. Per hieroglyphicum Echini terrestris hominem ab insidijs & periculis ac cuiuscunq; fortunæ casibus tutum demonstrant. Is enim ferarum se impetentium odorem latratumq; sentiens, in orbem se colligit, rostro pedibusq; intrinsecus testudinis more contractis, tergore omni pilæ instar conglobato, spinisq; quibus vndecunque munitus est, ad incolumitatem erectis otatur, contactum suum omnibus formidabilem reddens.

3. Est idem hieroglyphicum alicuius damni ob procrastinationem ingruentis, si pingatur iuxta fætum suum: propterea quod alio stimulata quamdiu potest partum differat, vnde fætus in vtero magis insolescens maiorem postmodum in pariundo dolorem affert.

4. Similiter & inuidiæ hieroglyphicum esse potest propterea, quod cum optime norit, se pro-

D

pter

pter cutem præcipue peti, cuius usus poliendis
velleribus inseruit: simulac in periculum se ada-
ctum videt, vrina sua emissa tergus omne con-
spersgit, sibi conscius id inde putrescere, aculeosq;
sponte mox decidere.

LIBER IX.

De Porco & Sue.

1. SVIS hieroglyphicum perniciosi hominis
fuit effigies. Est enim hoc animal natura admo-
dum viciosa, pruritu impotens, Luna maxime
deficiente: constatque pariter eorum corpora
viciari, qui lac eius biberint, lepraq; & putida
scabie contaminari. Quinetiam frequens suillæ
carnis esitatio, aciem obtundit ingenij. Ad hæc
maleficum est etiam monstrum, quia infert satis
cladem non exiguam, damnosamq; facit paupe-
riem, dum teneriorem segetem, non depascit
modo, sed & fædè proculcat & rostro eruit.
2. Aegyptij per simulacrum suis indicarunt
sensum maxime brutum, id est, materiæ penitus
affixum, ac illi præcipue coalitum.
3. Per suem & auersum Elephantum Aegy-
ptij vaniloquentiam seu rationem à brutali sensu
auersam ostendebant. Elephas enim rationis;
suis autem naturæ brutæ signum habetur.
4. Per porcum fugienti leoni appositum de-
nota-

notarunt terrorem ex improvise aliqua specie in-
iectum homini alioqui animoso. Aiunt enim leo-
nem suis congressum declinare, & sue conspecto
aufugere.

5. Hominem Sophistam per suis hieroglyphi-
cum indicarunt: propterea quod Sophistæ acu-
tissimis tantum accuratissimisque rerum distincti-
onibus inhaerent, non secus ac sus bifidis suo-
rum pedum ungulis (quæ distinctonum Sophi-
sticarum notæ sunt) luto inhaeret.

6. Per porcum inhaerentem luto à bonis ho-
nestisque moribus alienum hominem indicabant.

7. Per porcum etiam rosas conculcantem,
eundem depingebant.

8. Profanum per porci simulacrum intellige-
bant.

9. Sus in volutabro luti, depingit hominem in
voluptatum luto se oblectantem, & omni spur-
citie genere immundum.

10. Fuerunt qui per suis hieroglyphicum in-
docilitatem intelligi voluere. Nam apud physiog-
nomos frons brevis & hispida, capillis sursum
erectis (qualis est in sue) indocilitatis indicium
est manifestissimum. Est enim animal maxime
brutum sus, nullumque animalium magis indocile,
cum nihil habeat instar reliquorum pecudum,
cuius dum vivit usus esse poterit homini.

11. Pari ratione & ingenij stuporem tardi-
tatemque denotavit.

12. Delicias victus luxum & lasciniam ex porci simulacro Aegyptij indicabant.

13. Caro suilla delicatam cœnam denotat: quandoquidem nullum aliud animal pluribus & magis diuersis condimentis est idoneum, vt Chrysippus ait.

14. Nonnulli etiam hominem ciborum varietati deditum per pascentem suam denotari tradunt. Ratio in promptu est, suis naturam consideranti.

15. Est & salacitatis signum ipsa sus, siquidem hac pecude, vt ait Cicero, nihil genuit natura fecundius.

16. In portentis porcellos supra mammarum numerum editos, tot annorum esse signum volunt, quot numero nati sunt.

17. Per agrestem suam indicatur latro. Item, Impetus & bellica ferocitas. Nam pugnacitas apro adeò propria est, vt prouocatus à venatore minimè fugiat, sed vltro pugnam capeſſat, & in ostentata tela nihil veritus irruat.

18. Sus agrestis foeta, æstatem denotat, eò quod æstate incipiente foetum edat.

19. Aper etiam hyemalis temporis pictura est, quod quemadmodum Aper hispidus, asper et horridus est, ita & hyems, hispida, aspera & horrida sit. Deinde etiam quemadmodum hyems humida, lutosa, pruniosaq; est, ita aper humidis, lutosus, pruniosisque locis delectatur. 3. Aper hyema-

hyemali fructu nempe glande pascitur.

20. Ex agricultura simulacris apud Aegyptios suam fuisse nonnulli aiunt, nempe quod apud eos porci agricolationis usum praestarent, dum illi & rictu terram subuerterent, & sparsa per agrum semina pedibus occultarent.

21. Sus immolata siue aræ imposita insaniam verborumq; delirium denotat.

LIBER X.

I. De Capra.

1. CAPRA apud Aegyptios hieroglyphicè hominem auditu præpollentem significauit. Aiunt enim capram per aures perinde atq; per nares spiritum & emittere & vicissim recipere.

2. Per capram villo à mento dependente comprehensam, pingunt quidam multitudinem, consternatam obstupefactamq; casu quodam. Accidit enim, vt si ex grege vnā capram eo arunco comprehenderis, cæteræ stent velut stupidae suos in illam vnā oculos conijcientes.

3. Hieroglyphicum capræ aheneæ inauratæ, sacrum erat sideri illi, quam capram vocant, pro vitibus consecratum. Manifestum namq; est, si idus hoc exortu suo vitibus nocere. Idcirco hoc illi sacrum dedicarunt, vt deinceps placatum vitibus parceret.

4. Posterior pars capræ, quæ tribuebatur Pani Deo, terram hirtam & hispida[m] representabat.
5. Forma Capræ in Bellerophonte libidinis affectum denotavit.
6. Febrem nonnulli ex Capri simulacro significant, propterea quod animal id eo semper incommodo laboret.
7. In numis quibusdam argenteis Capricorni cœlestis signum hieroglyphicè indicat Augusti gensin.
8. Capra ingenij meretricij symbolum habetur, eò quod pestilenti morsu præcipuè noceat.
9. Hircus viri libidinosi probra & impudica facinora denotabat: quandoquidem septima postquam natus est die rem Veneream illum aggredi perhibent.
10. Hircum diaboli notam esse Origenes ait.
11. Caper ab Hercule domitus, extinctos libidinis æstus & suppressos procacitatis impetus adeoq; ipsam lasciviam ac petulantiam, quæ antea insignis in Hercule fuerat, devictam & superatam designat.
12. Maritus coniugis adulteræ hirco depingebatur.

II. De Oryge.

1. Per hoc animal pictum aut sculptum mathematicum hominem hieroglyphicè intelligebant.

hant. Aegyptij enim animaduerterunt, Orygem sideris canicule ortum sentire, atq; etiam clamore edito significare, quasi vel ortum nunciet, vel saluere iubeat. Sed enim eo tempore, quo astrum illud oritur, aiunt capras omnes, quotquot Aegyptus habet, conuersas ad ortum prospectare, peractamq; ita reuolutionem cum fide fieri exploratam: consentireq; in id mathematicorum supputationes. Quinetiam vt alij tradunt, oryx stat contra, contueturq; stellam, ac veluti numen adesse sentiat procumbit adorabundus.

2. Virum maximè sobrium per huius animalis effigiem significabant, eò quòd Oryx assiduam imò perpetuam sitim perferat.

III. De Oue.

1. Simulacro ouis stulticia significatur. Sordida enim stoliditasque huius animalis tanta est, vt in prouerbum abierit quo dicitur, αἷμα ὄντων ἰδὼς.

2. Ouium pastor disceptator rationis doctorque virtutis exponitur. Oues verò qui simplici, vera, puraq; fide pietatem hanc nostram amplectuntur. Sic Christus fideles suos oues vocat & se illarum verum pastorem.

3. Ovis & agnus hieroglyphicum sunt innocentiae: quo sensu Christus vocatur agnus.

4. Hominem imbellem, purum, simplicem ac egregie mansuetum, eundemq; immaculatum, ac pectore candidissimo præditum hieroglyphicè significare qui volunt, agnum pingere consueverunt. Id enim mansuetissimum eius ingenium exposcere videtur. Nam & ipso vocabulo ἀγνός, puritatem castitatemq; significant.
5. Quem itaq; pro mansueto homine poni passim videas.
6. Apud quosdam historię sacrę scriptores ovis est proventus & feracitatis indicium: idque Græcum nomen οἰκότρον indicat, quo denotatur opulentia rerum earum, quæ ad victum faciunt. Et veteres in tanto oves habuere honore, ut ex iis tantum opes fieri existimarent.
7. In Hetruscorum disciplina observatum inuenitur, felicitatem ex ove portendi, præsertim si ovis insolito colore fuerit.
8. Agnus siue ovis & lupus iuxta se positi discordiæ effigies sunt.

IIII. De Ariete.

1. Aries ferocitatis symbolum est, propterea quod hoc animal sit admodum ferox.
2. Bellum etiam indicabat.
3. Per arietes duos cornibus se inuicem lacescentes, rivalitatem notari sunt qui dicant. Nam arietes amoris causa ita inuicè certare perhibent.

Libi-

4. *Libidinis indicium est.*

5. *Aries insidens humeris Mercurij, partæ salubritatis hieroglyphicum erat, quandoquidem Mercurius expiatione arietis, quem circum urbem gestauerit, pestilentiam quæ Tanagras inuaserat sustulisse dicitur.*

LIBER XI.

I. De Lupo.

1. *LUPVS fuit Apollinis, id est, solis hieroglyphicum, quod tanta oculorum acie præditus sit, ut noctis tenebras euincat, & quod ante lucem prodeat ad prædam.*

2. *Marti dedicatum hieroglyphicum fuit.*

3. *Raptores significat & furacem hominem.*

4. *Lupæ simulacrum meretriciæ improbitatis nota est, ob rapacitatem.*

5. *Lupus & saxi telum prope assitum, signum est hominis, qui vanis rumoribus & inanis rei formidine consternatur. Lupus enim minima quadam re, lapidis tantum audito strepitu, terri solet: etsi nec ferrum euitet, nec fustem tremiscat.*

6. *Lupus extrema cauda glaber, hieroglyphicè exprimebat hominem in hostes illapsam, qui parua admodum iactura facta euasisset. Is enim agitatns à venatoribus quasi conscius sibi*

amatorium virus exiguo eius inesse villo, ne captus humana omnino satisfaciat voluntati, eum abijcit. Aiunt enim non idem pollere, nisi viuenti direptum.

7. Lupus currens cauda sub vterum immissa reductaq; notabat eum, qui vel prædatum vel in aciem progressus, maiore incumbente vi, quam sustinere se posse consideret, se nulla accepta clade in tutum receperat. Summa enim lupi calliditas in periculis declinandis, primumque illi studium fuga sibi consulere, seq; sospitem suis reddere.

8. Lupus ab equa calcibus impetitus vel aliquo modo calcatus, pictura erat apud Aegyptios mulieris abortientis, propterea quod persuasum habebatur, ita ea inter se dissidere animalia, ut prægnans equa si lupum tetigisset, statim abortum faceret: imò si vestigium illius tantum pressisset, tantam inesse lupo beneficii vim, ut omnino abortiret.

9. Equus in cuius clunes lupus morsum infixisset, effigies erat hominis ex infortunij calamitatibusq; beatoris, potentiorisq; facti. Ferunt enim equos, quibus dimicatio cum lupis fuerit, præstantiores reddi.

10. Lupo, vel hiantе ore, vel terram mordicus apprehendente, hominem famis impatientem figurabant. Lupus enim cum prædæ inhiat, rictu latè diducto, currit: alioqui si prædæ copia

pla non fuerit, peculiare habet esuriens terram deuorare.

II. Lupi catulus celerius quid maturatum notat. Lupam enim intra XII. parere dies fabulantur Aegyptij.

12. Homo lupum auribus tenens, significat quempiam in eo statu, quo negotium aliquod neque relinquere neque exequi tuto possit.

13. Per lupi rostrum significatur homo tutus a veneficijs, quod persuasum sit, id si portis praefixum fuerit, veneficia ei non obesse familiae, quae aedes illas inhabitet.

14. Ex lupo peregrinus intelligitur, sicut ciuis ex boue. Vt enim bos animal est domesticum, ita lupo externum.

15. Lupi imago designauit Macedonem Herculis comitem, quod is lupi gestamine delectaretur.

16. Lupi saliorum insigne erant, qui fuerunt turma quaedam militum.

17. In aruspicina traditur lupo mortis praesagium esse.

18. Apud Philostratum lupi ex Ida frequentes in pueros, qui castris ministrabant, impetum facientes, futurae pestilentiae signum erant.

II. De Hyæna.

1. Hieroglyphicum hyænae praecipuum erat
apud

apud Aegyptios contentionem significare.

2. Victam hostem si intelligi volebant, venatorem à dextro hyænæ latere statuebant. Aiunt enim, Si ad dextram conuersa cum venatore pugnam inierit hyæna, eam semper esse potio-rem.

3. Venator ad sinistram hyænæ positus, hostem victorem denotabat.

4. Instabilem hominem per hyænam hieroglyphicè proponebant: huic siquidem animali v-
tranq; inesse naturam, & alternis annis esse ma-
rem, alternis fœminam fieri Aegyptij præcipuè
prodiderunt, & Aegyptios secuti plerique alij.

5. Homo hyænæ corio indutus, significabat
hominem aduersas calamitates & infortunia to-
to vitæ cursu intrepidè superantem.

6. Hyænæ simulacrum hominem maledicta in
mortuos ingerentem denotabat, cum ab hoc a-
nimali sepulcra eruantur inquisitione cadaue-
rum.

III. De Panthera.

1. Duo tergora, alterum pantheræ, alterum
hyænæ, apud Aegyptios denotabant hominem
præstantiorem à deteriore superatum. Comper-
tum enim esse tradunt, eiusmodi duo tergora
tanta inter se repugnantia dissentire, vt si simul
assuantur, vel etiam contraria suspendantur,
Pantheræ pili decidant, Hyænæ verè nullo detri-
mento afficiantur.

Homi-

2. Hominem insatiabilem et omnium appetitorem per Pantheram significari quidam aunt, quod panthera cuncta animalia venetur.

3. Dissimulatorem viciorum suorum & prauitatis ingenij sui hoc simulacro depingebant. Ferunt enim hoc animal caput suum adeo tortum, ut reliqua animantia aspectu eius terreantur, occultare, ac sola odoris de se spirantis fragrantia quadrupedes ad se allicere.

4. Simulacrum erat Baccho dedicatum.

5. Sunt qui per eam Ebriositatem intelligant. Panthera enim vini admodum sunt auida, & a venatoribus ebria plerumque capiuntur, fontibus quo potatum eunt, suauissimo, perueteri, potentiq; vino medicatis, tanta copia ut fonticuli aequula longè superetur. Exiliores enim ad hoc fontes dedita opera peruestigant.

6. Per pellem eius morum varietatem ostenderant ob varias maculas, quibus est colorata. Deinde etiam propterea quod animal hoc vehemens sit, & ad impetus propensum & pernix, corporeque ad agitationem perquam idoneum.

IIII. De Tigride.

1. Tigris Solis simulacrum esse perhibebatur. Apud Indos enim in honorem Solis culta est. Indi siquidem tantum clunes eius mensis inferebant, ceteris partibus ob Solis reuerentiam abstinebant.

bant. Idq; ea de causa, quod hoc animal simulacrum ortum est, priores pedes attollere fertur versus exorientem solem.

2. Per Tigridis effigiem indomitos & efferratos animos indicamus, ob ferociam huius animalis.

3. Bacchi currui iunctæ tigrides indicant moderatum vini usum ferocientis animi seuitiam demulcere.

4. Tigris & equus ab ea dilaceratus, imago est ultionis. Tradunt enim venatorem huius animalis, catulis eiusdem surreptis, perniciosissimo equo insidentem aufugere ad aquam, ubi nauem conscendit, relicto post se equo, quem postea mater catulorum istorum dilaniat, vlciscens in eodem suos filios.

5. Pernicitatis indicium est. Nam citatissimum equum celeritate cursus longè superat.

6. Hinc charitas, pietasq; & affectus in filios summus hoc simulacro ostenditur.

7. Sunt qui à Musis auersum ingenium, hominemq; Musicæ lepiditatem odio prosequentem per Tigrim & tympanum pingant. Aiunt enim eam ita tympani sono exhorrescere, ut eo audito mirabiliter insaniat, eoq; furoris prouebatur, ut semetipsam dentibus impetat, visceraq; ipsa sua fœdè dilaceret ac discerpit.

V. De Lynce.

Lynx

Lynx hominem acri visu præditum hieroglyphicè notat. Hoc enim animal inter quadrupedia acerrimo visu præditum esse narrant.

VI. De Vrso.

1. *Vrsæ factæ hieroglyphico significabant Aegyptij hominem initio vicij obnoxium, & pro-
vecta ætate ab illis liberatum. Compertum siqui-
dem est, vrsam fætum edere sine oculis, sine
pilis, cruribusq; propemodum, & membris a-
lijs indiscretum, informem deniq; carnem catto
minorem, maiorem mure, de qua ungues tan-
tum promineant, cætera sanguis concretus esse
videatur, quem postea pectori femoribus appri-
mendo fouet eodem incubitu, quo volucres, oua,
paulatimque ita conformat, & lingua subinde
lambendo perfectum reddit.*

2. *Per vrsam in specu latitantem, et ore pedes
lambentem, hominem inedia confectum denotari
aiunt. Perhibent enim vrsos tempore dierum
circiter XL. quibus in specu delitescunt, priorum
pedum succu viuere, ac nihil edere.*

3. *Mulierem animosam multi per vrsam de-
pingunt. Sunt enim in hoc animalium genere fæ-
mine maribus ferociores animosioresq;.*

4. *Nonnulli puellas vrsæ simulacro referunt,
eò quod vrsæ suapte natura se cohibeant intra
fruti-*

frutices vel spelæa & innuptæ puellæ domi clau-
se custodiri debeant.

5. Per recedentem in cauum vrsam nonnulli
providentiam significari volunt, cum vrsa adeo
prouida sit, vt salutis suæ consultura cum se in an-
trum recipit, ne per vestigia deprehendi pote-
rit, auersis vestigijs irrepat retrò, vt ea specie
venatores fallat, putantes eam inde egressam non
ingressam.

6. Nec defuere qui per vrsi simulacrum iram
immanem intelligi voluerunt, quod id animal
maximè sit iracundum.

7. Ciuitatem imbecillo rectam principe vrsi
capite depingunt. Inualidissimum enim est vrsi
caput, quod contrà leoni fortissimum.

VII. De Vro.

Eum qui mortem sibi consciscat, ne in hostium
manus incidat, nonnulli per vrum depinxerunt.
Aiunt enim vrum, qui propter ferocitatem dif-
ficulter capi potest, si eò inciderit, vnde desperet
posse euadere, semetipsum præ ira suffocare.

LIBER XII.

I. De Asino.

I. Rerum omnium ignarus per hominem Asi-
nino

vinno præditum capite ab Aegyptijs representabatur, ob stupiditatem asini.

2. Immodicam petulantiam & luxuriam hoc animali denotari nonnulli autumant.

3. Sunt qui per asinum impudentiam significari velint, quod asinus suas cupiditates destitissimo prosequatur animo, castigationes contemnens, & verbera nihili faciens.

4. Populus Iudaicus ob stuporem & imperitiam asinæ assimilatur.

5. Asinus appositus homini habenti secessitam, genibus in terram flexis, cum ense ad matationem parato, & manibus post terga reuinctis, signum erat, hoc animal sacris minime adhibendum esse.

6. Asinus currens imago erat rei præclare venustæq; inchoatæ, sed cito desertæ: Asini enim succussatio parum admodum procedit.

7. Asinus inter simias vel saltans, vel tibijs canens, vel etiam disceptans, simulacrum erat rei tam dictu quam spectatu ridiculæ, sed quæ in secessu pondus habeat.

8. Asinus frenatus significatum erat indocilitatis.

9. Est & irrisionis indicium asinus, propterea quod rictu labijsq; latè diductis, dentibusq; deformiter denudatis arridere videatur.

10. Sacerdotes Aegyptij asinum inter flores & vnguenta statuebant, quorum nihil ad sensum

sum eius pertineret: vnde perniciem, quæ potentioribus præcipuè assentatorum machinis insidiatur, indicarunt, cum inde risui & ludibrijs omnium exponantur, qui enormes adulatorum assentationes aucupantur.

11. Apud multos asini significatum est ignavia, quæ asino naturalis est.

12. Diuine literæ per onagram eremitas intelligunt.

13. Per asinam & sustem inhaerentem tergo, designatur à quibusdam mulier conceptum euitans, aut virum admittere nolens. Tradunt enim asinam semen à coitu reijcere, nisi interpelletur. Idcirco statim post coitum oportere eam verberari agitariq; & ignauiam, qua prædita est, solitudine castigari.

14. Per asinam parientem depingitur mulier pregnantiam occultans. Obseruatum enim est, asinam impendio cauere, ne vel in conspectu hominum vel in luce pariat: proinde ducenda est in tenebras, cum excludendi tempus aduenerit.

15. Pullus asinae, nunc solstitium, nunc tempus annum indicat, quod eo tempore plurimum & pariant & admittantur. Annum etiam integrum omnino gestant.

16. Aselli effigies, assidens à tergo hominis torquentis sparti funiculum, & opus illius abrodens, uxorem prodigam & ad omnia perdenda intentam, viro in re cumulanda sollicito iunctam, notat.

Consi-

17. Consimiliter pluribus asinis depictis, quorum unus longioris funis nodos complicat, alij à tergo clanculum dissolunt, patremfamilias frugi, familiam verò prodigam & perditam id designat.

18. Simulacrum asini & asinarij æneum, ab Augusto dicatum, boni ominis signum erat, quod ipse ab his victoriæ præsagium cepit, cum apud Actium ei in aciem descendentis facti essent obviam, agasoniq; nomen Entycho esset, bestię verò Niconi intellexisset.

19. Cultorem vinearum seu vinitorem imagine asini depingunt. Aiunt namq; putandarum vitium autorem & præmonstratorem fuisse asinum, qui cum vitis abrosisset palmitem, vindemiam inde feraciorem provenisse observatum est.

20. Ochum Persarum regem, hieroglyphicòs, per asini simulacrum in primis, Aegyptij notare.

21. Per asinum clitella instratum servilis labor significatur, quod animal indefessi sit laboris, vniq; & perpetuæ onerum vectationi, vexationibusq; alijs damnatum esse videatur.

II. De Mulo.

I. Muli signo nothus sine spuris indicatur,

E 2

quia

quia mulus non suo genere sed alieno creatur, ex equo nempe & asino.

2. Sunt qui hominem alienum ab amore mulæ simulacro notari velint, propterea quod ea sit tante contra amorem efficacæ, ut pulverem in quo se mula volutauerit, corpori inspersum mitigare amoris ardorem tradant Magi.

3. Præcipuum apud Aegyptios est mulæ significatum sterilitatem indicare, quoniam hoc animal sterile est.

4. Matronarum nota in partibus ex mulæ parientis prodigio significatur: quod earum plentifulia mulis iuncta trahi solita sint.

5. Mularum partus denotant etiam euentus, qui præter spem & expectationem omnium accidere.

6. Mulus equam insiliens significat hominem lascivum, venere non ad prolem, sed ad voluptatem tantum atq; spurcitiem utentem.

7. Eundem & mula surrecta cauda pruriens designat.

8. Duo muli mutuo se scabentes mutæ operæ indicium sunt.

III. De Camelo.

1. Per camelum mystico sensu illi notantur, qui distinguendi seligiendiq; ratione minimè præditi sunt, q̄ scilicet sacra profanis, humana diuinis nullo

nullo discrimine commiscunt, ac proinde imperiti sunt disceptatores.

2. Hominem cui inter gradiendum femora incuruari viderentur, eaq; de causa segnius incedentem per cameli simulacrum expresserunt: propterea quod solus ex animalibus femora etiam incuruet.

3. Camelus hominem fortem denotat, propter mirum dorsi vigorem & onerum gerendorum robur indefessum, quo præditum est hoc animal.

4. Opulenti & diuitis simulacrum esse perhibetur, quod quemadmodum hoc animal est tortuosissimum, & ea de causa plura femora, pluraq; genua habere videtur, ita plura diuitum negotia, pluresq; ac variae sint auocationes, cupiditatesq;, quibus implicari eos, distrahi rapique necesse est.

5. Sunt qui per camelum Zelotypiam significant, propterea quod camelus eo tempore, quo rei Venereæ intentus est, vsq; adeo sibi timeat ab omnibus, vt solitudines petat, quo solus solam fœminam affectetur.

6. Nonnulli per camelum reuerentiam in matres significari tradunt, eò quod camelus nunquam matrem suam superueniat.

7. Per camelum à puerulo rectum mansuetudinem admodum tractabilem significarunt. Siquidem mansueti adeò sunt cameli, atq; bilis tam

expertes, ut vasta illa moles minimi cuiusq; pueruli arbitrio gubernetur.

8. Longa ieiunia & diuturnæ sitis tolerantia per idem animal significatur, quia exiguo admodum pro ingenti corporis mole cibo contentum est, suumq; in duodecimum vsq; diem tolerare posse traditur.

LIBER XIII.

I. De Lepore.

1. Aegyptii sacerdotes per leporis hieroglyphicum vigilantiam in primis intelligebant, quia lepus oculos inter dormiendum apertos habet.

2. Plutarchus ex leporino simulacro auditum apud Aegyptios hieroglyphicis intelligi affirmat. Lepus enim aures proportionem reliqui corporis maximas omnium animalium habet.

3. Est lepus eneruata cuiusdam effæminationis signum, tum propter pilorum molliciem, tum etiam propter pulpamenti vim.

4. Iudaicum populum significare traditur, quod admodum delicata sit imbecillitatis: deinde etiam, quia Iudei formidolosi sunt.

5. Formidinis & trepidi pauoris hieroglyphicum lepus est. Nam supremè timidus est.

6. Est & venustatis symbolum lepus. Veneri
enim

erim non sine religione sacer est : eiq; fecunditatis ergo carissimus existimatur.

7. Fecunditatis hieroglyphicum est lepus, animal vtpote rei Venereæ deditissimum. Nam fœmina dum interim quæ peperit lactat, identidem superfœtat, neq; vllum vnquam parturienti facit intervallum. Mas verò præter id, quod more marium progenerat, fœtu ipse quoq; concipit & excludit, parique cum fœmina modo educat.

8. Nonnulli hominem solitudinarium & reliquorum contubernium declinantem, per leporem in cauum se proripientem describere. Nunquam enim duos pluresve in eodem cubili versari comperias, sed qui maximè vicini sunt, vnius vel circa iugis intervallo secubant, cumq; se recipiunt cubitum, ne deprehendi possint, multum prius hac & illac discurrunt, vestigiaq; varijs ambagibus obturbant, postremò magno sublato saltu in cauum quieturi prosiliunt, teste Plutarcho.

9. Per leporem exanimatum & canem sese cohibentem effingebant veteres æmulationem laude dignam, cuius picturæ causam Plutarchus hanc reddit: Canes, dicens, qui lepores insequantur, si contigerit, ut eos vi necent, discerpere, & sanguine sese proluere, inquinareq; mirificè gaudent: quod si animum lepus desponderit, neq; vllam iam effugio locum superes-

se viderit, quod plerumq; accidit, quantumcunq; spiritum habet, in intentissimo consumit cursu, ut ita deficiat exanimeturq; : tunc compertum est canes simulac ita exanimem conspexerint, omnino non attingere, sed consistere, sibiq; temperare, motare caudas, argumentumq; manifestum omnino præbere, se non carniū, sed victorie tantum gratia decertasse.

10. Genus quoddam leporum (quos Hispania producit, cuniculos dictos) Hispaniæ est hieroglyphicum, ut cernere est in quibusdam Hadriani numis.

II. De Vulpe.

1. Per vulpem vasum, callidum, astutumque hominem ac dolis omnibus instructum significari tradunt, ob huius animalis versutiam.

2. Vulpes etiam exponuntur prave cogitationes & intelligentiæ peruersæ, quæ a malo genio suggeruntur.

3. Si quid omni conatu, omniq; arte doloque factum, hieroglyphicè veteres ostendere voluissent, leoninæ pelli vulpinam assuebant, quarum altera vires, altera fraudes indicaret.

4. Nonnulli aiunt hominem discursu mentis & ratiocinatione utentem per vulpem significari, quæ aurem ad terram apprimat. Ea enim paludosam aliquam regionem peragratura, si de soli firmitate dubitauerit, aure admota terræ con-

tatui

natur, an strepitum sentiat exploratura, quem ubi præcepit, non esse soli firmitudinem coniectat, sed infirmum & voraginosum locum, ideoq; non progreditur: nullo verò audito sonitu, omni semota contatione ire pergit audacter.

5. Vulpes quæ scillam gestet, munimentum ab insidijs denotat. Nam lupum conuelli aiunt scilla contactu, ideoq; vulpes hanc latebris suis apponere, vt à laporum iniuria tutæ sint.

III. De Fibro seu Castore.

1. Per animal hoc Aegyptij eum qui ob nequitiam, qua fuerit in muliere aliqua petulans, pœna sit affectus significabant. Proditum enim est, fibrum in venatione deprehensum, suos sibi testes abscindere atq; proijcere, gnarum se eorum præcipuè assequendorum causa peti. Nam & adulteri eadem affici pœna solent, vt deprehensi præfectis testibus dimittantur.

2. Sunt qui atros festosq; dies per fibros ita distinguant: vt cum festum significari velint, anteriora eius pingant, propterea quod populi pleriq; qui pontificiæ pietatis ritu viuunt, à Ponto & à Septentrione in Pannoniam vsq; porrecti, anterioribus membris pro carne vescuntur, posterioribus piscis loco. Caudam verò eius animalis, quæ præpinguis prægrandisq; est, salitam plurimum conditamq; pro tarico pisculento

habent, eamq; ieiuniorum tempore, quo ex constitutione pontificia carnibus interdictum est, mensis inferunt: Eiusmodi enim dies pleraq; nationes atros vocant, quibus carne vesci ex lege pontificia non licet.

IIII. De Talpa.

1. Vulgatissimum est talpam pro cœcitate poni, propterea quod animal perpetuæ cœcitatis tenebris damnatum est, lucemq; ita habeat aduersariam, ut simulac ad diurnam claritatem e-ducta fuerit, emoriatur.
2. Eucherius hereticos per talpam in diuinis literis accipit, vipote qui licet aliquid cernere videantur, ipsum liquidæ veritatis lumen minimè discernunt.
3. Non desunt, qui auditum ex quantumuis remoto loco per talpam significari tradunt: liquidius siquidem audiunt talpæ obrutæ terra, tam denso atq; surdo naturæ Elemento.
4. Fuerunt, & qui per hoc animal præsagium intelligi asseuerarunt, siquidem Magi, teste Proclo, cor talpæ ad præsagium mirificè conferre aiunt.

V. De Mustela.

1. Aruspice vel eum qui quoquo modo futura prædiceret, per imaginem mustela significari dixerunt.

Per

2. Per eandem pictam infortunium etiam intelligebant. Animal enim inauspicatum infustumq; esse perhibetur ijs, quorum inhabitat domos. Insidiatur siquidem domesticis animalibus, præsertimq; auibus tam altilibus quam nidum sub tecto facientibus, easq; ad internecionem usque persequitur.

3. Horus Aegyptius ait, per animal hoc mulierem virilia facinora pertentantem ostendi, propterea quod osseo sit genitali præditum.

V I. De Mure.

1. Mus hieroglyphicum detrimenti est & perditionis, siquidem, ut apud Ciceronem est, dies ac noctes aliquid semper rodit, ac omnia quæ rodit inquinat & inutilia reddit.

2. Eodem utebantur hieroglyphico Aegyptij, si optionem atq; iudicium significare voluissent. Mus quippe plures diuersosq; panes aut poma nactus, purissimum optimumq; ex omnibus quo vescatur, deligit.

3. Sunt qui per murem, exanimatum imbecillitatem intelligi posse tradant: is siquidem minimo quoq; incommodo exanimascit, plerunq; vero sponte moritur effluentibus intestinis.

4. Illecebras amatorias petulantioresq; lascivias per album murem significarunt, cum Aegyptij

ptij tum Græci. Nam de muris salaciate multa sunt à plerisque prodita.

5. *Albus mus intemeratæ castitatis symbolum ponitur, apud Franciscum Petrarcham, quod nonnulli intelligendum putant de mure albo Ar-
menio.*

6. *Mus in numis quibusdam monetam Argi-
uorum innuit.*

VII. De Fele.

1. *Veteres cum hominẽ in manus hostium illapsum, qui miserabiliter auxilium imploret, indicare vellent, soricem pingebant ab æluro comprehensum. Exauditur enim statim misera-
bilis eiulatus, & vox veluti auxilium imploran-
tis, ubi mus in dentes incidit huiusmodi.*

2. *Apud Aegyptios æluri præcipuum hiero-
glyphicum erat, vt ex eius imagine Luna intel-
ligeretur, in cuius cultum magna æluron vene-
ratione prosequabantur. Cuius rei causa hæc af-
fertur, quod hoc animal tum varium est colore,
& astutum, noctu magis quàm interdiu exercitio
deditum. Est præterea fœcundæ admodum sala-
citatæ temperaturæq; cum Luna admodum simi-
le. Nam vnum primo parere fertur, inde duos,
inde tres, inde quatuor, atq; ita vicissim ad se-
ptimum vsq; peruenire, ibiq; sistere, ita vt toto
vitæ cursu octo & viginti natos edat, quod in-
dem*

dem luces in Luna dinumerantur in Zodiaci transcurso peragendo. Ad hæc eius facies a septimo quoq; die in aliam speciem abit.

3. Aeluros in summo sistri apice, sub quo forma orbicularis, cui quatuor veluti tintinnabula mobilia æquis inter se internallis applicata erant, significabat omnia, quæ generationi corruptioniq; sunt obnoxia, lunari globo subijci, infra quem omnia moventur & alternant.

4. Salacissimam fœminam per æluri fœminæ simulacrum nonnulli significari dixerunt, ob libidinem & salacitatem fœminarum huius generis.

5. Vitiorum dissimulator per felem excrementa sua occultantem indicatur.

6. Cattus insigne fuit ordinis, qui Augustæi vocabantur, sub magistro peditum stipendia facientis.

7. Alibi dimidius cattus rubri coloris in parma punicea dilutiore spectabatur, qui à margine rubro surrectus, pedibus ad ludum compositis abblandiri videbatur. Insigne hoc erat: FELICIVM SENIORVM, qui sub eodem magistro peditum ministrabant.

8. Sub eodem duce signum etiam militare fuit, in quo cattus coloris punicei diluti recta facie progrediens habebatur in parma viridi, cuius marginem albus circulus ambibat: Gestamen hoc erat militum, qui ALPINI vocabantur.

LIBER XIII.

I. De Serpente.

1. *ANGVIS* qui propriam caudam depasce-
retur, & varijs insignis maculis, mundi uni-
uersi simulacrum erat. Ex cauda siquidem depa-
sta apparet, mundum ex seipso ali et in se reuolui.
Varia autem macula rerum in hoc mupdo vari-
etatem notant.

2. Sunt qui per anguem & leberida hierogly-
phicōs hominem ostendant iuuentuti redditum, si
vel de morbo, aut alia aliqua lue aut calamita-
te, squallorem atq; maciem deposuerit, sitq; de-
mum habitior atq; validior factus.

3. Serpens caudam suam sub guttur attra-
ctam occultans tempus denotabat, exponeba-
turq; vel de annuo circuitu, vel de atate, vel de
immortalitate. Quemadmodum enim anguis in
longitudinem porrigitur, & multis complica-
tur spiris: ita & tempus protenditur, & multitu-
dine dierum annorumq; constat. Per occultatio-
nem verò caudæ sub collo, indicatur occultum
nobis esse quid sit tempus.

4. Sunt qui aliam etiā picturam mundi fuisse di-
cunt, ut scilicet intra circulum aneum serpentis
effigiem accipitrino capite insignem circumduce-
rent, ad θ propemodum literæ similitudinem: ære
quippe ignem referente, circulo magnitudinem
& for-

& formam orbis indicante, serpente bonum demonem, cuius beneficio omnia alantur, vigeant ac perennent.

II. De Basilisco.

1. Per basiliscum Aegyptij seculum aeternitatem significarunt, eo quod inter serpentium genera hoc vnum interfici vix non possit, vt quidam tradunt.
2. Basiliscus homini appositus indicauit hominem a calumniatoribus male acceptum, & mortiferis delationib. afflictatum. Sicut enim Basiliscus, ita & calumniatores hominem conficiunt.
3. In basilisco ex auro facto, caput habente accipitrinum, oculosq; sic concinnatos, vt & claudii possent & aperiri, oculorum diuinorum effigies erat.
4. Anguis est hieroglyphicum spiritus illius, qui per vniuersam mundi molem diffatur.
5. Colubri signo oris vim depingebant, quia coluber nullis alijs corporis partibus validior quam ore ipso.
6. Implacabilem furorem diuinae literae per serpentem voluminibus implicatum, & qui linguis micet ore trisulcis, expressere.
7. Sunt, qui contumacem hominem; per aspidem aurem obturantem, significari tradunt. A-
iunt enim, aspidem, vbi se excantationibus ac-
cerst-

cersiri, senserit, statim vna in terram aure defossa, alteram cauda obturare, ne carminum vocem exaudiat, atque ita Magorum conatum eludere.

III. De Vipera.

1. Mulierem, quæ virum suum oderit, per pictam viperam Aegyptij intelligebant. Ea siquidem, ut apud Horam est, cum mari copulatur, caput eius ori insertat suo, atque in concubitus conflictu nimia voluptatis vi superata, capite maris mordicus amputato maritum extinguit.
2. Filios aduersus matrem conspirantes eodem simulacro representabant Aegyptij. Tradunt siquidem nonnulli viperarum vterum a catulis suis exedi, ut ita mater enecetur.
3. Sunt qui per viperam mulieris pedi suppositam abortum significari volunt. A veteribus enim, teste Plinio, traditum est, mulierem prægnantem, si viperam transcenderit, abortum facere.
4. Viperinus morsus hieroglyphicum esse putatur amatorie mollitudinis seu vulneris amatorij.
5. Malum Dæmonem per viperinam figuram indicamus.
6. Voluptuosam procacitatem hoc animal interpretantur.
7. Calliditas serpentis imagine notatur. Mo-
ses

ses enim serpentem callidissimum animalium esse dixit.

LIBER XV.

I. De Serpente iterum.

1. SACER DOTES Aegyptij si vellent imperatorem aut potentissimum regem imagine quadam significare, anguem in spiram collectum faciebant, palatij eiusdem specie in voluminum medio statuta.
2. Serpens insigne fuit Osci regis Tyrrhenorum.
3. Indicandi dominiij causa in Iunonis quoque dextra serpentis caput statuebatur.
4. Dimidiatus serpens, non totius regni, sed saltem provinciae principem significabat.
5. Heroibus sacer Draco habebatur.
6. Epaminondas Draconis gestatione insignis fuit.
7. In ostentis summam amplitudinem portendere anguis fertur.
8. Per tres angues in anno quodam aliquo accipiunt nonnulli Asiam provinciam. Alij Imperium Romanum.
9. Insigne fuit anguis multarum cohortium.

II. De Caduceo.

E

Per

1. PER Caduceum genesin intelligi voluit.
De quo vide Macrobiū.
2. Sunt autores, qui serpentes illos mutatis nexibus implicitos, minas & pacem simul ostentare putent.
3. Terram item illo denotari aiunt.
4. Quidam putant hanc picturam significare pacem & concordiam.
5. Caduceo si cornu copiae adijciatur, felicitatis hoc indicium est.
6. Eloquentiae nota est, quae per virgam inditatur, ad eamq; necessariae sunt calliditas & prudentia duobus anguibus significata.

LIBER XVI.

I. De Aesculapio.

1. Hi c iura hospitalitatis designat. Scribit enim Plutarchus aspidem ab Aegyptiaco quodam viro tam familiariter alitam, ut ad mensam assidue ventitaret: quae cum catulos enixa esset, quorum vnus hospitis filium enecauit, regressa parens, intellecto facinore filium & ipsa suum morte multauit, ac voluntarium exilium sibi in perpetuum delegit.
2. In Delphis apud Oraculum serpens singulari certamine Apollinem provocans, perniciosi saluti semper aduersam indicauit.

Diodo-

3. Diodorus serpentem voluminibus implicatum interpretatur Gigantum genus, qui terrarum orbem olim oppressere.

4. Boream ventum aiunt hieroglyphicè viperinis caudis pedum loco prædum figurari.

II. De Scorpio.

1. Hostes duos pari conditione inter se dimicantes, vicissimq; in damna mutua concurrentes, ostendere si vellent Aegyptij, scorpionum & crocodilum pingebant. Nam ij genuino quodam inter se odio flagrant, simul atq; alter alterum inspexerit, in mutua funera sponte rapiuntur, amboq; eadem dimicatione perimuntur.

2. Terrestris scorpium doli atque fallacie signum habetur in primis.

3. Apuleius acerbiter morum per scorpionum notat.

4. Scorpium in aquam mersus si figuretur, innocuam significat prauitatem, quandoquidem ipse & serpentes alij, qui prævalent in sicco, si præcipitentur in aquam, prævalere non possunt, innoxijq; efficiuntur.

5. Divina litera per scorpionum indicant & Diabolum & eius sectatores.

6. Libidinem & nequitiam Scorpium pictus ostendit. Martem enim adulteriorum semper in-

famia notatum scorpij signo dominari perhibent astrologi.

7. Scorpius pro terra interdum figuratur. A-
iunt siquidem illi necem à terrestribus animali-
bus ijs obuenturam, quibus Mars in Scorpio
certo quodam loco repertus fuerit.

8. Scorpius Africa terra symbolum olim fuit
habitus.

III. De Salamandra.

1. Hominem vndique ignibus impetum, siue
cladibus ijs, quæ per ignem significantur obie-
ctum, Aegyptij per Salamandram depinxerunt :
Ea siquidem per arduos carbonem inambulans
nullo ab his afficitur nocimento. Tanti enim
illius perhibetur esse rigor, ut ignem tactu ex-
tinguat, non alio modo quam glacies.

2. Nazianzenus pro constantia Salaman-
dram ponit, dum animal id in igni medio, qui o-
nia domat, non solum letari dicit ac viuere, sed
eum omnino etiam extinguere.

3. Sunt qui per Salamandram in igne positam
amatorem ostendent, quod amorem ex igne si-
gnificari apud omnes constet, & ardere se aman-
ter profiteantur.

4. Damnosum hominem per Salamandram o-
stendi voluerunt quidam, quippe cui insit perni-
ciosa adeo vis, ut arboris, quam irrepserit, po-
ma

ma omnia inficiat veneno, & eos qui ederint necet, frigida vi nihil aconito distans.

IIII. De Dipsade.

1. Serpens Dipsas impactis dentibus affligens hominem, nota hieroglyphica est hominis, qui ardentissima conficitur siti. Quos enim momorderit eiusmodi serpens, eos usque adeo inflamat, ut propemodum exardescere videantur, & superemē sitiant.

2. Nonnunquam dipsas pro effrenata rei appetentia capitur.

V. De Medusa.

1. Hac horrificis anguium hiatibus tremenda terroris significatum habuit.

2. Medusæ serpentinum caput prudentiæ symbolum esse, sunt qui dicant.

3. Medusam in sigillo Domitiani stuporem & admirationem significasse tradunt.

VI. De Hydra.

1. Plato per hydram perinde ac per cancrum Socraticas ait nugas denotari.

2. Nonnulli ex peritioribus invidiam per hydra speciem significari tradunt. Ideoq; in nullo alio monstro domitando Herculem magis laborasse.

rasse. Ut enim hydra palustris fingitur, & è sordido cœno pullulare: ita inuidia non nisi in abiecto viliq; reperitur animo.

3. Illecebras amatorias fœtasq; voluptates eius imagine expresserunt.

LIBER XVII.

I. De Ciconia, Merope & Cucupha.

1. SIGNIFICABAT hæc hominem erga parentes pium, & veræ caritatis officijs insignem, quippe, quæ parentes nunquam deserat, senectutem eorum curans, non modò senescentium, sed quotiescunq; opus est, ut alantur opera liberorum. Alites .n. hæ nec patrem nec matrem errare huc illuc cibi causa patiuntur, sed operam dant, ut in cubili maneant, & eorum labore pascantur, quos ipsi genuerunt educaruntq;.

2. Sunt qui Meropen etiam in hoc statuant significato, cui pietatem eandem in parentes Aristoteles attribuerit.

3. Per huius alitis imaginem gratum animum significari apud Aegyptios, tradunt, propterea quod vnum hoc animal ante alia omnia genitoribus senio confectis eodem modo gratiam rependit, quo ales ipsa fuerit educata. In eodem enim loco, vbi fuerit à parentibus enutrita, eius nidum

nidum parat, pennas vellicat inutiles, eoq; cibum importat, idq; quoad resumptis pennis ipsi sibi sufficere queant.

4. Habetur & tepidi temporis hieroglyphicum Ciconia, quippe quæ adueniente hyeme in tepidiores regiones transmigrat, verno verò tempore nos inuifit.

5. Per Ciconiam platani folium gestantem munimentum ab insidijs atq; veneficijs significatur: ea siquidem huiusmodi folijs nido impositis, editis ouis, ea ab noctuuarum iniuria defendit.

6. Quod si Ciconiam ore tenentem origani ramusculum quis figurarit, medicinam sibi comparatam hieroglyphico hoc significabit. Nam eius herbe pastione Ciconia stomachi fastidium leuant.

7. In augurali disciplina Ciconia vigiliarum custodumq; urbium signa perhibentur, propterea quod ædium fastidia & acroteria plurimum inhabitant.

8. Est & militie hieroglyphicum Ciconia. Compertum enim est, huius generis alites, magno numero, certo congregari loco, ex omniq; prouincia omnes in vnum cogi, idque prædicta veluti die. Quid quod & consilia inter se in concionis morem agitare eas obseruatum est.

9. Hostis profligatorem denotat, eò quod contra serpentes humani generis hostes Ciconia acerrimè & assidue dimicet.

10. *Purum animum, supra terrenas feces elatum, & diuinarum tantum rerum meditationi deditum, per Ciconiam hieroglyphicè significant: Quandoquidem fastigia rerum apicesq; semper quæritat Ciconia.*

11. *Animus qui delicias auersetur imagine huius alutis, quæ serpentem dilaceret, aptè significabitur, propter bellum, quod illi cum serpentibus est.*

12. *Ciconia humi oua deponens, hieroglyphicum est animi ad humilia deiecti.*

II. De Ibi.

1. *Ibes geminæ pro Aegypto ipso figurantur, propter geminas harum auium species, quæ ei tantum regioni sunt familiares. Deinde etiam propterea, quia aliter hæ incessu pedum sicut & rostro patefacto repræsentant literam Δ, a qua Delton Aegypti regio nomen accepit.*

2. *Ales ea cordis hieroglyphicum proponebatur, eò quod auis hæ simulac nata est, duas drachmas ponderat, quod utiq; pondus est par ponderi cordis in nuper nato puerulo: Vel etiam quod ibes suapte natura cordi mirificè conferant, ut testantur medici.*

3. *Salubritatis apud Aegyptios hieroglyphicum fuit, quia medicamenti genus, quod enema vocant, commonstrauit, rostri aduncitate per*
eam

eam partem se proluens, qua reddi ciborum onera maxime salubre, & in primis necessarium est. Vel etiam quia certantes cum serpentibus alatis, qui ex Arabia in Aegyptum volant, Aegyptios ab earum iniuria defendunt.

4. Perniciem aliquam ex institutis optimis subsecutam per Ibin & Basiliscum depingebant Aegyptij, siquidem ex Ibidis ovo Basiliscum nasci pleriq; veterum tradidère.

5. Penna Ibidis in crocodili capite gestata, imago fuit hominis enervati, qui nulla in re sibi sufficere possit, neq; ullius rei compos per summam ignaviam evadat. Pro comperto enim habetur, crocodilum si penna Ibidis demulceatur ita obtorpesce, ut immobilis reddatur tanquam aliqua fascinatione sit repente demutatus.

6. Erat & Ibis avis primæ literæ symbolum.

III. De Dacnide.

Per hanc supra coronam aliquam statutam Ebrietas figurabatur. Eas enim volucres Aegyptij in symposijs, quibus redimiti essent coronis, aduincere soliti sunt, ut assidue morsiunculis vellicando cantitandoq; potantes dormire non permitterent.

IIII. De Grue.

1. Grus stans lapillum pede sustinens, exerci-

tus ducem ab hostium insidijs custodientem significabat. Illæ enim excubias ordine suo tota nocte disponunt, lapillumq; ideo prensant, ut lassatis somno decidens, indigentiam coarguat. Ceteræ verò dormiunt, capite subter alam condito, alternis pedibus insistentes.

2. Ex collegio quod grues inter se celebrant, nonnulli dicunt democratiam hieroglyphicè significari.

3. Volans grus cum lapillo depictus, prudentiæ signum fuisse perhibetur. Aiunt enim grues dum in sublimi volant, lapillum ideo gestare, ut lapsu illius explorent, supra terramne an mare volitent, quod intelligunt ex sono, ac proinde considendūne, an ulterius procedendum.

4. Absque lapillo volans grus effigies est hominis sublimium indagatoris, quod ea avis altissime volet.

5. Per gruis pennas indicabatur homo eodem semper ingenio perseverans, propterea quod huius avis pennæ eodem semper colore perseverent.

6. Grues in volatu ordinem pertinacissime servantes, eiusdem constantiæ nota sunt.

7. Ala vel pedes gruum in manibus hominis constituta indicabant hominem laboribus non defatigatum. Ferunt siquidem non lassescere villo labore, qui nervos ex alis aut cruribus gruis habeat.

8. Grus biceps in ostentis feracitatis indicium est.

est. Appion enim tradit, Oenao in Menide rerum domino, bicipitem gruem apparuisse, vberri-
mamq; eo anno annonam in Aegypto fuisse.

9. Grus veniens tempus vernum, abiens au-
tumnale notat.

V. De Miluio.

1. Erat miluius ipse quoq; verni temporis hi-
eroglyphicum, propterea quod ales illa verno
primum tempore incipit apparere.

2. Locupletem hominem, latisq; agrorum
possessionibus abundantem, per miluij volantis
hieroglyphicum significari tradunt: siquidem is,
dum prædam enanciscitur, speciosissima aëris in-
terualla vno oberrat impetu, quasi latifundia
descripturus.

3. Philosophi antiquiores, per auem huius-
modi, rapacitatem intelligi tradidere, ob naturam
rapacem.

4. Navigationes & naues gubernandi ratio-
nem ex miluij volantis hieroglyphico significari
tradunt quidam, quod miluius cauda modò hac
modò illac flexa, vice clauis volatus sui cursum di-
rigat.

LIBER XVIII.

De Vulture.

1. VULTURIS pictura anni erat effigies,
quia

quia vultur, vt apud Aegyptios habetur 365. dies quibus annus constat, mirifico dispartitur ordine. Nam cum primum concitata fuerit ad conceptum, qui fit à vento, quinque continuos dies sine cibo & potu consumit in eiusmodi initu, natura in ventum adaperita: mox 120. dies immanis est, suarumque tantum rerum satagit, neque pragnationi neque educationi intenta.

2. Per eandem alitem vel senio confectam vel demortuam centum annos intelligimus, quia ad centum usque annos viuere eos, compertum esse traditur.

3. Aegyptij per hanc alitem, vropygio surrecto atque ad Aquilonem verso, matrem aut naturam ipsam intellexerunt. In genere vulturum siquidem mas nusquam inueniri traditur, omnes autem feminas esse & ex vento concipere.

4. Aegyptij sacerdotes miserationem per vulturem femora sua rostro proscindentem exprimebant. Illa enim centum & viginti diebus, quibus in filiorum educatione detinetur, nunquam ad prædam longius prouolat, vni illi cure intenta, ne pullos deserat, deque propinquo tantum quæ fuerint in promptu conuenatur: Quod nisi aliud quicquam suggeratur occurratque, quod filijs in alimentum paret, ipsa suis femoribus rostro vellicatis sanguinem ciet: quem filijs exugendū præbeat: tanta curat caritate, ne illi victus egestate deficiant.

Vultu-

5. Vulturem ab Hercule pro iusticiæ symbolo habitam tradit Herodotus, quod ea iustissima omnium animæ, quæ volatilibus vescantur, iudicetur. Vultur enim nihil quod vivit attingit, nec animatum quicquam interficit, quod accipiter & aquile faciunt: cadaveribus verò contenta, nullius unquam avis pastione pollui visa est. Eadem fructus non ledit, nec ulla in re animali mansueto nocet.

6. Scopum sine locum quò quis tendere designarit, per eam alitem altè volantem expressere, propterea quod vulturem præ reliquis omnibus animantibus acutissimo visu præditam asseriebant, atq; oriente Sole occasum versus aspicientem, decedente verò ad orientem spaciosissimis quantumlibet intervallis esculentum, quod vsui suo comperit, prospectum enasci, vnoque ad id volatu quasi sagittam ad scopum ferri.

7. Circumscriptum terminum per eiusdem alitis picturam intelligi volebant, propterea quod si conflictus vsquam futurus est, locum ipsa præscribit; ubi acies concursuræ sunt, & pugnam inituræ, quo septem antè diebus, ut Aegyptij tradunt, vel triduo tantum, ut alij, prævolant.

8. Ab eadem præfagiendi vi, præfagituram ex vulturis simulacro indicabant Aegyptij.

9. Iuniores hæredipetam; id est, mortuorum bona captantem per vulturem significari tradunt.

10. Vulturem Marti dedicatam fuisse, sunt qui asserant.

11. Funus item per hanc auctē denotari, tradunt.

12. Hominem peregrinum & ignotum omnibus, hieroglyphicē per vulturem significari quidam perhibent, propterea quod multæ vultures exercitum sequentes repenti apparere soleant volatu semper ob raritatem prodigioso, & tamen vnde, constet nemini.

13. Nonnulli liuorem ex vulturis effigie interpretantur.

14. Cum perfectum quid in rerum natura Aegyptij sacerdotes indicare vellent, vulturem & scarabeum ponere consueverunt, utpotē qui ex his duobus simulacris Palladem & Vulcanum, ut ipsi aiebant, intelligerent, quia mundum ex mare & fœmina constare profitebantur: Solos verò Deorum Vulcanum & Pallada masculo fœminas assererant, atq; ita fieri, ut Palladis & Vulcani opera, quicquid in rerum natura cernere est, formam consequatur, & ad absolutam speciem redigatur. Nam Pallas ingenio capacissimo freta, nihil non concipit, nihil non parturit. Vulcanus verò eo, quo pollet, artificio, ignis sui accedente beneficio, omnia quæ fuerint dissoluenda liquat, contra verò alia cogit in duritiem, firmitusq; concretu peruincit.

15. Tam Pallada quàm Iudonem simulacro vulturis exprimebant.

16. Eandem ob causam & superius atq; inferius mundi hemisphaerium vulturis repræsentarunt imagine. Quia superius hemisphaerium Paladi, inferius verò Iunoni consecratum erat.

17. Per vulturem & scarabeum, artem & ingenium designarunt.

18. Per idem hieroglyphicum duplicem ignem, Elementarem nimirum & nostrum, indicabant.

19. Aegyptij vulturis imagine duas drachmas exprimebant.

20. Per vulturem etiam cor humanum notari, quidam autumant.

LIBER XIX.

I. De Aquila.

1. *PRÆCIPVVM* aquile significatum est, ut oblatam diuinitus prosperitatem ostendat.

2. Aquila volans faustissimum augurium putabatur.

3. Aquila sedens præclaræ alicuius rei magno labore peragenda indicium putatur.

4. In ostentis aquila sæpius imperatoriam maiestatem portendit.

5. Fuit aquila *ἱερὸς* signum; eorum iussis dedicatum, qui filiis superstitionibus decedebant, ut illorum animas in cælum ferri instar aquila significaretur.

Pinus

6. Pium & misericordem regem imagine aquilæ ossifragæ depingunt, eò quod ad se recipiat, educet, benigneq; tueatur (donec adoleuerint) pullos montanæ ciconiæ siue γοπιαστὰς à matre ex nido eiectos.

7. Hanc ob causam & benignitatem eodem explicarunt hieroglyphico, pingentes aquilam cum alia quavis alite ex eadem olla cibum capientem.

8. Aquila iuxta cornicem depicta conuictorum contemptorem hieroglyphicè refert. Cornicem enim aiunt solere aquilam laceffere, & in certamen quodammodo prouocare: illam verò non plus conuicia illa facere, quam Elephas cuculicem.

9. Per aquilam cui ab albicante cauda ~~αετὴ~~ γοπια nomen est, Aegyptij morosum patrem & difficilem admodum in filios significari voluerunt.

10. Per pullum aquilæ solitudinem regni interpretabantur, quod regium esse dicant, vnum saltem è filiis heredem instituere. Et de aquilarum quodam genere tradunt, quod aquila tres pariat, atq; duos nido eiiciat, vnum saltem educet.

11. Potentiam quæ socijs & amicis omnibus perniciosa esset, Aegyptij per aquilæ pennas significabant: Tradunt enim pennas aquilæ aliarum auium plumas, quibus illæ commixtæ fuerunt,

erint, interterere & quodammodo deuorare.

12. Rapacitatem significat. Est enim animal rapax.

13. Homines eruditi quidem, sed vitam impuram agentes designantur hac aue.

14. Aquila etiam malignus est spiritus animarum raptor.

15. Rex suis tantum rebus intentus aquila in astruendo nido sollicitæ imagine notatur. Illa siquidem sublimius volans quam reliqua volatilia, & in altis locis nidificans, ab aliarum avium consortio & consuetudine se abducit, ut suis rebus solis intenta alias aues negligat.

16. Aquila cuius rostrum esset enormiter incuruatum, hieroglyphicum erat hominis fame perituri. Senescentibus enim aquilis rostrum supernam accrescit adeo, incuruaturq; subinde magis ac magis, ut nulla demum aperiendi data copia inedia plerunq; deficiat & extinguatur.

17. Iuuentutis renouatæ signum aquilam esse, quibusdam placet: Secundum illud Psalmi: Renouabitur ut aquila iuuentus tua.

18. In dicto Christi: Ubi fuerit cadaver, &c. Origenes aquilas interpretatur Apostolos, de quibus etiam Esaias dixerit: Assument pennas sicut aquile &c. Per cadaver autem Dominicæ passionis mysterium interpretatur.

19. Pindarus ingenij promptitudinem & velocitatem per aquilam ostendit, quod prædam

G

etiam

etiam valde distantem mira pernitate nanci-
scatur, visuq; ita polleat, vt profundissima qua-
que prospectet.

20. Aquila Nili fluminis hieroglyphicum in
sacris Aegyptiorum literis fuit habita, ob ve-
locitatem cursus Nili.

21. Nonnulli aquilam Promethei cor adro-
dentem profundae cogitationis principem signifi-
care contenderunt.

22. Theologi nostri Iohannem Euangelij scri-
ptorem per aquila hieroglyphicum praemonstra-
tum deprehendere.

23. Per aquilam, quae saxum gestaret, sacer-
dotes Aegyptij significabant hominem, qui fir-
mam stabilemque in ciuitate locum aliquo sedem
sibi posuisset. Illa enim simulacrum sibi com-
parauit, quo possit firma & inconcussa rem suam
procurare, lapidem quempiam exquirat, quem in
nido pro libramento collocet.

24. Per aquilam sacrarum literarum inter-
pretes terrarum dominationem intelligunt.

25. Apud Delphos duae aquila ex auro terra-
rum umbilicum apud eos esse denotarunt, quem
Iupiter ita explorauerit, vt aquilas duas, vnā
ab Oriente, alteram ab Occidente dimiserit, quae
pernici volatu in aduersum lapsae supra Pythōna
factae sunt obuiam, vnde collegerunt terrae medi-
um ibidem esse.

26. Aquila, quae Draconem arreptum ge-
stet,

stet, Lacedemoniorum rempublicam ostendit.

27. Aquila aurea Cleardo Horaciensium tyranno prelata, argumentum generis erat.

28. Fuit etiam aquila insigne quarundam cohortium, ut 1. Herculeanorum iuniorum. 2. Herculeanorum seniorum. 3. Ioninianorum, iuniorum & seniorum. 4. Quartodecimanorum.

II. De Phœnice.

1. Aegyptij sacerdotes imagine phœnicis indicabant restorationem rei longa annorum serie intermissæ. Aiunt enim Phœnicem novum ex præmortui corpore fieri.

2. Aegyptij sacerdotes eum qui peregrè profectus diutissimè domo procul abfuisset, per hanc alitem significabant.

3. Animam etiam diuturno tempore in his terris versatam, ac in domicilio corporis peregrinatam, eadem imagine representarunt, ob vivacitatem huius alitis.

4. Simulacrum Solis ab Aegyptijs ferebatur, quod vnicus esse perhibeatur, & pulcritudine reliquas aves antecellat, non secus ac Sol stellas reliquas.

5. Per eundem exundationem identidem significabant, quatenus nimirum erat simulacrum Solis. Tempore siquidem, quo Sol maximè fernet, Nilus exundat.

6. Præstantiam item & excellentiam huius alitis hieroglyphico notabant.

LIBER XX.

1. De Pelicano.

1. INSIPIENTEM hominem per Pelecanum significari tradunt Aegyptij, quod admodum imprudenter oua sua deponat in locis cuilibet expositis.

2. Pietatem & amorem in filios eodem hieroglyphico notabant. Tanto enim in filios amore Pelecanum flagrare tradunt, ut quando videt pullos suos à serpente enectos, rostro se vellicans, proprium effundat sanguinem, quo pullos iterum vitæ restituat. Aiunt etiam eundem, videntem nidum suum, in quo pulli sunt, igne consumi, præ insigni φιλοσοφία ignem ipsum ingredi.

3. Hinc Pelecanus Christi hieroglyphicum efficitur, morientis pro salute humana.

4. Sacrarum literarum interpretes hieroglyphicum Pelecani solitudinem exponunt. Septuaginta enim interpretes voce πελειανός interpretati sunt Hebraicum קַאֲרַ, quam esse auem solitariam in maritimis locis habitantem et, alio nomine דִּיק dictam annotatur ex R. David Kimchi. Hinc Psalm. 102. Psaltes ait, se similem factum לְקַאֲרַ (iuxta interpretationem LXX.) Pele-

Pelecano deserti seu in locis desertis degenti.

II. De Vulpansere.

Filium vel affectum in filios scribere si vellent Aegyptij sacerdotes, vulpanseris simulacrum faciebant. Tanto enim hæc ales amore prosequitur filios, ut pater & mater seipsos pro illis venatoribus dedant, quo hos à filiis aliorsum auertant.

III. De Noctua.

1. *Minerua per noctuæ effigiem intelligitur vel propter cæsum oculorum colorem, quo prædita est noctua, quique Mineruæ assignabatur: Vel propter munus lucubrandi eidem Mineruæ tributum, quod nocturni potissimum temporis, quo noctuæ vigilantes sunt, silentio vegetatur: Vel etiam, quia nusquam noctuarum maior copia quam Athenis, quæ Mineruæ in primis consecratæ erant.*

2. *Noctua sapientiæ signum fuit, quia Mineruæ (quæ consilij prudentiæq; Dea dicebatur) simulacrum erat.*

3. *Basilus per noctuam eos intelligi vult, qui vanæ sapientiæ studijs incumbunt. Nam, ut illius aspectus, noctu quidem valet, Sole autem illucescente non mediocriter obfuscatur: ita istorum hominum mens acutissima quidem ad ina-*

nium rerum cognitionem esse videtur, hebetissima autem ad veram lucem.

4. Noctua Atheniensibus victoria erat indicium. Vnde & prouerbium γλαυκὴ ἰμάλο, cum profligatos hostes et subsecutam victoriā innuerent.

5. Apud eosdem noctuæ cesserunt in pecuniarum nomen. Hinc apud Plutarchum in vita Lysandri à Glylippi seruo dictum, multas sub domini sui regulis noctuas cubitare. Vbi per noctuas intelligitur pecunia à seruo abscondita in domo heri sui.

6. Apud Aegyptios noctua mortis erat simulacrum, cum propter odium erga cornicem animal viuacissimum: tum quia nox symbolum mortis est: Nocte autem hæc avis viget.

7. Noctua & cornix denotabant Aegyptijs hostes duos capitali odio se prosequentes. Harum enim adeo immortales sunt inimicitiae, ut in mutua semper damna odium exerceant, dum cornix noctuæ interdum, noctua verò cornici noctu oua rapit. Sunt etiam qui exploratum se habere dicant, confusum vtriusq; sanguinem coire non posse.

8. Hominem ab ebrietate sibi cauentem depingebat effigie noctuæ oua sua defugētis. Memorant. n. oua noctuæ in vino hausta hōines reddere abstemios.

9. Per noctuam et passerem soliti sunt Aegyptij figurare patrociniū frustra imploratum. Siqdem passer aut alia auicula, aucupis insidias declinare studens, ad noctuam confugit, sperans quasi se illius patrociniū tutam fore, sed ibi intercipitur.

Nycti-

10. Nycticorax tyrannidem notat ob occultationem consiliorum. Sicut enim noctua in tenebris potissimum obambulat, ita & tyranni libenter in occulto sua habent consilia.

11. Hypocritas hoc signo innui, interpretes sacra scriptura notant. Illi. n. palam in conspectu hominum speciem virtutis edunt, sed clam omnis generis vitia sectantur, similes nycticoraci, q̄ interdiu latet, noctu verò prodit ad infuusta negocia.

12. Nycticoracem Theologi veteres Christum interpretantur et Christianos: quòd tam Christus quàm Christiani despectui ludibrioq; fuerint apud alias gentes, sicut noctua inter aues esse putatur.

IIII. De Cornice.

1. Per cornices duas Aegyptij Martem & Venerem significarunt, quandoquidem ex alitis huius foetu duo tantum oia oriri compertum est, inde autem marem & foeminam pariter excludi.

2. Coniugium per easdem indicabant, quod aiunt ita eas inuicem copulari, quemadmodum homines naturali more coniunguntur.

3. Concordiae symbolum cornix habetur, eadem ratione.

4. Cornix in manu Palladis, cuius simulacrum abeneum sub dio urbis Coronae visebatur, ciuitatis et nomen, & nominis causam significabat: nox enim Cornix est. Ciuitati autē nomen ex eo inditum aiunt, quod dum conderetur, abenea cornix inuenta fuerit.

5. Garrulitatis simulacrum cornix est, cum sit garrula.

6. Cornix ad Crocodilorum urbem supra sepulcrum quoddam in columna sublata, denotabat fidelem operam in tabellarij munere praestitam a quadam cornice singulari docilitate edocta, quo volandum, aut ubi sistendum esset.

7. Per cornicem vita functam Aegyptij proponebant vitae spacium ab homine feliciter decursum. Cornices enim in multos annos vivere perhibent.

8. Imago pueri cornicis oculos configentis denotat auctoritatem seniorum diminui iuventis iuniorum.

9. Hominem in assiduo motu mentisq; agitatione versantem, ita ut neq; dum cibum capit interquiescat, per cornicem cum pulis suis circumvolantem designari tradunt. Ut enim cornix volantes pullos aliquandiu pascere perhibetur: ita negociosus rerum satagit, & nihilo secius aliquid agere effectat.

10. Apud Hesiodum cornix est hyemis, seu tempestatis & pluviarum symbolum. Hinc & Euphorion inquit, ὅτι τοιαῦτα ὄρεα νεώτεροι νομίζον.

V. De Passere.

1. Aegyptij & alij tempus annum per passeris hieroglyphicum intellexere. Unde & Calchas

q̄bas augur ex numero passerum à serpente deuoratorum numerum annorum belli Troiani prædixit.

2. Passer *τρυγίς*, id est, fuluus, salacitatis et lasciuæ signum erat Aegyptijs. Passer enim præ nimia lasciuia vel septies vna hora fœminam salit.

LIBER XXI.

De Accipitre.

1. ACCIPITREM Aegyptij Solis symbolum constituerunt, 1. quod animal esset genituræ fœcundissimæ. 2. quia viuacissimus. 3. quia solaris iubaris radios firmiter intuetur. 4. quia tricesimo quoq; die fœminæ consortium appetat, veluti Sol pari temporis intervallo Lunæ coniungitur.

2. Per caput accipitris DEVM innui, à Zo-roastre traditum refert Eusebius.

3. Philosophiam se erigentem ad DEVM, Aegyptij imagine accipitris sursum volantis, pingere sunt soliti.

4. Imagine accipitris se ad terram demittentis, designabant hominem à consideratione sublimium ad hæc inferiora se demittentem.

5. Accipiter animi simulacrum habetur apud Aegyptios, eò quod quemadmodum accipiter est interdum sublimipeta, interdum verò humipeta :

ita etiam animus se interdum in cœlestia surri-
git, interdum ad terrestria applicat.

6. Per duas utriusque sexus accipitres intel-
legebant Aegyptij Martem & Venerem.

7. Rapinam hac aue designant. Est enim ra-
pax.

8. Filiorum abdicationem per eandem indi-
cant Aegyptij. Aiunt enim eam tria ova parere,
ex quibus vnum saltem seligat, foveat, ac alat,
reliqua verò duo consingat. Quam quidem ad-
rem accipitrem fœtam & incubantem pingere
soliti erant.

9. Ales hæc indicium est vitalis vitæ, siue
propter sanguinem, cuius est avidissimus, siue
propter Solis imaginem, quam exscribit.

10. Cor accipitris dentibus ambesum, ponitur
pro homine aegritudinibus afflictato.

11. Animam, quæ vitæ nostræ fundamentum
est & sedes, Aegyptij sacerdotes per accipitrem
intelligi voluere; quandoquidem ΒΑΙΕΤΗ a-
pud eos is est, qui apud græcos ἡγάξ, apud nos
accipiter. ΒΑΙ autem apud Aegyptios animam,
ΕΤΗ verò cor significare perhibetur.

12. Aegyptij sacerdotes si sanguinem indicare
voluissent, accipitris imaginem faciebant, eò
quod animæ sedem in sanguine esse, & animam
accipitre denotari putabant.

Excel-

13. *Excellentiæ hieroglyphicum, præcipue victoriam gloriamq; significans, erat accipiter, eò quod reliquas omnes aues volatu antecellat.*

14. *Diodorus per accipitrem volantem celeritatem significari tradit, quod in volatu sit omnium volucrum velocissima.*

15. *Accipiter passis alis figuratus, æris Elementum indicat apud Aegyptios. Nam ale pennatorum singula ærem significant.*

16. *Ale accipitris insigne erant sacerdotum Aegyptiorum, capita alis insignita habentium.*

LIBER XXII.

I. De Columba.

1. *PER columbam nigram Aegyptij viduam perseuerantis continentiae pingeant. Pudicitia siquidem columbis prima & neutri nota adulteria: coniugij fidem non violant, communem servant domum, & quamdiu marito priori viduata est, alij non copulatur.*

2. *Par turturum offerre, interpretatur Origenes absterrere à vicijs & sceleribus, hortandoque & monendo ad animi simplicitatem traducere.*

3. *Per huius volucris simulacrum Aegyptij illece-*

illecebras amatorias significarunt, duabus utriusque sexus columbis sese inuicem exosculantibus, quod ille non prius ad Veneris copulam, quam ad osculationem deueniunt.

4. Nonnulli per columbam hieroglyphicè caritatem siue amorem honestum interpretantur.

5. Columba, sicut & volatile vnumquodque animal, aeris est indicium.

6. Hesychius columbam, sicut & turturem hieroglyphica ponit hominis, qui mente sublimia, quæque facillimè penetret, & contemplationi sit deditus.

7. Sacerdotes Aegyptij significare volentes hominem erga eos, qui de se benemeriti fuerint, impium, ingratum & perduellem, columbum, aut pullum eius, qui matrem sollicitaret, facere consueverunt, eo quod eorum mas iam validior factus, patrem rostro impetat, & à matris consortio tentet abigere, eiusque coniugij locum occupare.

8. Palumbes castitatis nota sunt, utpotè purissimi coitus aues.

9. Semiramum sub effigie columbae ab Assyrijs coli fama est.

10. Pro auspicio regio habita fuit columba in augurijs.

11. Columba propygium surrectum habens, Aegyptijs sacerdotibus hieroglyphicum erat hominis natura ipsa nequaquam iracundi, qui
tamen

amen aliorum peruersitate commoueri posset, propterea quod columbam vel non habere bilem, vel si habeat, eam in vropygio esse tradant autores veteres.

12. Columba pro trepidatione ponitur. Nam & nomen τρέφοι illi apud græcos tributum idem significat; à τρέω enim deducitur, quod est trepidare. Et poëta passim ad describendum pauidos similitudine vtuntur columbae.

13. Indicium est salubritatis palumbes: quandoquidem edentes carnem palumbis, à pestis contagio præseruari sunt qui putent.

14. Per palumbem lauri ramusculum rostro gestantem exprimebant aliquem medicina Deorum præmonstrata à morbo conualuisse. Ales enim ea quoties agrotare cœperit, lauri folio decerpto sibi ipsa medetur.

15. Columba argentea, cui aurum in dorso posteriore partem versus inductum, significare traditur instare à tergo, id est, in futuro seculo post hanc vitam aurum perpetuæ felicitatis, hoc est, animæ immortalitatem.

II. De Turture.

1. Plerique continentissimam viduitatem exprimere cum volunt, Turturem in aliquo ramo insidentem pingunt. Ea enim coniuge vita functo, ita se ab aliorum volucrum consortio separat.

rat, tantiq; mœroris exempla exhibet, ut nunquam inde inire societatem cum alio quopiam patitur, sed quod reliquum est vitæ, absq; coniuge in perpetuo cœlibatu degat, sola vult, neq; in frondescenti ramo vnquam infideat, eaq; omnia faciat, quæ ad luctum spectare, & ad viduitatis ac solitudinis mœrorem exprimendum aptissima vel in homine videantur. Eiusdem est etiam mas continentie, qui nulli amplius fœminæ copulatur, sed in eodem comparis desiderio perseverat, quin etiam dum viui sunt, mas nullam aliam adit, quàm eam vnâ, qua cum semel coniunctus fuerit, & identidem fœmina suum ipsa marem vnum tantum agnoscit.

2. Apud Hebræos turturum par exponitur pudicitia.

3. Oblatio turturis & columbæ in sacris literis (exponente Hesychio) significat hominem contemplationi deditum.

4. Saltatorem & tibijs deditum per turturum significari apud Aegyptios, tradunt. Nam tibijs illam ita affici aiunt, ut audita earum modulatione, motus incompósitos dare, & saltationem imitari videatur.

5. In diuinis literis turtur intelligentiam, quæ à diuino spiritu est, significare putatur.

6. Ipsius quoque Spiritus sancti fuit hieroglyphicum.

III. De Hirundine.

1. Per hirundinem filijs suis cibum subministrantem, Aegyptij intelligebant hominem, qui liberis aequas hereditatis portiones distribueret. Item principem, qui se ciuibus aquaret suis. Hirundo siquidem mira filios alit aequitate, singulis cibum parem impartiens, ea adhibita diligentia, ne qui semel acceperit, bis accipiat, atq; ita ut par sit omnium sportula procurat.

2. Sunt qui calathum cum pullis hirundineis in aliquot veterum monumentis observatum, hieroglyphicum institutionis esse contendunt.

3. Imagine hirundinis, quæ nidum astruat, intelligi nonnulli volunt hominem adificationis studiosum, vel etiam qui ampla aedificia & oppida condiderit. Ex hirundinibus enim aggeres fluminibus opponere, muros construere, domos cæmentitiis aedificare didicisse nos, qui de architectura scripserunt auctores optimi, tradidere. Mira siquidem traditur esse huius alitis ars & ingenium. Cum nidum luto construit, stramento roborat ad lutariae paleationis normam: ac si quando euenerit, ut luti copia non suppeditetur, ipsa se totam aqua madefacit, mox volutat in puluere omnibus pennis, lutum ita contrahens, ne omnino illi materia desit ad fabricandum. Præterea in Heracleotico Aegypti ostio hirundines vaganti Nilo con-

lo continuatione nidorum molem inexpugnabilem stadij vnius spacio opponuntur, vt id humano opere perfici vix posse credatur, vnde mortaliū primi exemplar non tantū ad ades, verumetiam ad aggeres & munitiones construendas acceperunt.

4. Hereditarium patrimonium ex asse filiis relictum, per nidum hirundineum apud Aegyptios sacerdotes significari tradit Horus: quod ab auum nulla nidus tanto labore, tanto studio, tam diuturnus & posteris quoq; vsui futurus ædificetur. Nam si parentes intereant, eam adunt hereditatem filij, vel eam artem à parentibus edocti, vnde sibi necessaria comparare possint, norunt.

5. Per hirundines in nido ore patente pictas populos auxilium implorantes hieroglyphicè significari tradit Xenophon libello de æquinoctis. Nidus enim patriam: os apertum, clamorem & implorationem ostendit.

6. Apud aliquos hirundinem poni pro amico, cum inutili tum ingrato & perdifficili, comperias, quippe qui moribus nostris & familiaris vitæ rationi difficulter assuescat. Hirundo siquidem nostro magis, quam vlla alia avis contubernii freta, diu nobiscum versata, natura omnium maxime familiaris atq; domestica, nullam tamen nobis utilitatem affert, nunquam mansuescit circaturæ. Proinde verno, hoc est tranquillo
aduen-

aduentante tempore nos inuisit, & quasi in officio futura præsto est: hyeme verò, hoc est, turbido cælo instante, aduersaque fortuna ingruente, profugit.

7. Hirundines plures conuolantes à mari indicium sunt verni temporis. Illæ enim adulto semper verè præsto sunt.

8. In symbolo Pythagorico ἱεροφάνης χελιδνας μὴ ἔχει sunt qui per χελιδνας garrulos & susurrones intelligunt.

9. Alij hirundines ibidem interpretantur luctum & querimoniam, quasi triste omen lugubreq; argumentum secum afferat hirundo.

10. In coniecturis, habere hirundinis caput, peregrinationem significat. Id enim earum auium præcipuè proprium, vtpote quæ neq; quidem apud parentes degere soleant.

11. Sunt qui resipiscenciam per hirundinem oculos acu transfossam indicent, siquidem si vulneratis oculis obcæcata fuerit, oculos tamen & lucem recuperare fertur.

LIBER XXIII.

1. De Cygno siue Olore.

1. AEGYPTII sacerdotes senem musica studiosum per hieroglyphicam cygni effigiem significare consueuerunt, quippe quem omnes eo sua-

H

uius

nus modulari ferunt, quo magis in senium vergit.

2. Horatius & alij poëtas cygni symbolo nuncuparunt, quod veluti cygni senio confecti vocaliorem emittunt vocem, ita etiam boni poëtae, quo per aetatem magis profecerunt, scribere iidem solent & elegantius & sapientius.

3. Cygnum aiunt hominem municipibus suis iniurium hieroglyphicè significare: Siquidem Olores in suo genere id habent peculiare, ut alter alterum depascatur, atque inter se morsus conuertant.

4. Candoris animi indicium est cygnus, ob colorem candidum.

5. Gloriæ item studium cygnos significare tradunt.

6. Est & Orphei hieroglyphicum cygnus. Orpheum enim in cygnum mutatum aiunt.

7. Nauigationis secundæ indicium esse cygnos perhibent, eò quod cygni aquis & Fauonio plurimum gaudeant.

II. De Luscinia.

1. Muscam, eamq; omnibus numeris absolutam per huius alitis hieroglyphicum significati tradiderunt, siue multiplicem vocis varietatem, siue delectabilem suauitatem, siue pertinacem in ea continuationem admiremur.

Germinationis tempus nonnulli per lusciniam indicant, propterea quod anis ea cum primum sylva frondibus incipit opacari, diebus ac noctibus quindecim assidue canat, leticiam testata quam ex verni temporis aduentu percipit.

3. Inde factum, ut vigilantiam ex eius hieroglyphico nocturnasq; lucubrationes significari dixerint.

III. De Psittaco.

Per psittaci effigiem eloquentem hominem significabant, cum nullum ex animalibus rationis expertib. articulatus humanas explicet voces.

IIII. De Pica.

1. Pica pro garrula loquacitatis hieroglyphico usurpatur. Ea enim & loquacitate plurima & vocum mutatione insignis est, diebus ferè singulis diuersam emittens vocem.

2. Est & mendacij siue simulationis hieroglyphicum pica, utpote quæ anteriore parte candida sit, posteriore autem nigrice.

V. De Laro.

1. Hominem, de quo magna aliqua fuerit expectatio, quam tamen ignauiter sit frustratus,

imagine lari figurabant. Illa siquidem clamore arguto admodum cum parturit, vociferatur, partusq; edit plumosos utiq; ac apprime pennatos, ceterum carne admodum exigua.

2. Hesychius existimat hac ani notari eos, qui baptisati circumcidebantur, quod larus tam in mari, quam in terra versetur, & tam aquatico quam terrestri utatur cibo.

3. Alitis huius effigie indicantur homines, qui vitam suæ libidinis arbitrio degendam instituere.

V I. De Cephho.

Cepphus hieroglyphicum est fatuitatis & stuporis, quo animal id egregie laborat.

V I I. De Gryphe.

1. Gryphi indicabant Apollinem, veteresq; eos Apollineo currui succedere sinxerunt.

2. Nasones etiam Gryphi appellati sunt, quod sint illi populi miranda nasi magnitudine, sicut & Gryphes.

V I I I. De Coruo.

1. Corui figura hieroglyphicum erat hominis liberos suos exhereditantis abdicatione, aut domo quouis eijcientis modo. Aiunt enim eum pullos

pullos suos simulac volandi potestatem affecuti fuerint nido expellere, mox & regione tota interdicere, quod usqueadeo sit amans solitudinis.

2. In augurijs coruus perinde ac cornix etiam imbrium significationem habet.

3. Corui futuram quandoque inter collegas discordiam ostenderunt in augurijs.

4. Emanfor, id est, desertor officij sui ex coruis significatur. Sicut coruus quem Noa emiserrat ex arca non reuertebatur.

5. Per hominem coruis obiectum intelligitur ignominiose repulsus & e conspectu summotus.

6. Coruus habebatur hieroglyphicum Apollinis, quod media aestate pullos suos excludens peculiare aliquid cum Sole quasi intercedere sibi significet.

7. Sitis etiam, vel potius sobrietatis signum esse perhibetur. Sunt enim corui natura sua siticulosi per sexagenos aestatis dies, quibus ventris profluvio laborant, vltroque potu abstinent, ut aluum sistant.

8. Per coruum ore saxum tenentem & urnam appositam significarunt quidam impostorem. Cuius ratio haec est: In Libya siticulosa admodum regione viri aquam, quam de remotis admodum fontibus aut fluminibus attulerint, in fictilia vasa ad hoc comparata distribuunt, quae alioquin ventre sunt admodum capaci, ore tantum patent quantum satis est ad gallinaceum ovum

recipiendum . eaq; minus obturata , ad captandum nocturni aëris tecta disponunt : Corui rem intelligentes , non data alterius aquæ copia , eò conuolant , immisissq; in urnas capitibus humorem sorbillant , qui simulat deficere cœperit , lapillos conquirunt (quod Plutarchus se vidisse affirmat) quos afferentes in aquam subinde deiciunt , atq; ita surgente indies humore , siti consulant suæ , decipientes quodammodo homines qui aquam istam habent , vt existiment illam in urna non deficere , quoniam id quod inde Corui bibunt , lapides ab iisdem iniecti vicissim suppleant .

LIBER XXIII.

I. De Pauone.

1. NON NVLLI Iunonem pauonis imagine indicabant : quod huiusmodi aues in Samo insula Iunoni sacra primò repertæ fuisse dicantur .
2. Pauo cauda passa , vnoq; elato pede ostentatoq; depictus , simulacrum est turpitudinis diuitiarum . Pulcritudo enim caudæ diuitias , deformitas verò pedum turpitudinem designat .
3. Cauda pauonis significabat hominem varijs fortune casibus iactatum : quod pauo caudam singulis annis amittat & recipiat .
4. Per pauonem surrecta in orbem cauda noctem

noctem figurabant. Pauonem enim Argum: hunc autem cælum nocturnum significare aiebant.

5. Idem demissa cauda pictus, diem innuebat, quasi tunc nox stellas (quarum simulacrum colores in cauda fulgentes putabantur) occulere videatur.

6. Eadem specie qua noctem, etiam hominem iactabundum representabat. Pavo enim eandem suam speciosam tum maximè ostentat, cum plurimos spectatores habet.

7. Quidam perduto luxu prodigos pauonis imagine describunt: cum cauda huic aui ad solam coloris ostentationem data sit.

II. De Gallina.

1. Gallina cristas erigens caudamq; extolens, cui etiam parua quedam calcaria prominent, erat quondam imago mulieris tribadis, quæ maris officium aggredi non erubescat, vel etiam quæ viro dominari affectet.

2. Virum, qui ingentes diuitias prodegerit, per gallinam aureos nummos depascentem pingunt.

3. Sunt qui fœcunditatem per gallinam significari velint ob quotidianum fœtum & geminos pullos, qui ex vno ovo excluduntur.

4. Gallina pro piorum conuentu ponitur ex sententia Theologorum quorundam.
5. Gallina Aesculapio immolari solita salubritatis indicium fuisse perhibetur.
6. Gallina ad cuius alam ruta ramusculus applicitus sit securitatem depingi quidam aiunt.

III. De Gallo.

1. Gallus gentem Gallicam denotat.
2. Animi diuinitatem effigie Galli apud veteres intelligi solitam aiunt. Hinc Pythagoras praecepit Gallum nutrire, id est, diuinam animi partem diuinarum rerum cognitione pascere.
3. Inter ea, quae Apollini dicata sunt, Gallus etiam recensetur, quod Galli suo cantu veluti numen Apollinis aduocent dum assurgenti soli quasi applaudunt.
4. Luna etiam eum dicatum esse Pythagoras aiebat.
5. Vigiliarum signum apud antiquos fuit, ob nocturnam vigilantiam.
6. Ea de causa Mercurio dicatus erat.
7. Sunt qui gallum interpretentur Prophetas, & sacrae disciplinae doctores in sacris literis, ob eandem vigilantiam.
8. Gallum surrectum in galea simulacri Pallas pugnacitatis esse hieroglyphicum Pausanias arbitratur.

9. *Milites Persarum galli vocabantur à Caribis ob conos, quibus galeas habebant ornatos.*

10. *Est item gallus insigne monetae Suesanorum.*

11. *In augurali disciplina victoriæ signum est galus, propterea quod victus silere, victor autem canere soleat.*

12. *Gallus vnus albus à duobus viris pedibus apprehensus, & ab iisdem in diuersa euntibus trahendo discerptus vinearum incolumitatis erat indicium: Nam tali modo discerptus Gallus, olim Methonæ in Træzeniorum agro pro vinearum incolumitate mactari solitus est.*

13. *Ex imagine gallinacei impietas ipsa figuratur, eò quod matrem saliat, & patrem etiam immaniter incessat.*

IIII. De Gallinagine.

Sunt qui beneuolum hominem per Ascolopaca, id est, gallinaginem pictam intelligant, quod auum nullam maiori erga hominem studio affici compertum sit.

V. De Anser.

1. *Sunt qui per anserem pictum custodiam interpretentur, idq; ex Romana potius historia quam doctrina Aegyptiaca. In Romanorum enim*

historia legitur, quodam tempore hostibus Urbem adorientibus, anseres noctu cœpisse clamare, & incolas voce sua excitasse ad resistendum hosti.

2. Per anserem qui lapillum rostro apprehenderit intelligunt nonnulli silentium, eò quod non vehementem sonum edat.

3. Anser etiam nonnunquã improbitatem præ se ferre videtur in vaticinijs & rerum elogijs.

4. Est & detrimenti hieroglyphicum anser pascens, propterea quod quocunq; oletum suum sparserit adurere omnia soleat.

5. Ponitur præ inani accusatore, qui tantum obstrepit, nocet nemini.

6. Hominem sua tantum curantem & aliena negligentem, anseris ouis incubantis hieroglyphico indicare possumus, eò quod anseres aliena oua in suo genere fœdere nequaquam soleant.

VI. De Perdice.

1. Aegyptij duabus pictis perdicibus significabant hominem efferatæ nequitie seu Veneri turpissimæ deditum. Ipsæ enim coniuge viduata sese inuicem abutuntur.

2. Ex pullo perdicis oui adhuc corticis parte aliqua vestito potest celer profectus significari. Perdix siquidem moræ velut impatiens minime expectat, ut ouium incubatione ad tempus aperi-

aperiatur, sed occupatis spatijs spontè erumpit.

3. Perdices duas grandiores cum pullis inter vtramq; positis hominem aliquandiu aberrantem & demum viæ redditum indicare quidam tradunt. Si enim eueniat vt perdix oua sua fracta compererit, tanto incubationis studio afficitur, vt aliena surripiat, nidoque infoueat suo. Verum pulli educti, audita voce illius, quæ oua pepererat, naturæ vegetatione perculsi, hac veluti nutrice deserta, ad eam se conferunt, quæ oua illa vnde exclusi essent, ediderat.

4. Ex Theologis nonnulli per perdicem malum demonem accipiunt.

5. Origenes per perdicem aliena oua confouentem intelligit hæreticos.

6. Per duas perdices incumbantes exprimere quidam voluerunt rei familiaris concordiam in consortibus. Aiunt enim perdices coniuges interdum vnanimi consensu rem familiarem curare, dum bina ouorum faciunt receptacula, in quorum altero mas, in altero fœmina incubet, oua inter se partiti, excludatq; vterq; sua atque educet.

7. Hominem vaferrimum & astutissimum perdicis & venatoris imagine depinxerunt.

8. Aiunt & contumeliosum hominem per hanc alitem significari, quod in suo genere maxime altercari consueuerint.

De

VII. De Coturnice.

1. Per huius hieroglyphicum sacerdotes Aegyptij impunitatem indicabant, quod quotiescunque Luna oritur, inauspicatos clangores excitet aduersus eam, dans quasi manifestissima indignationis aduersus eam signa.
2. Aegyptij malignum hominem per idem hieroglyphicum notarunt, eò quod purissimam bibens aquam reliquam pedibus suis conturbet, ne cuiuspiam alteri animali ad potum appetatur. Deinde etiam vel imprimis propter impietatem & ingratum eius erga Lunam animum.

LIBER XXV.

I. De Struthiocamelo.

1. HVIVS penna iusticiam & aequalitatem erga omnes significant, quod præter aliarum avium morem aequales omnes inter se sint.
2. Pinnae quoque in manibus denotabant, eandem ob causam.
3. Struthiocamelus vno vinculo religatus cum lutra, vel eius loco vitulo marino & homine, imago sunt concordie Elementorum.
4. Eucherius per huiusmodi animal hereticum hominem significari tradit.
5. Idem ait de hypocritis dictum ab Esaia:
Erit

Erit cubile draconum & pascua struthionum. Quemadmodum enim struthio oua quidem parit, sed neq; illa incubatu fouet, neq; pullos nutrit: Ita hypocrita, quamuis rectè alios admoneat, nullos tamen filios per bene actæ vitæ exemplum generat.

6. Imago struthionis, caput intra frutices abscondentis, insipientiæ hieroglyphicum fuit, propterea quod latere se totam existimet, si colla tantum frutice occultauerit.

II. De Vespertilione.

1. Homo ab exili fortuna in altum euectus vespertilionis imagine notabatur. Vespertilio enim licet non habeat pennas, sola tamen membranula fretus volat.

2. Vespertiliones alter ab altero catenatim dependentes officia mutua designant. Habet enim id genus animalium mutuam quandam inter se beneuolentiam.

3. Mulier lactis vbertate fœcunda & bene nutrita, imagine vespertilionis pingebatur, quod hæc sola inter volucres et dentes et mamillas humanis similes habeat, lacteq; pullos nutrit, vberibus instar mulierum admotis.

4. Simulacrum formicæ & vespertilionis alæ, erat pictura hominis lucifugæ, vel qui rei cuiuspiam metu perculsus in apertum munimè prodire

dire audeat. Aiunt enim eam esse inter vespertiliones & formicas naturæ discordiam, ut si ale tantum vespertilionis formicarum cauo adnotæ fuerint, nulla earum foras progrediatur.

5. Sunt qui tradant formicam sub vespertilionis ala positam moræ & tarditatis aut impedi-
menti significatum habere, eò quod perhibeant formicam eò nunquam exire, quo vespertilio semel accesserit.

6. In diuinis literis per vespertilionem à sacris remotum significari aiunt hominem rudem nullis disciplinis instructum.

7. Apud Eucherium quoq; vespertiliones idolorum monstra sunt.

8. Consimiliter & cogitationes immundæ, quas improbi demones ingerunt.

9. Nonnulli vespertilione inuerso capite picto securitatem indicant, eò quod circum latus domui viuus, & super fenestram vel in hyperthyro, aut ipsis in valuis inuerso capite affixus, maleficiorum amuletum creditur, teste etiam Plinio.

10. Vespertilio hædera folio insidens significat necem vespertilionum. Illas enim hædera suffumigata occidi aiunt.

11. Hesychius ait eam esse hieroglyphicum hominis, qui serò & parcè fidei documenta suscepit, quod vespertilio serò prodeat, sub ipsum nempe crepusculum vespertinum & statim tenebris obruatur.

III. De Otide.

1. Otis avis & equus iuxta eam designabat hominem imbecillum qui fortiori assurgeret, eò quod illa equum conspiciens, illum veluti quadam veneratione excipiat.
2. Animum indicat Otis ignaum & stupidum: quum sit tarda, & corpulenta adeo grauis ut vix sese terra attollat.
3. Terreni item affectus indicium est, eadem de causa.
4. Est & hieroglyphicum contumacis, alios non audientis, præsertim iuxta canem picta, eò quod viso cane auditoque illius latratu aufugiat. Per canem autem significatur sacerdos seu concionator.

IIII. De Alcedone.

1. Per alcedonis nidum rerum quarumlibet tranquillitas indicatur, siquidem per dies circiter quatuordecim, quibus auicula illæ nidificant in mari, magnam tranquillitatem existere aiunt.
2. Est & iustitij monumentum eandem ob causam.
3. Alcedo denotabat hominem rarò prodeuntem & cum paucis conuersantem, quandoquidem rarissime appareat.

De

V. De Curuca.

Homo qui filios adulterinos pro suis pascit imagine curucæ representatur, quandoquidem curuca ova cuculi foueat, excludat atq; pro suis educet.

VI. De Cuculo.

1. Homo minima quæq; expauescens imagine cuculi pingebatur, eò quod cuculus minimas etiam auiculas præ metu fugitet.
2. Hominem mores aut faciem immutantem hac aue significare possumus. Ea enim figuram immutare creditur, & in aliud transire genus, cum inter accipitres omnino numeretur.
3. Imagine cuculi hominis & origani iuxta se positis pulicum exterminationem indicarunt. Ferunt enim quo quis loco primum audiat alitem illam, si dexter pes circumscribatur ac vestigium id defodiatur, non gigni pulices, ubicunque pulvis eo vestigio compressus, sparsus fuerit.
4. Est item insigne Iunonis. Nam boni augurij est cuculus.
5. Est & verni temporis signum cuculus, quo tempore potissimum auditur.

VII. De Capricipite.

Hominem ἀγέλαστο capricipitis imagine pinxerunt.

xerunt. Tradunt enim hanc auem omnino carere liene, in qua sedes est risus.

VIII. De Vpupa.

1. Imaginē vpupæ significabant Aegyptij præcognitionem feracitatis vindemiæ, eò quod hæc avis ante tempus vindemiæ clangens, vini redundantiam prænunciare putabatur.
2. Simulacro vpupæ & herbæ quæ dicitur capillus Veneris, hominem ebrietate laborantem, & remedium sibi comminiscens indicabant. Upupa enim vis vescitur immodicè ad ebrietatem vsq;, contra quam capillo Veneris decerpto sibi medicatur.
3. Per huius alitis hieroglyphicum hominem vitij deditum intelligunt Theologi. Proprium enim nidum excrementis suis maculat.

IX. De Floro.

Ferocem hominem à mansueto superatum per Florum auiculam, αἴθρῃ græcè dictam, significabant, eò quod equi dorsum insidens & morsu vellicans, eundem in fugam abigat.

X. De Salo.

1. Aegytho, id est, Salo asini ulcera rostro excavante Aegyptij pingunt hominem illatas

I inu-

iniurias vlciscentem. Hæc enim in asinum dissipantem nidos ipsius inuolat, vlceraque eius rostro imperit, & quanto maximo potest conatu excavat.

2. Florus vnâ cum Salo depictus Aegyptijs significabat hominem, qui alterius necessitudinem pertinaciter auersaretur. Nam implacabiles inimicitias inter has aues intercedere aiunt.

XI. De Ardea.

1. Hominem libidine prorsus exhaustum & enervatum hac aue depingebant. Aiunt enim hanc de coitu ita angi, vt sanguinem ex oculis emittat.

2. Augustinus eam tempestatis impendentis signum autumat, eandemq; ædior, id est, fulgur eam esse arbitratur.

XII. De Cinnamo.

Hominem ex aromatum mercimonijs ditescentem, huius auis imagine representabant. De hac enim aui traditur, quod in Arabia versans surculos cinnami congerat, ex ijsq; nidum sibi conficiat.

XIII. De Velia.

Studiosum otij & commodorum hominem Velia auis hieroglyphico denotabant. Ea enim in
vmbra

Umbra et aura æstatem, in apricis hyemem agit.

XIIII. De Afione.

1. Ignobilem hominem afionis imagine pingebant, quandoquidem nihil habetur exploratum de eiusdem avis generatione.
2. Per hanc avem plerique minimum atque parvum exprimunt. Est enim hæc avis omnium maxime imitatrix.
3. Erat signum ordinis militum, qui Cornuti appellabantur.

XV. De Iynge.

1. Per hanc pictam nonnulli dicacem hominem intelligunt, propter insignem lingue longitudinem.
2. Præcipuum hæc ales fuit incantationum signum, propterea quod ei amatorium quid natura inesse persuasum est.
3. Vehementem cupiditatem iynge significare quidam putant.

XVI. De Caprimulgo.

Perniciose consuetudinis hominem caprimulgi avis imagine pingebant. Ea enim inter capras familiariter conuersans fugit earum verba, quo facto verber extinguitur, & capra, ut aiunt, excutatur.

XVII. De Turdo.

1. *Hominem proprijs technis & commentis pereuntem, & veluti in laqueos, quos tetenderrat, incidentem turdi simulacro notabant, quandoquidem, vt inquit Plautus, ipsa sibi auis mortem cacat, id est, viscum, quo auiculæ capiuntur.*
2. *Turdus surditatis indicium est, cum præ alijs auibus hæc maximè surditate laboret.*

XVIII. De Erythaco.

Solitudinarium hominem hæc auis designat, eò quod ita secessu ac solitudine gaudeat, vt raro duas vel in eodem saltu reperire possis.

XIX. De Cinclo.

1. *Extrema paupertatis homo per hanc auem pictam significabatur, eò quod hæc auis adeò sit tenuis & inops, vt proprium nidum sibi comparare nequeat, sed oporteat illam in aliarum auium nidis sua oua deponere.*
2. *Eandem ob causam & aduenam seu peregrinum denotat.*

LIBER XXVI.

I. De Api.

1. *PER apem breuem, variam & in rotunditate*

ditatem compactilem, populum regi suo obsequentiſſimum Aegyptij indicabant, quod ſola hæc ex animalibus regem habeat, quem vniuerſum apum conſectatur agmen, æquè atq; homines regi obtemperantes.

2. Examine apum regem depingebant, cuius rei cauſam vide apud Plinium.

3. Aiunt nonnulli ſuauem eloquentiam ſimulacro apis ſignificari. Hinc Platoni paruulo, cum apes in labellis conſediſſent, prædictum fuit ſingulari illum orationis ſuauitate futurum.

4. Per apis hieroglyphicum poëtica intelligitur amœnitas.

5. Mel cum lacte fluens in terra ſancta, transferunt nonnulli ad futuri ſæculi delitias & beatitudinem.

6. Apes paſcentes hominem ſignificant, qui dulcibus ſaltem rebus delectetur.

7. Apes in ſæcundo oleæ ramo conſidentes ſignificant diuturnæ valetudinis proſperitatem.

8. Heſychius per mellis apumque hieroglyphicum ſignificari tradit omnem poëſin & doctrinam dicentium, quod in verborum ſuauitate tota conſiſtat, rerumq; inanis ſit.

9. Fauus mellis, de cuius ſummo abſinthium pullulet, poteſt eſſe imago infortunij, quod ſuauitatem vitæ anteactæ acerbiorẽ reddat.

10. Per examen apum & ſubiectum fumum popularem fugam indicari quidam commenti

sunt, quandoquidem apes nulla re magis consternuntur, inq; fugam vertuntur, quam fumo.

11. Apes ex cadauerosi leonis ore prodeuntes denotare hominem, qui à detractoribus male habitus & insigniorem affecutus sit existimationem, aut inimicorum contumelijs affectus clarior euaserit, aut ex illatis iniurijs creuerit, sunt qui existiment.

12. Apes prophetas denotant, eorumq; fani sunt oracula.

13. Nonnulli ad concordie significationem infantes à lauacro susceptos olim lactis & mellis gustu imbui solitos autumant.

14. Incorruptam virginitatem & castum animi propositum per apem significari quidam existimant, quod apes acriter oderint homines à coitu olidos.

15. Habetur & apis pro simulacro adulatoris, quoniam mel in ore habeat, in occulto cauda spiculum.

16. Atq; ita homines, qui lingua blandiuntur, & latenter feriunt imagine apis significari tradunt.

17. Ex veteribus Theologis quidam apem ultionis & iracundie signum in diuinis literis esse dixerunt.

18. Apes artificij sedulitatis que est hieroglyphicum, ob ingeniosum artificij quod elaborant.

19. Est et solstitij æstiu hieroglyphicum, quod tem-

tempore illo quasi ferias quasdam celebrent quiescentes.

II. De Culice.

1. Hominem qui acidis delectatur culice indicabant, quod culices audissimè appetant acida.
2. Per hoc animal Aegyptiorum plagis annumeratum Dialecticam artem intelligi putat Adamantius.

III. De Cossis.

Aegyptij per cossos vermiculos intelligebant infestum aliquod agmen, quandoquidem ex cossis generantur culices, qui sunt infesta animalia.

IIII. De Fuco.

Hominem aliorum laborib. fruentem imagine fuci depingebant. Nam fucus ociosus in alveariis desidens vescitur melle ab apibus confectio.

V. De Vespa.

1. Vespa ostendebat crocodilum interfectum, quandoquidem ex eius sanguine vel corrupto cadavere procreari perhibetur.
2. Eadem ratione perniciem summotam extinctamq; denotabat.
3. Philosophi vetustiores pugnacitatem per hanc innuere videbantur, eò quod vespa oriatur ex sanguine equi, qui equus belli est indicium.

VI. De Musca.

1. Importunitatem atq; impudentiam Aegyptij per muscam significabant, eò quod abacta à quodam loco sæpissimè impudenter eundem repetat.
2. Pertinaciam quoq; per eandem denotant, eadem de causa.
3. Indocilitatis hieroglyphicum est musca, quandoquidem nullum animal minus docile putatur, quam musca.

VII. De Ephemero.

Per hoc animal infantem, qui non ultra vnius diei spacium vitam traduxerit, nonnulli significandum censent. Huius enim animalis vitam non ultra vnum diem prorogari aiunt.

VIII. De Cicada.

1. Aegyptij hominem sacris initiatum per cicadam significabant, propter argutum & sonorum cantum huius animalculi.
2. Vanam garrulitatem per cicadam indicari existimarunt nonnulli.
3. Cicada apud Athenienses nobilitatem generis significabat, quod cicadæ præ omnibus animalibus maximè indigenæ videantur, cum in regione, in qua sunt genitæ, viuant ac moriantur.

Multi

4. Multi per cicadarum cantum musicen intelligi censuerunt.

IX. De Araneo.

1. Per araneum inane opus nulliusq; precij rem significari quidam aiunt : quod tela aranei tale opus sit.

2. Tela aranei futurae pluuiæ indicium est : Nubilus enim aër telis araneorum conficiendis commodior existit quàm serenus , in quo ob aëris tenuitatem opera ea facilius dissipantur.

3. Vulgus per aranearum telas & rectia legum notat inaequalitatem, eò quod muscæ & alia pusilla animalia in illis pereant , fortiora verò perrupto texto facile elabantur : ita etiam leges tenuem plebeculam cohibent , à potentioribus autem scinduntur, abrogantur & resiguntur.

4. Ariston Chius per araneas dialecticorum sermones intelligebat.

X. De Tippula.

Sunt qui summam leuitatem per tippulam aptè significare posse dicant. Hoc enim animalculum tantæ leuitatis est , vt , super aquam currens, non desideat.

LIBER XXVII.

1. De Delphino.

1. *FRENATIVS* Delphinus pictus incolu-
mitatis indicium fuit, quod multis mortalium ex-
tremo vitæ periculo laborantibus ab hoc ani-
mali auxilium allatum fuerit.

2. Delphini sunt tuti receptus indicia, eò quod
presentientes futuram tempestatem, de vndis
exiliant, quasi velint reliquos inuitare, vt in sta-
tiones properè se recipiant, neq; nauigia alto
credant.

3. Delphinus in numis passim pro aqua mari-
que excuditar.

4. Velocitatis indicium est aut mirificæ agi-
litis. Velocitate enim ferè incredibili se iacu-
latur.

5. Eadem ratione citæ nauigationis nota est.

6. Delphinus anchoræ alligatus, simul & ob-
uolutus maturitatem indicat, id est, Festinan-
dum lentè.

7. Simulacro Delphini amor in simpliciorem
ætatem significari traditur. Hunc enim puero-
rum amasium esse aliquot exempla memoriæ
prodita docent.

8. Grati animi signum est: quod aliquando
putauerint Delphinum singularem quasi gratitu-
dinens

dinem erga quendam, cuius beneficio piscatorum manus euaserat, declarasse.

9. Gibberosos Delphini cognomento notari quidam aiunt.

II. De Polypo.

1. Polypi imagine indicarunt Aegyptij hominem, qui rem familiarem ex rebus quibuscumque sine discrimine auferet. Polypus enim velut intentus rei familiari omnia temerè colligit & conuenatur, inq; cubili suo recondit ut illis vescatur.

2. Simulacro Polypi flagella curti & detruncati eum qui aliena abligurierit, et sua mox absumat, notarunt. Aiunt enim Polypum ita famis impatientem esse, ut, si alijs destituatur cibis, proprijs vescatur flagellis.

3. Congri et Polypi subiecti imagine pingebant hominem victoria potitum et illa uti nescientem. Perhibent enim Polypos a congris facile superari, sed nullam inesse congris facultatem polypos depascendi. Polypi enim ob laurem & lubricitatem corporis morsus hostium effugiunt.

4. Effigies Polypi & locustæ hominem tyrannidem in subditos exercentem denotabat. Nam (ut Aristot. autor est) Polypus locustæ tanto terrori formidiniq; est, ut si in iisdem retibus comprehendantur, locusta præ metu exanimetur.

Per

5. Per Polypum saxi adhærentem homo varijs hominum moribus se accommodans exprimitur, quod hic piscis colorem maximè mutat, reddens illum similem saxi, quibus appropinquaverit.

6. Hominem subito consternatum per polypum significabant. Polypus enim ita meticulosus esse perhibetur, ut videns piscatorem metu quasi attonitus fuga sibi consulat.

7. Poësin exoticam per Polypi caput indicant Aegyptij. Hoc enim esculentis appositum, suauissimi quidem saporis esse: sed horrenda somnia parere deprehensum est. Ita etiam putabant poësin exoticam ipso quidem dicendi lepore delectabilem, sed bonis moribus & honestiori disciplinæ maximè perniciosam esse.

8. Subitam etiam discessionem à re aliqua amata polypo iuxta cunilam herbam collocato notabant. Polypus enim ut tenacissimè adhæreat rei alicui, tamen admota herba cunila, siue pulicaria, cuius odorem ferre nescit, protinus inde resilire dicitur.

9. Duos polypos vinculis coercitos & progredientes tamen, brumale tempus significare Horus tradit.

De Chamæleonte & Taranda.

Per

1. Per Chamaleonta versipellem hominem significari volunt, ob varietatem colorum quam induit.
2. Idem etiam per tarandam notatur pariratione.

LIBER XXVIII.

1. De Testudine.

1. TESTUDO solari rado percussa & aqua supernatans notat hominem in potentioris potestatem redactum. Nam radijs Solis percussa exiccatur, ut aqua submergi nequeat, unde fit, ut facillimè vel capiatur, vel inedia extinguatur.
2. Per testudinis corticem nonnulli munimentum intellexere, quod ita eam natura munierit, ut contra tela possit ipsa per se sufficere, & iniurias propulsare.
3. Hominem letaliter vulneratum, & difficillimè morientem per abscissum testudinis caput aptè pinxeris, eo quod caput testudinum marinarum auulsum vitæ signa manifestissima aliquandiu retineat.
4. Pigrum, tardum & cunctantem hominem testudinis gradientis pictura indicabant, ob tardum incessum huius animalis.
5. Per testudinis caput exertos dentes habens homi-

hominem mordacissimum & maleficum significari quidam aiunt, eo quod testudo quicquid dentibus apprehenderit, perfingat ac deuoret.

II. De Cancro.

1. Cancer in numis Chiorum indicat Remp.
2. Imagine Gammari fluuiialis denotabant hominem à pulcris inceptis desistentem, et spem aliorum frustrantem. Is namq; cum à te capi posses, retrorsum velocissimo sese cursu eiaculari.
3. Quidam hominem inconstantem equiparant cancro, nunc antè nunc retrò gradienti.
4. Eadem ratione Sophistam imagine cancri depingunt.
5. Pagurus & eius generis pisces qui latebris gaudent, face apposita significabant arcana reuelata. Constat enim eos nocturno tempore admoto lumine de penitissimis etiam cauernis euocari.
6. Cancelli, qui vulgò Gamarusius dicitur, hominem inquilinum pingebant, quod is Concharum hospes sæpius nutans domicilia semper alienas ædes inhabitet.

III. De Pinna.

1. Per pinnam & cancellum paruum siue squil-

squillam Aegyptij denotabant alienæ opis indigum, qui se atq; sua negligenter curaret: eò quod pinna carens custodia cancelli seu squilla breui tempore deficiat, nec sibi consulere possit.

2. *Per pinnam fœtus suos ostentantem intelligebant hominem ab ineunte ætate libidinosum. Conchule enim huiusmodi antequam ex concha excludantur inter se coire dicuntur.*

IIII. De Ostreis.

Per hæc hominum genus significari philosophorum antiquissimi tradiderunt. Hinc Plato ostrea indicium esse dixit animi in corporis carcerem & tenebras coniecti.

v. De Locusta.

1. *Locustæ duæ marinæ sese inuicem incurstantes pictura sunt hominis insidiosæ. Videntur enim sæpe vniuersæ tanquam gregis collegium celebrare & dimicare inter se cornibus arictum modo, ac mutua flagellatione inuicem scire.*

2. *Per locustam terrestrem Aegyptij modestiam, temperantiam atque continentiam intelligebant. Hæc enim oppugnat serpentem, ac proinde voluptatem, cuius serpens hieroglyphicum est, terræ allidit,*

3. Sunt qui per eandem famem intelligunt, propterea quod satis magnam inferant calamitatem, cum agminatim segetes inuasent.

VI. De Cochlea.

Per hanc S. Scripturæ interpretes animum terrenis affectibus mancipatum accipiunt, quod quemadmodum Cochlea domui suæ ita est mancipata, ut eam secum assidue portet: ita etiam homines terrenis affectibus dediti, hos quasi assidue secum circumferunt.

VII. De Sepia.

1. Per sepiam intelligebant Aegyptij hominem de se magnam spem facientem, sed per summam ignominiam lapsum, omnem expectationem fallentem. Sepia enim cum spectandam se venatoribus præbuerit, atramentum in aquas euomit, atque ita turbatis aquis visum pariter eorum & manus euadit.

2. Hominem simulatorem, eadem de causa, notat imago Sepiæ.

3. Mendacium item designat quoniam in parte posteriori nigrescit & obscuratur.

4. Hanc ipsam ob causam & improbitatem notat.

5. Sepia pro theca atramentaria poni est solita,

lita, ac perinde literas scripturamq; significat, cum apud Aegyptios, tum apud alios.

6. Sepiam tridente confossam quidam pro hieroglyphico habent amoris coniugalis in viro firmi, in foemina lubrici, propterea quod si foemina percussa fuerit, accurrit mas opem allaturus, foeminaq; pro viribus suis auxiliari contendit: Sin vero mas ictus fuerit, foemina sui tantum rationem habens quamprimum fuga sibi salutem querit.

7. Sunt & tempestatis argumentum sepiae, praesertim ita pictae, ut in aquae summum exiliant.

VIII. De Purpura.

1. Maledicum hominem denotat purpura exsertam ostentans linguam. Hanc enim tam acutam & validam habet, ut ea quascunq; sui generis testas perforare possit.

2. Qui hominem ob gulam multatum significare volunt, conchylium per linguam vaccae applicatum pingunt. Hac enim ratione facillime capiuntur purpurae.

3. Hominem vno ictu interentum per purpuram saxo elisam depingunt. Aiunt enim purpuras saxo vno ictu collidendas, ut sanguis ad tinturam optimus emanet.

4. Sunt qui secessum per purpuram ostendant,

K

pro-

propterea quod purpura non nisi in imo reperiatur pelago.

IX. De Echino.

1. Hominem difficilem atq; morosum ex huius hieroglyphico commonstrabant. Is enim ob aculeos quibus undiq; circumseptus est, non facile tractari potest.
2. Significat & iudiciorum seueritatem ob aculeos.
3. Sunt qui per Echinum tutam nauigationem intelligant, quod imminentem tempestatem praesentiens attractis lapillis sese muniat, arenaque nauium instar saburret, ne vi fluctuum vlla versari iactatione possit.
4. Macilentissimum hominem per idem animal intelligebant, eo quod solis ferè spinulis & crusta constet, & nihil ferè carnis habeat.
5. Rem aliquam ex dissipatis reliquijs instauratam Echini marini dilaniatione figurabant. Ille enim in frustra discerptus, & denuò in mare proiectus, confluentibus sponte in vnum partibus iterum committitur, & efficacissime solidescit.

X. De Conchylio.

Uniones lacrymarum symbolum esse pleriq; prodidere. Nam somniorum interpretes per vi-
sas in

fas in somnis margaritas lacrymarum profluvium ostendi tradunt.

LIBER XXIX.

1. De Crocodilo.

Sub Crocodili imagine Aegyptij DEVM colebant, propterea quod solus inter animalia extinguis deprehensus est, quod divinitatis munus esse perhibetur: quod animal suapte vi nullo partum incubitu fomentoque formam & lucem acquirat, veluti sol per se ipsum exoritur.

2. Geminis Crocodili oculis ortum pingebant.

3. Per Crocodilum humi toto corpore persusum, delinabant occasum.

4. Per Crocodili caudam tenebras significabant, funus, & mortem ipsam. Is enim cauda utitur ad occidendum animalia.

5. Per id animal malum dæmonum aut perniciies alijs illata significabatur, habebaturque pro hieroglyphico rapacitatis: Est enim animal multæ rapinae.

6. Erat & salacitatis indicium, ut aiunt Aegyptij, quoniam abundanti foetura præditi sunt Crocodili.

7. Per Crocodilum semetipsum verberantem furorem indicabant, eo quod irrita spe cuiuspi-

am præde frustratus in semetipsum sæuiat, furore concitatus.

8. *Latrocinia per idem animal ostentabant, ob crudelitatem illius.*

9. *Crocodylus hianti ore depictus, belluonis erat simulacrum.*

10. *Per Crocodilum & ouum eius pingebant hominem ab ignobili genere ad claritatem euectum. Aiunt enim nullum animal à tam paruis initijs in tantam excrescere magnitudinem. Ouum enim eius non multo maius quàm anseris esse perhibetur. Crocodilus verò ad cubita vsq; quindecim vel sedecim crescendo porrigitur.*

11. *Aiunt nonnulli hominem inuictum per Crocodili tergus indicari: propterea quod illud nullo ictu ladi possit.*

12. *Per Crocodilum ipsa significatur Aegyptus, cuius regionis animal hoc quasi proprium est.*

II. De Fluuiiali Equo.

1. *Aegyptij impium, ingratum & iniustum hominem Hippopotami effigie exprimebant. Si quidem is ab ineunte statim adolescentia patri incipit molestus esse, sæpe eum in pugnam prouocans, & decertando superare tentans, tandem etiam illum necat, matrisque affectat coitum.*

Horas

2. *Horas etiam per fluuialem equum significarunt Aegyptij.*

III. De Phoca.

1. *Somniculosus homo per simulacrum Phocæ exprimitur. Perhibetur enim hoc animal imprimis esse somniculosum.*

2. *Hominem ab infortunio magno tutum Phocæ corio indutum pingunt. Phocam enim, id est, vitulum marinum inter aquatilia fulmine non ici est obseruatum.*

3. *Urinatorem hominem per animal huiusmodi significare mos fuit, quandoquidem nullum animal in sicco genitum magis soleat vndis ex disciplina assuesceri quam hoc.*

IIII. De Muræna.

1. *Per hanc Aegyptij hominem alienigenarum concubitum appetentem externisue matrimonio copulatum intelligebant. Perhibetur enim illa cum serpentibus coire.*

2. *Basiliscus ex hoc congressu Murænæ cum angue adulterium interpretari videtur.*

3. *Per irritatam Murenam exprimi potest occulta quædam seuitia: quia Romani olim seuitia Murænis exponebant excarnificanda.*

v. De Anguilla.

1. *Hominem ab aliorum consortio alienum, si bi soli viucentem, per anguille simulacrum indicabant, quod eam cum nullo alio piscium versari, & ne coniugali quidem usu commisceri deprehendissent.*
2. *Per anguillam mortuam commenti sunt quidam significari hominem, de quo nulla post obitum memoria supersit. Anguilla siquidem mortua non sursum fertur, vt alij pisces, sed in profundo limo computrescit.*
3. *Per anguillam in hydrijs duabus pictam, ita vt caput in vna, caudam in altera habeat, intelligebant hominem in alieno cælo difficulter habitantem. Anguilla siquidem nullam vehementem tollerat mutationem, & si æstate de lacu in piscinam transferatur, viuere nequit, etiam si frigida aqua fuerit.*
4. *Hominem qui fugitiuam rem aliquam nulla consequendi spe sectaretur, anguilla quam manus à cauda prehenderet imagine exprimebant. Tanta est enim eius lubricitas, vt difficillimè manibus contineri queat.*
5. *E' contrario certam spem ambigua rei consequenda ostendebant anguilla ficalneo folio obnoluta, quod hoc folium scabritie sua prensanti sic adminiculo haudquaquam irritio.*

Homi-

6. Hominem ex dissidijs ciuilibus locupletio-
rem redditum anguillarum venatione occupa-
tum pingebant. Aqua enim quieta limpidaque
anguilla rarissime capiuntur. Sæpius si aqua per-
turbatur.

VI. De Rana.

1. Per Rane effigiem Aegyptij rei cuiuspiam
imperfectionem intelligebant, quod ranarum na-
tura minus sit perfecta.

2. Hominem inuerecundum per ranam descri-
bebant: aiunt enim sanguinem eam in oculis sal-
tem habere, & subsanguineos oculos inuerecun-
dia audaciæq; signum esse.

3. Hominem *τολῦμα ἔχοντα* per ranam signi-
ficabant: parit enim impudentia, quam ranis de-
signari iam diximus, curiositatem.

4. Hominem qui diu pedes æger se mouere ne-
quiuerit, & postea iterum progredi potest, per
ranam posticos saltem pedes habentem indica-
runt. Ea siquidem cum primum nata est sine pe-
dibus aliquandiu uiuit, adolescensq; posticos pri-
mum pedes profert.

5. Per ranas quibus in Aegypto pluit, non-
nulli Sophistarum, nugas & Dialecticorum gar-
rulitatem intelligunt.

6. In Apocalypsi rane pro simulacris demon-
um habentur.

7. *Adamantius per ranas Aegyptiacas poetarum carmina significari putat.*

8. *Per rubetam ranam grauissimam, quæ geminis veluti cornibus insignita est, silentium indicari inuenias. Aiunt enim ea in multitudinem vociferationibus obstrepentem illata, silentium fieri.*

LIBER XXX.

I. De Torpedine.

EV M qui multos seruasset Aegyptij per torpedinem pictam significarunt. Aiunt enim torpedinem pisciculis natandi & emergendi adhuc imperitis opem ferre, eos ad se recipiendo. Præterea tradunt eam cum alijs piscibus in verriculo deprehensam, omnes plerunq; sospitare effundendo venenum, quo per retia & funes ad manus piscantium irrepente, piscatores mox inficiuntur ita, vt nequeant retia extrahere.

II. De Remora.

Impedimentum & tardationem hoc pisce significari quidam prodiderunt: quod pisciculus is exiguae magnitudinis nauigia stare cogat illis saltē adherendo.

III. De Salo.

Sunt

Sunt qui ex hoc pisciculo pariundi facilitatem significari tradunt, quod sale duratus gravidis partum faciliorem reddat.

IIII. De Anthia.

Per huius piscis figuram securitas à periculis omnium timore libera proponitur, quod nulla reperiat belua vti hic piscis est: ac proinde spongiores secure ibidem urinari possunt.

V. De Cephalo siue Cestra.

1. Sunt qui ieiunium hominem ostendere volentes, Cephalum ex mugilum genere translitorum pingunt. Is enim non nisi mucore vescitur suo, quamobrem semper ieiunus manet.

2. Per eundem vitandi periculi solertiam significarunt. Cum enim se retibus circumuentum senserit, sursum exiliens subera retium transilit, & sic capturam euadit.

VI. De Scaro.

1. Per hunc callidum captiuitatis declinatorem significari tradunt. Is enim nassis inclusus non fronte erumpit, nec infestis viminibus caput inserit: sed auersus caudæ ictibus crebris fores laxat, atq; ita retrorsum erumpit.

2. *Hominem voracem et ingluviosum per scarum pictum intelligebant: cum quia solus inter pisces ruminat, tum etiam quia optimos quosque pisciculos depascitur.*

VII. De Mullo.

*Per hunc Diana Lucinia exprimebatur, eo quod hic piscis ter anno pariat, Diana verò le-
nandis partibus innocetur.*

VIII. De Sargo.

Hominem aliorum laboribus fruentem imagine Sargi & mulli coniuncti depingunt. Reliquis enim Sargi nullus vesci perhibetur.

IX. De Pastinaca.

Hæc piscatorio hamo attracta, parricide supplicium denotabat. Ea siquidem venatu detenta, spinam, quam in cauda gestat, in raptorem eiaculari ictu maxime lethali.

X. De Nebriade.

Hominem insatiabilis voracitatis Nebriadis sue mustele marine simulacro exprimebant, eo quod hæc ore pariat, & mox quæ pepererat deuoret.

De

XI. De Fuca.

Domestica rei studiosum per Fucam pisciculum significabant. Ea enim sola ex marinis piscibus nidum sibi construit, & in stagula parit.

XII. De Raia

Captatorem hominem raia imagine representabant, quod illa geminis filis in capilli speciem ante oculos existentibus pisciculos quibus vescitur capit.

XIII. De Scolopendra.

Hominem animum à vitijs purum habentem Scolopendra depingebant. Scolopendra enim ubi hamo deprehensa fuerit, quam longissime potest se exporrigens, hami lineam abrodit, quo deuorato interiora sua foras euomit, donec hamum eijciat, dein recipit intro, ac valet ea qua prius salubritate.

XIII. De Pholi.

Eum, qui suo labore partis frueretur, pholeos simulacro designabant. Ea enim mucorem quam ipsa emitit ad altam crassitiem sibi obducit, ut tota visco delibuta videatur, ita ut in eo quasi cubili conquiescat, unde illi nomen. Pholion enim nidificare est.

De

XV. De Squatina.

Per hanc fabrum lignarium intelligi volebant, ob cutis scabriciem & asperitatem, quæ ebur & ligna quantumlibet dura poliantur.

XVI. De Clupea.

Hæc lunaris corporis hieroglyphicum esse potest, quandoquidem ita lunæ naturam imitatur, ut ea crescente candescat, decresciente nigrescat.

XVII. De Apua.

Apua festinantia signum erat. Nam ubi minimum concaluerit, cocta est.

XVIII. De Hirudine.

1. *Homo crudelis & sanguinarius per hanc significatur, quod sanguinem exugat.*
2. *Eadem insatiabilitatis est signum, quandoquidem sanguinem sugere non prius desinit, quam sit sanguine tumefacta.*

XIX. De Lepore marino.

1. *Per leporem marinum humano tactum digito, hominem minima de causa exanimatum significat.*

gnificari nonnulli censent. Ferunt enim hominem vel digito vel saltem virga leporem marinum attingentem prorsus exanimari.

2. Mutua damna ex eadem pictura ostendi possunt, eò quod humanus attactus tam lepori quam homini sit exitialis.

XX. De Spongia.

1. Naturæ bibacioris homo per spongiam significatur, quia solo attactu humorem exugit.

2. Olim etiam pro abolitione spongia accipiebatur.

3. Alij mollitiem per spongiam notari voluerunt.

XXI. De Glani.

Paternam in filijs educandis diligentiam per piscem glanum pingebant. Oua enim is à fœmina relicta tutatur ad 40. & 50. vsq; diem: ab ijs deniq; non abscedit, donec ita coalescat soboles, ut à reliquorum piscium iniuria se tueri valeat. Tantumq; eius affectum esse ferunt, ut dum oua deferere minimè vult, à piscatoribus ea trahentibus in vada, facilimè capiatur.

XXII. De Thunno.

Thunno strabonem vel limis oculis prospice-
Etan-

Etantem significari, tradunt. Leuo enim oculo illum plus cernere aiunt, utroq; bebere existente.

LIBER XXXI.

De Piscibus in genere.

1. *Prophanum & abominabile per pisces apud Aegyptios sacerdotes significari proditum est, quod se inuicem pisces deuorent & facile computrescant.*
2. *Pisces silentij symbolum sunt, quod nullam edant vocem.*
3. *Odium per pisces interpretabantur, & mortem per mare, quod exitium atq; perniciem appellitabant.*
4. *Hominem indocilem seu à Musis alienum cognomento piscis vocarunt: quod pisces maxime indociles sunt & stupidi.*
5. *Pisces eruditioribus animæ sunt, quod ex puriore quodam consent elemento, primi q; animalium à D E O sint creati.*
6. *Pisces quidam hieroglyphicum innocentie esse contendunt, cum omnino sint innocui, nec elementum suum ad insidias alijs inferendas transfegradientur.*
7. *Alij per animalia aquatica demones significari tradiderunt. Magi enim demones aqueos dicunt lasciuie libidinique praefectos: & mari-*

nos Deos vetustas omnis pro hieroglyphico lascivie posuit.

8. In initio Ecclesie novi testamenti gentes, que divinum cultum nondum suscepissent, per pisces denotabantur, quod demonum cultui essent dicatæ.

9. Squamæ piscium ignorantie sunt hieroglyphicum, quod opera beneficioque scientie excuti amoverique possint.

LIBER XXXII.

I. De Capite.

1. Præcipuum capitis hieroglyphicum fuit, ut ex eo principium intelligeretur. Siquidem ita vocatum ait Varro, quod ab eo initium capiant & sensus & nervi. Hinc etiam in quotidiano sermone caput pro principio usurpatur, ut cum dicimus à capite aliquid ordiri.

2. Dominium & principatum caput designat, præsertim si fasces aut corona redimatur.

3. Cælum capite indicabatur, quod sit pars mundi suprema, sicut caput animalium.

4. Lucri signum caput est apud somniorum interpretes, qui aiunt capitis insolitam magnitudinem in somno apparentem significare accessionem divitiarum.

5. Caput pro salutis hieroglyphico ponitur, præ-

praesertim si in extremo discrimine adiuretur & deuocatur.

6. Capita simulacra fuerunt eorum, qui vel doctrina vel imperio alijs antecellerent. Hinc in numismatibus principum capita passim videmus.

7. Nudum mulieris caput musæ hieroglyphicum esse Diodorus contendit.

8. Muliebre simulacrum horrida specie fabrefactum apud Corinthios imago terroris erat.

9. Mathematici per faciem collo, ore, oculis & toto capitis gestu tortuosam, aduersarium pinxerunt.

10. Mulieris galeata caput in quibusdam numis Romam ostendit: cuius rei hæc affertur causa, quod hac ratione quodammodo nomen urbis velut arcanum non cuius manifestandum occultaretur sub imagine muliebri: Galea autem capitis bellicam Romanorum virtutem arguit.

II. De Bicipitio.

1. Duo humana capita, alterū maris, quod intrò aspiceret; alterum fœminæ, quod extro prospectaret, custodiam significare Aegyptij traderunt, propterea quod hieroglyphicè huius beneficium sese à nullo demone infestari posse persuasum habebant.

Erant

2. Erant item monumentum DIS MANI-
BUS consecratum.
3. In numo Tenedio excusa duo capita in v-
na, & securis in altera parte, seueræ animad-
uersionis signum erant.
4. Sunt qui autument bicipitium IAN I apud
Romanos prudentiam solertiamque regis præ se
ferre.
5. Nonnulli hoc bicipitium ad initium & fi-
nem anni referunt.
6. In numis signatis ex vna parte capitibus
geminis vna ceruice contentis, ex altera nauis
hieroglyphico huiusmodi Saturni beneficia signi-
ficari tradunt.
7. Mathematici bicipitium inconstantiae hie-
roglyphicum posuere.
8. Sunt qui alicubi per Ianos bicipitio insignes
denotari dicunt firmitudinem & stabilitatem eo-
rum, quæ sapienter & maturo consilio gerantur.

III. De Tricipitio.

1. Per Tricipitium Geryonem significari pas-
sum inuenias.
2. Hispaniam etiam alicubi hoc hieroglyphico
insigniri perhibent, eò quod tripartita sit.
3. Τρικέφαλον Γερουῖνα apud Hesiod. lunam si-
gnificare contendunt quidam.
4. Alij tempus præsens, præteritum et futurum.

5. Alij mensem ob diuisionem trimembrem, in nonas Idus & Calendas.

6. Tricipitem Serapidis imaginem representantem caput leonis, lupi et canis, solis hieroglyphicum fuisse, quibusdam placet. Per caput autem leonis indicari volunt tempus præsens, quod eius conditio inter præteritum futurumque actu præsentis valida feruensque sit. Præteritum ex lupi capite coniiciunt, quod animal est admodum obliuiosum. Obliuio autem est de præterito. Futurum ex abblandientis canis effigie, quod est indicium spei, qua nobis semper abblanditur, et hac de futuro est.

7. Alij eandem Serapidis effigiem Iouem esse dicunt, modiumque eius capiti superpositum ea de causa, quod omnia sint æquis distributionibus ab ipso rerum omnium arbitro moderata.

8. Diane simulacrum tribus in signe capitibus celebratur, equino, canino, & humano.

IIII. Quadrifrons.

1. Ianus quadrifrons quatuor anni tempora indicabat.

2. Eodem simulacro filias 4. Iani significari Critolaus auctor est.

V. Septiceps.

Mathematici septicipitis imagine multiscium designant.

De

VI. De Coma.

1. *Antiqui Theologi ferunt in diuinis literis cogitationes, quibus anima ornatur significari per capillos, quod anima cogitationes generet, perinde ac caput capillos sibi profert.*
2. *Rasitio capitis apud graecos et latinos diuinitutis indicium fuit.*
3. *Frons capillis glabra Onirocritis est indicium liberationis à molestijs & impedimentis.*
4. *Coma molliciei signum fuit apud latinos & graecos.*

VII. De Semicrinito capite.

1. *Huius effigiem in Osiridis memoriam fieri auctor est Xenophon.*
2. *Coniectores aiunt, dextram capitis partem capillis denudatam in somnis videre, praesagium esse vel mortis consanguineorum masculorum, vel damni alterius extimescendi.*
3. *Laeva pars capitis pilis denudata feminas interituras ostendit, ex eorundem sententia.*
4. *Solem apud Aegyptios Osiridis nomine acceptum quidam aiunt, quod sole dexteris, id est, septentrionales mundi partes inambulante, omnia herbis, fruticibus, arboribusq; pubescant quasi, & hispida sint. Laevas autem eodem obtinenta tempore hyemali, abrasa esse illa omnia videantur.*

5. Occipitium caluum iſdem ſomniorum interpretibus ſenectutem indicat inopem & infelicem.
6. Totius capitis caluitium amiſſionem eorum, quæ ad vitæ ornamenta pertinent, præmonſtrare, traditur ab iſdem.
7. Aegyptij ſacerdotes ſe quotidie raſitantes, hieroglyphicè ſignificare volebant ſuperflua omnia ſommonenda.

VIII. De Canitie.

1. Per canos ſenectus ſignificatur.
2. In S. literis DEVS viſenda canitie ſignificatur, vt apud Danielelem.
3. Eucherius hinc angelos et albatorum multitudinem notari tradit.

IX. De Barba.

Barba virilitatis indicium eſt, quia inter ſigna quibus mas à fœmina diſcernitur, barba viri illius ſignum apud veteres eſt habitum, qui non ſexu ſed virtute ipſa longè aliùs à fœmina reperitur.

X. De Ceruice.

1. In diuinis literis pro arrogantia & ſuperbia ceruix accipitur, vt in illo Eſaiæ: Filiae Sion ambulauerunt extento collo.

Qui-

2. *Quidam ferocitatis hieroglyphicum ceruicem esse aiunt. Hinc physiognomonici elatos rigidaq; ceruicis homines superbos esse dicunt.*

3. *Pro audacia ceruix accipitur.*

4. *Cervix appposito iugo submissum animum significat.*

XI. De Dorso.

1. *Dorsum gibberosum designat flagitiorum sarcina oneratum hominem, nec suum delictum intelligentem, vtpote non videntem quæ in tergo sunt.*

2. *Dorsum fugæ indicium est. Nam qui fugiunt persequentibus dorsum dant.*

XII. De Humeris.

Humeri vires & fortitudinem in Biblijs significant.

LIBER XXXIII.

I. De Oculis.

1. *Apud Aegyptios iusticiæ servator per oculi patentis hieroglyphicum significabatur. Frequensq; apud Græcos est dictum: Δίνας ὀφθαλμὸς.*

2. *Idem moderatorem significaturi, oculos & sceptrum facere sunt soliti.*

3. Oculorum multorum specie Osirim intelligebant, unde & Osiris nomen habere putatur, quandoquidem lingua Aegytiaca os multum & Iris oculum significat.

4. Imagine Osiridis πολυοφθαλμος solis vis designabatur.

5. Custodem ex oculo hieroglyphicè significari comperimus, ab officio in vniuersum corpus praestito.

6. Dei quoq; hieroglyphicum est oculus, eò quod omnia videat DEVS.

7. Eundem & angelos referre putant.

8. Sermonis item hieroglyphicum Aegyptijs est: praesertim linguae subiectus oculus subfanguineus, indicans cultum & elegantiam accessisse sermoni.

9. In solea insculptum oculum quidam pro animo DEO subiecto interpretantur.

10. Alij diuum contemptorem siue impium hominem illo hieroglyphico notari putant.

11. Non desunt qui oculum fauoris & beneficentiae signum dicant. Sicut in S. literis verbum Aspicere significat se propitium & benignum ostendere.

12. Oculi in homine glabris omnino palpebris picti, indicium erant hominis libidinosi. Pili enim palpebrarum tunc defluunt cum res venerea nimis exercetur.

13. Oculum esse signum præstantiæ, sunt qui existiment.
14. Per adaperitum oculum vita indicatur.
15. Per clausum mors.
16. Tres oculi in Iouis statua designarunt triplicem Iouis providentiam, qua cœlestia, maritima, & inferna curat.
17. Supercilium pro seueritatis hieroglyphico positum reperiri traditur, eò quod in semibus, quorum peculiaris est seueritas, supercilium maxime nutriatur.
18. Onirocritæ supercilium pro hilaritatis indicio habent.
19. Glabellum supercilium somniare luctus signum iisdem est.
20. Indicium filiorum oculos esse in somnijs, Artemidorus tradit.
21. Si quis utroq; oculo in somnis se excæcari visus fuerit, eum aut filijs orbandum, aut fratres aut parentes amissurum aiunt.
22. Si quis calamitate quadam grauatus obcæcare sibi videatur, bene illi euenturum aiunt, ut qui mala instantia non sit aspecturus.
23. Oculum in aure situm, in somnijs cæcitatibus indicium esse, Artemidorus tradit, quia ostendit auribus tantum percipi quæ oculis solent.

24. Hoc ipsum etiam oculis in singulis manuum digitis per somnum apparentibus denotari, idem auctor est: propterea quod cæci palpan-tes manibus vice oculorum utantur.

II. De Auribus.

1. In homine auris una aversa vel manu appressa obturata, æquum dominium representat.
2. Quatuor aures, totidemq; manus in Apollinis simulacro significabant sapientiam, quæ multarum rerum auscultatione & opibus peragendis comparatur.

III. De Naso.

1. Præcipuum Nasi hieroglyphicum est, sagacitatem indicare. Nasutiq; vocabulum Festo sagacem notat, quod uniuscuiusq; rei odorem statim exploret, & prius scilicet sentiat quàm inspexerit.

IIII. De Auribus iterum.

1. Onirocritæ comminiscuntur aures asinas præsagire seruitutem atq; ærumnas homini, qui non fuerit philosophus.
2. Homini philosopho eandem speciem in somno apparentem prospera ominari tradunt.
3. Plures humanas aures, quas servus sibi
acces-

accessisse somniat, longæ servitutis indicium esse
ijdem tradunt.

4. Patrifamilias verò idem somnium familie
latitudinem significare.

5. Opificibus autem lucrum hoc apportare a-
iunt.

6. In S. literis auris hieroglyphicum est obe-
dientiæ.

7. Auris obturata signum est contumaciæ.

8. Theologi per amputatam aurem accipiunt
calumniatorem.

9. Auris ad audiendum intenta futuri operis
indiciu est. Auscultatio enim initium est &
imago operis quod aggressuri sumus.

v. De Lingua.

1. Lingua sermonem articulata voce coa-
gmentatum intelligebant.

2. Lingua cum adiecta manu, quæ illam com-
prehenderet, eloquentiam significabat. Pronun-
ciatio enim manu, id est, ope artificij indiget, ut
in vsum deducatur, & appareat eloquentia.

3. Lingua Mercurio sacra est, quam ab eo re-
gi sidere mathematici tradunt: sermonis enim
præses Mercurius.

4. Erat & lingua in ara posita, quæ somnum
significabat: quoniam antiquis mos erat som-
num captantib. victimarum linguas adolere Mer-
curio,

curio, qui sermo esse perhibetur, cuius instrumentum est lingua.

5. *Præcisæ linguæ indicium sunt silentij*: Illud enim Homëri τέμνετε γλώσσας, nihil esse aliud, quàm silentium capeffite, interpretes exponunt.

6. *Lingua inter priores dentes nonnihil exprorecta*, indicabat leuiter aliquid delibatum.

7. *Figura linguæ intimæ gustum absolutum notabant*. Existimabant enim perfectum gustum in linguæ radice consistere.

VI. De Ore & dentibus.

1. *Os & partes eius hieroglyphicè donum significare*, Aristandro Telmesio placet.

2. *Dentes incolas ostendere idem putat*.

3. *Superiores dentes de incolis domesticis interpretantur*, quod toto capiti sint agglutinati.

4. *Inferiores dentes aduenas commonstrare aiunt*, quod maxilla inferior tota mobilis velut ventitium quid præ se ferre videatur.

5. *Sunt qui detrimentum per dentes significari putent*.

6. *Apud Philologos verecundia hieroglyphicum os esse videtur*.

LIBER XXXIIII.

1. De Corde.

1. Per cor loro catenulae à gutture suspensum & in pectus propendens, probi hominis orationem indicabant, vt qui ea ex ore proferret, quæ corde concepisset.

2. Corculum veteres pro solerti & acuto dicebant.

3. Anima partem ratione præditam cordis vocabulo indicari dicit Adamantius.

4. Cor humanæ vitæ significatum præ se fert, quod vitæ sedes in eo potissimum esse statuatur.

5. Simulacro cordis, cui lingua esset applicata, exundationem Nilī figurabant. Nam ex corde quidem Nilum ipsum intelligebant, à quo affluensissimus humor promanat, quemadmodum motus omnis à corde principium habet, per linguam verò confluentes vndiq; imbrium eluies significabant.

6. Aegypti effigiem ex imagine cordis in ardenti ara thuribuloſe confidentis ostenderunt, eò quod calida & humida sit Aegyptus, sicut & cor, quodque in meridiana mundi plaga, quam Aegyptij sinistram vocant, sita sit.

Ardens

7. *Ardens oratio ex puro corde prolata per cor in thuribulo positum indicabatur.*
8. *Plutarchus hanc cordis effigiem in foro succensam cælum indicare contendit, animumq; illum, qui ob æternitatem nulli vnquam seruituti obnoxius est.*

II. Clibanus.

1. *Per Clibanum interpretes sacrarum literarum intelligunt cor hominis.*
2. *Conscientiam quoq; igne examinatam.*
3. *Adamantius putat Clibano in diuinis literis sacrorum arcana denotari: quæ recondita delitescunt in sensu mentis, neq; facile ad imperitum vulgus proferri possunt.*

III. De Sartagine.

Hanc resipiscentiam significare tradunt. Nonnulli etiam pro cruce Christi eandem accipiunt.

IIII. De Craticula.

1. *Hanc subiecto igni & corde superimposito furoris atq; indignationis apud Aegyptios indicium fuisse Cyrillus tradit, vt inde scilicet cordis bile succensi excandescientiam ostenderent.*
2. *Theologi eandem pœnitentis signum posuerunt, vbi luctu, lacrymis & lamentatione conficimur ob peccata.*

V. De Corde iterum.

1. Sacrae literae cordis effigie expriment receptaculum & conditorium rerum, quoniam cor in abscessu pectoris latitat, & inter praeordia se reducit.
2. Pro sepulcri item significatione cor accipiunt, quando Christus cor terra illud vocavit.
3. Per duo corda vinculis colligata figurant nonnulli concordiam.

VI. De Spina Dorso.

Per huius simulacrum nequitiam petulciorum, concitatamque titillationem significabant. Siquidem humanam genituram a cerebro delabi, perque id ossis defluere, multorum opinio fuit.

VII. De Pudendis.

1. Pudendo virili magnanimitatem indicabant.
2. Muliebri verò inertiam, formidinem, & debilitatem.
3. Theologi per masculi vocabulum innocentiam, per foemine verò crimen notari aiunt.
4. Euirati ingratos erga parentes notarunt.
5. Caeli pudenda a Saturni falce abscissa & in mare deiecta, fecunditatis caelestis indicium esse putatur.

6. In Mercurij simulacro pudendum obscenè excicatum efficacem sermonem notari, sunt qui existiment.
7. Inueteratam nequitiam denotauit hæc corporis pars.
8. Mercurius impuber sermonis inanis signum habebatur.
9. Priapi simulacra in portis prouentus significatum habebant, quod horti omnes in tutela sint Veneris, quæ generationis est Dea.
10. Per genitale viri manu cohibitum atque coërcitum, Aegyptij sacerdotes notabant, cohibendas esse velut freno libidines.
11. Veneris simulacra in antrum abdita indicabant verecundiam, qua Venus ab hominibus non in propatulo sed clam exercetur.
12. Genitalia à Titanibus desecta, & in fluuium demersa, libidinis ardorem extinctum aut extinguendum esse indicabant apud Aegyptios.
13. Inguen procaciter extantum in Pane DEO, cæleste rerum omnium promptuarium denotare tradunt.
14. Priapi simulacrum læua penem arrectum continens, dextra autem sceptrum disco & penis insignitum, Solis vim designasse tradunt, quod vi solis abdita in terræ visceribus semina erumpant.

De

VIII. De Umbilico.

1. Sunt qui Iouem per umbilicum intelligant.
2. Nonnulli medium interpretantur.
3. Quidam etiam finem eo designari volunt.
4. Onirocritæ per illum patriam intelligunt.
5. Excisus umbilicus castimoniam significat.

IX. De Ventre.

1. Venter principij & originis indicium esse in S. literis putatur, vt in illo: Ex ventre matris meæ, &c.
2. In Serapidis figura, venter mare est.
3. Poëta ventrem pro ganea & insatiabili voracitate ponunt.
4. In Leuitico ventres aqua eluendi aut extra castra exportandi, peccata humana indicant, quia finis in diuinis literis pro delictis accipitur.
5. Venter in S. literis DEO attributus secretam substantiæ eius originem significat.

X. De Pelle.

1. Pelles hieroglyphicè in sacris vexationes sunt, quæ hominem ad mortem vsq; commacerant imbecillumq; reddunt.
2. Tunicas pelliceas Adæ & Eux à Deo factas interpretantur quidam mortalitatem. Nam entis eos indicat, qui solis exterioribus intenti, interius emarcescunt.

Expo-

3. Exponuntur & de meretricibus pelles. Nam et apud Romanos scorta dicuntur à scorteis pellibus, quib. pro strato utebantur meretrices.
4. Pellis pro tentorio & castris ponitur, quod tentoria ex consutis pellibus configere sint soliti.
5. Hesychius pellem pro diuitijs poni dicit.
6. Item pro cognatione alicubi.

LIBER XXXV.

I. De Manu.

1. MANVS apud Aegyptios operis inprimis hieroglyphicum fuit, eaq; picta sculptaue hominem ædificationis studiosum significauit, quippe qua in operibus faciendis plurimum utimur, cuius beneficio rerum artificia constant, & conceptæ in animo cogitationum imagines oculis subiiciuntur.
2. Hominem ædificationis studiosum notat.
3. Artemidorus coniector artes ex manu significari dicit, quod artes earum opera exercentur.
4. Manus in somnijs oblata, si pulchræ formosæq; sint, felicem rerum successum indicare putantur.
5. Κατ' Ἔξωλὺς manus DEI accipitur pro Filio, per quem cuncta facta sunt.

Manus

6. Manus ipsas actiones & operationes denotat.
7. Puritas manuum innocentiae hieroglyphicum est.
8. Manus auctoritatem & potestatem indicat, potissimum cum DEO attribuitur.
9. Manus in sinum confertæ ignaviae signum erant.
10. Apud quosdam leua manus pro furacitate ponitur.
11. Manus sese complodentes, pacis laticiaq; & gratulationis signum fuerunt.
12. Complicatas manus digitis peccinatum insertis, impedimenti signum esse putarunt veteres.
13. Per manus explicatas libertatem innuebant.
14. Manus remittere pro liberalitatis & donationis significato habetur, quo loquendi modolusores præcipue vtuntur. Nam remittere manus est condonare collusoris ractum, quem sua ipse manu damnosum fecisset, debuissetq; ob idnumos exoluere.
15. Centimanus Briareus verum tempus exponitur ob herbarum florem & frondium copiam.
16. Per centimanum Gygem intelligi volunt hyemem ob ea multa, quæ iam dudum collecta in varios vsus distribuit.

M

Per

17. *Per solis centum manus multa & vniuersa eius officia denotarunt.*
18. *Officia quoque mutua per manum alteram manum fricantem repræsentant.*
19. *Dextera passis digitis operæ ferendæ signum fuit.*
20. *Manus in diuinis literis flagellum significat, vt in illo apud Zophoniam: Extendam manum meam super Iudam, &c.*
21. *In quodam numo pietatem repræsentat.*
22. *Reiectæ post tergum manus, eaq; connexæ, supplicem hominem significant alicubi.*
23. *Apud Romanos eadem captiuitatis indicia sunt.*
24. *Dextera iuncta dextera, salutationis indicium erat.*
25. *Porrectæ in cælum manus, adorationis nota fuerunt.*
26. *Eiusdem hieroglyphicum est quoque manus auersa ad osculum exposita.*
27. *In militaribus allocutionibus sublata manus, consensus hieroglyphicum est.*
28. *Dexteram alicui porrigere, amicitia & familiaritatis est symbolum.*
29. *Manus ad digitos vsq; innolutæ, fidei tuenda indicium erant.*
30. *Due manus iunctæ idem indicant.*
31. *Alicubi simulacra duo dexteras iungentia, felicitatis hieroglyphica sunt.*

32. Iudicium statuæ absq; manibus, designant iusticiam à donis alienam esse debere.

33. Pictura Iani carentis manibus pedibusque, imago erat DEI, nec manibus nec pedibus egentis.

34. Coniectores aiunt plures manus à iurisperito & iudice in somno visas, signum esse multitudinis clientum & amicorum.

35. Imperitis maleficis & sceleratis id somnium minitari vincula ijdem autumant.

36. Spes irrita cogitatioque & labor inanis manibus præcis significatur.

37. Apud Mathematicos homo utraq; manu mutilus ignauum denotat.

38. Sunt qui manum sinistram digitis compressis pro tenacitate & auaritia pingunt.

39. Manus in pugnam compressa Dialecticæ assimilatur.

40. Manui diductis digitis dilatata eloquentia similis esse perhibetur.

41. Manus supinæ in cælum sublata, indicium precum sunt.

II. De Pedibus.

1. Conatum aliquem irritum futurum per pedes in aque superficie ambulantes indicabant: eo quod nihil magis irritum cedat, quàm si quis plantas super aquæ superficie firmare velit.

2. Pedum motatio seu vacillatio dubitationis ac hæsitationis animi indicium est.
3. Pedes in solido constituti iactum ostendunt fundamentum.
4. In DEO pedes firmitatem ostendunt, & solidi fundamenti stabilitatem.
5. Interdum & pedes Dei hieroglyphicè pro Christi humanitate accipiuntur.
6. Nonnunquam de prædicatoribus verbi diuini Dei pedes exponunt.
7. In Psal. stantes pedes hieroglyphicè pro mentis atq; fidei stabilitate accipiuntur.
8. Contra claudicantes pedes mentis incertitudinem & infidelitatem notant.
9. Pes vitiatu aut mutilus aut intortus in S. scriptura exponitur homo à recta diuine institutionis semita declinans.
10. Pedes pro actionum progressu sæpè ponuntur.
11. Pedibus altius in aquam mersis, purificatorem significabant.
12. Onirocritis pedes seruorum notæ sunt, utpote qui totius corporis pondus sustineant, sicuti opera domi ruriq; facienda seruis incumbunt.
13. Pes conculcans corpora hominum, hominem triumphantem denotabat. Reges enim triumphantes corpora captiuorum pedibus conculcare solebant.

Pedes

14. *Pedes in diuinis literis viæ ac profectio-
nis indicium sunt.*
15. *Per pedes duos compedibus implicitos at-
que ita progredientes, solis cursum hyemali tem-
pore monstrabant.*
16. *Pedes in anima esse voluptarios affectus,
Venereæ molitudini mancipatos, aiunt.*
17. *Pes operis absoluti seu ad finem perducti
indiciū est.*
18. *Pedes cruraſque obtorta aut deluxata vel
malè afflicta, iniqua opera indicant.*
19. *In statu is pes leuius antè porrectus, ag-
gressionis indicium est.*
20. *Pede dextro porrecto regressionem figu-
rari quidam censeant.*
21. *Pedem ſuprà pedem ſtatuere, indicium otij
& deſidiæ fuiſſe perhibent.*

III. De Calcaneo.

1. *Infirma, falſa, atque præpoſtera ſententia
(ſeu φιλοντία) qua vitia noſtra excuſamus, &
nimium nobis iſſis tribuimus, hieroglyphicè per
calcaneum denotatur.*
2. *Calcaneum interdum accipitur pro actionis
termino.*

IIII. De Genibus.

1. In his impedimenti significatum est, si poplites alternis genibus positi figurentur.
2. Genu misericordiae sedem esse antiqua superstitione consuetur.
3. Deposuit genu humilitatis & superiorem agnoscentis indicium est.
4. Alicubi flectere genua hieroglyphicum est eorum, qui ad vitia veluti ad terram declinant.
5. In Capitolio ante Mineruae cellam tria signa Nixidia dicta, genibus innitentia, parientium nixibus praesidere credebantur.

LIBER XXXVI.

I. De Digno.

1. Spiritus S. in S. literis per digitum DEE hieroglyphicè intelligitur.
2. Digni numero plurali sunt prophetae, per quos idem Spiritus locutus est.
3. Homo digitos suos commordens profundam aliquam cogitationem notat.
4. Idem etiam poenitentiam facti designat.
5. Ulciscendi quoque minas.
6. Statua saltatorio gestu posita, digitis supra caput veluti argutum aliquid crepantibus, hieroglyphicè lasciviam molliciem & enervata nequitiae delicias indicat.

Const.

7. *Consimiliter vno digito caput scalpere delicate molliciei signum est.*

8. *Eiusdem in digito notæ sunt, 1. gesticulatio, 2. munditia nimia, 3. ornatus gemmarum, annulorumque sumptuosus, 4. motus ad mimicum propius accedens.*

9. *Pollex manui porrecta subiectus, pacis composite hieroglyphicum apud Romanos fuit.*

10. *Per sublatum pollicem exprimebant favorem assensumque alienæ victoriæ præstitum. Nam & qui certabant, cum succumbere se & hosti victoriam cedere fatebantur, pollicem sustollebant, unde illa in victos apud græcos imperitatio, αἶψα δάκτυλον.*

11. *Pollex versus, signum tyrannorum fuit, datum sicarijs eo tempore, quo in eadem populi debaccharentur.*

12. *Pollex surrectus reliquis 4. digitis ad volem oppressis, robur validasque vires significat. Nam ea de causa αἰτίχης græcis dicitur, quod pari cum reliqua tota manu robore contendat, alteriusque manus vice fungatur. Apud Latinos etiam, quod præcipue polleat, nomen habet. Is enim dominatur in manu, nec in sinistra cessat, neque minus quam tota manus semper in officio est. Hinc & veteres illum Hallum appellarunt, ab ἅλλομαι, quod salire est, quod in reliquorum digitorum dorsa vnus omnium insiliret.*

13. *Manus carens pollice denotat hominem bello inutilem. Digitus enim hic summotus hominem actionibus & praesertim bello inutilem reddit.*

II. De Indice.

Hoc digito hieroglyphicè silentium indicant, si ori appressus figuraretur.

III. De Medio.

1. *Aegyptij sacerdotes ex digiti pictura hieroglyphicè stomachum intelligebant, ubi quidam digitum medium intelligendum aiunt, cuius rei rationes has nonnulli comminiscuntur. 1. quia stomacho crapula grauato, auxilio huius digiti in guttur immissi, vomitum proritant, et hac ratione stomachus suo onere leuetur. 2. quia medici stomachum totius corporis regem appellant, quod omnibus partibus corporis suas portiones certa quadam dimensione videatur impartiri. Ita etiam hic digitus in dimensionibus (quæ præcipuum digitorum hieroglyphicum sunt) præ alijs insignem usum habet.*

2. *Exporrectus medius reliquis in pugnum attractis infamiae nota est, eò quod medius pudendi speciem quandam ostendat.*

IIII. De Annulari.

Hic

1. Hic cordis est hieroglyphicum. Aiunt enim neruulum quendam à corde ad hunc digitum tendere.
2. Idem digitus annulo insignis coniugij nota est. Annulus enim sponsaliorum & nuptiarum arrha est.
3. Annularis digitus tacto prius ore ad dexteram aurem admotus, veniam à Dijs cum obsecratione petitam indicabat.

V. De Numero septenario.

1. Hebraei & Aegyptij septem de re sapius repetita vsurpant.
2. Septenarius numerus spiritus S. symbolum esse putatur, propter 7. virtutes ab Esai. 11. spiritui S. tributas.
3. Septies defecatum argentum, sicut & septies deiectum saccarum perfectionis nota est.
4. Septenarius numerus cursum totius vite humanae significat.

VI. De Digito rursus.

Aegyptij mensuram ex digito posito significabant, quod tota metiendi ratio à digito principium capiat. Digitus enim minimus est inter illa membra humana, quibus veteres in dimetiendo sunt vsi.

VII. Dimensio.

1. In diuinis literis *παλαιή*, vita brevis quasi est hieroglyphicum.
2. Deum appellatione *Spithama* à prophetis vocari quidam putant, quod penes Deum sit omnium rerum facultas, supremaq; autoritas.
3. Hieroglyphicum cubiti vna cum freno manu prætento, temperantiam præ se fert.
4. Ex cubito cervicali innixo notant quidam hominem mollem & delicatum.
5. *Schænus* siue funiculus Hebraeis erat hæreditaria portio vel sors.
6. *Sesquidigitus* vncia mensura est.
7. Trium digitorum spatium sextantis mensura est.
8. Digiti 12. palmum metiuntur.
9. Quatuor digiti *παλαιή* siue *δῶρον* metiuntur.
10. Decem digiti *δοχμήν* constituunt.
11. Digiti 12. *πιθαμῶν*.
12. Digiti 16. pedem.
13. Digiti 24. cubitum.
14. Digiti 40. gradum.
15. 80. digiti, passum.
16. 96. digiti, orgyan.
17. 160. digiti, decempedam, *δεκάποδα*.
18. Digiti 1120. *ἄβυθον*.
19. 560. pedes, iugerum.

20. 625. pedes, stadium.

LIBER XXXVII.

DE DIGITORVM NVMERIS ET SIGNIFICATIS.

De Auriculari.

1. *UNGVICULO* sinistri auricularis ad medium vole tuberculum conuerso, vt quasi coronam flectere meditetur, unitatis id nota est.
2. Itaq; in statua, cui fasces à dextra fuerint, eodem gestu is digitus primi consulatus hieroglyphicum est.
3. In dextra manu eodem gestu centum denotat.
4. *Minimus* digitus in leua eleuatus, reliquis incuruatis, quaternarij nota est.
5. Ita quartum Cos. Imper. Dict. & id genus alia notari possent.
6. Eadem ratione in dextra ydem compositi digiti, CCCC. designant.
7. *Minimus* & *anularis* exporrecti, impudico palmam versus incuruato, quinarij symbolum erant.
8. Idem gestus digitorum in dextera quingenta supputat.
9. *Auricularis* ad imum palme tuberculum appressus, septenarij signum est in leua.

In

10. In dextra eo gestu 700. numerum notat.

De Anulari.

1. Anularis digitus ad medium vole tuberculum cum minimo positus in laeva binarium denotat.
2. In dextra eodem modo ducentenarium.
3. Anularis cum minimo exporrecti, medio depresso, quinarium designabat in laeva.
4. In dextra verò quingentenarium.
5. Anularis in laeva solus incurvatus senarium ostendit.
6. In dextra sexcentenarium.

De Medio.

1. Medius una cum duobus inferioribus ita accuruati, ut quasi cithara cuiuspiam filo una serie gestuq; apprimendi essent, effingunt in laeva ternarium numerum.
2. In dextra autem trecentenarium.
3. Impudico seu medio palmam versus incuruato, & exporrectis anulari minimoq; quinarij signum sunt in laeva.
4. In dextra verò quingentenarij.
5. Medius auriculari adiectus, ita ut cum eo extremam vole partem apprimat, in laeva octenarij, in dextra octies centenarij nota est.

Idem

6. Idem ad extremam palmæ volam vna cum duobus inferioribus applicatus, ita vt totam obtegant, in sinistra nouem, in dextra nouies centena constituit.

De Pollice & indice.

1. Index in primam pollicis sui suffraginem vnguem affigens, ita vt pollex eundem velut strangulatione quadam elidere videatur: in sinistra denarij, in dextra verò millenarij indicium est.
2. Pollicaris vnguis infima indicis suffragini appressus, 20. significabat, in laua: 2000. in dextra.
3. Pollice & indice adaperitis, ita vt vtriusque vngues ad osculum quodammodo coirent, in laua triginta, in dextra 3000. indicabant.
4. Pollicis suffragine lateri vel dorso indicis superinducta, vt signo † facto, digiti ambo quantum fieri potest extendantur: in laua 40. in dextra 4000. significabantur.
5. Pollex palma tota passa, deorsum inflexus, & Γ tertie apud grecos literæ similitudinem velut representans, 50. hieroglyphicè indicat in laua; in dextra verò 5000.
6. Si pollicem eo gestu inclinatum, quo 50. significat, toto indice circumducto diligenter à fronte

fronte praeingamus, in laeva sexaginta constitutus, in dextra 6000.

7. Indice circumducto eo modo, quo iam indicatum est, & pollice ita exporrecto, ut in medium indicis artum affigatur: in laeva 70. in dextra 7000. designabantur.

8. Index circumflexus & pollex protentus, ita ut eius unguis extra medium indicis articulum prominens appareat, in laeva 80. in dextra 8000. signat.

9. Per inflexum indicem, ita ut eius unguis ad radicem pollicis applicetur, pollex liber extet, in sinistra 90. in dextra 9000. notant.

De Numero centenario.

Hic virginitatis nota est secundum quosdam.

De Binario.

1. Dualis numerus mystico significato corpoream indicat naturam.
2. Idem pro immundis accipitur in sacris.
3. Hieroglyphicè nuptiarum fœdera significare putatur.

De Ternario.

1. Hic numerus animæ symbolum est.
2. Consimiliter & pro Dei nota habetur.

De

De CCC.

Trecenta pro magno admodum numero ponuntur.

De Quinario.

Hic pro quinque sensibus accipitur.

De Septenario.

Septenarium numerum DEI hieroglyphicum esse Philolaus assuevit, quippe quod ea sit eius numeri prerogativa, ut ipse sibi similis alter ab alijs sit, veluti DEVS dux & princeps vniuersorum semper solus, singularis & immobilis. Nam inter ea, quae intellectu percipiuntur, septenarius est sine motu, nec quicquam patitur, cum alij numeri partim generent, partim generentur, & solus septenarius ab his conditionibus immutabilis sit. Unitas quippe à nullo prorsus genita, numeros omnes quotquot habentur, generat. Octo generantur à bis 4. Nullum autem generat denario minorem, quaternarius ut octonarium generat, ita generatur à binario.

De Nouenario.

Nouenarius multitudinem designat.

De XVI.

Aegy-

*Aegyptij sacerdotes per huiusmodi numerum
voluptatem veneream indicabant.*

De XXX.

Hic pro nuptiarum hieroglyphico habetur.

De XL.

1. *Hic in flagris pro nota ignominiae accipiebatur.*
2. *Redemptionis item hieroglyphicum esse putatur, ex eo, quod in populo Israëlitico, qui a 5. vsq; ad 20. ætatis annum se DEO commisisset, potuerit se redimere siclis, id est, didrachmis 20. quæ 40. drachmas efficiunt.*

De L.

1. *Et hic numerus remissioni & indulgentiae consecratus erat, propter annum Iubileum.*
2. *Effæctum quoq; denotat.*

De LX.

Per hunc viduitatem veteres significabant, quod mulier eius ætatis minus idonea sit ad conceptum.

De M. XCV.

Hoc numero taciturnitatem Aegyptij significabant,

tabant, quod compertum sit linguam pueri, qui tot dierum numero non incipit fari, præpeditam esse, nec ullam superesse spem, ut amplius loquatur.

LIBER XXXVIII.

De notis hieroglyphicis, quibus olim disciplinæ & res ad disciplinas pertinentes significabantur.

1. *FASCICULO* iuncorum, cui appensa esset sepia, cribrumq; illi subditum, hieroglyphicè denotabant libros & bibliothecas.

2. Eadem species literas quoque notabat, propterea quod Aegyptij & iunco & atramento de sepia exempto scriptitabant, neque ad hunc usum alio utebantur instrumento. Cribri calatura admonebant eum, qui victui necessaria sibi comparasset, literis dare operam posse. Cui verò desit prouise frugis in annum copia, eum oportere alij arti se dedere. Cribro enim ut primo instrumento, quo in pane conficiendo utimur, res victui necessarias indicabant.

3. *VICTUS* opulento seu ad necessitatem idoneo institutionem designabant Aegyptij. Metaphoricè enim cibus corporis & rerum opulentia

ad animi pastum & doctrinæ fecunditatem referuntur.

4. Per cribri quoq; signum hieroglyphicū eandem institutionem representari putant quidam. Cribrum .n. victum & res ad hunc necessarias denotat.

5. Ex signo cribri Aegyptij sacrum quoque scribam, id est, sacerdotem intelligi volebant. Nam veluti cribro vtilia ab inutilibus discernuntur, ita per signa quædam sacerdotes vitam à morte discernebant.

6. Alij dicunt per cribrum consummatum virum significari, sapientem nimirum, qui de diuinis humanisq; reb. sciat appositè disputare: et veluti cribrum apludas à frumento secernit, sic sapiens bonum à malo, rectum à curuo segregare possit.

7. Per idem hieroglyphicum, quo in literis designandis vsi sunt, terminum item metamis significari proditum est, quod is qui strenuè decurso spacio profecerit, in literis ad tranquillum quasi portum vitæ applicuerit.

8. Humanas disciplinas fermentum notat. Intelligebant autem per humanas disciplinas Aegyptij Gramm. Dial. & Rhetor.

9. Circulus erat hieroglyphicum scientiarum diuinarum .i. Ethicæ, Physicæ & metaphysicæ.

10. Colligatione trium circulorum ambitu alicuius amplioris circuli inclusorum cyclopædiam designabant.

11. Per circulum reliquos ambientem notabant theologiam, ut quæ omnes complectatur disciplinas, cuius munus sit solidam præstare pacem, quam neque mores humanæ fragilitatis, licet sanctissimè instituti, neq; colloquiorum curiosa cognitio, neq; natura totius peruestigatio præstare potuerunt.

12. Per reliquos tres circulos eidem inclusos, significabant tres philosophiæ partes, moralem, rationalem & naturalem.

13. Per tres philosophiæ partes triadè notant.

De ijs quæ per cælum rore pluuium & aliquot aquarum genera significantur.

1. Aegyptij per cælum rore pluuium intelligebant disciplinam & institutionē. Quemadmodum enim ea, quæ facile molliuntur, à rore humorem & pabulum accipiunt, ijs verò, quæ nimis rigida et obturata sunt, ros nihil prodest: ita per disciplinam dociles erudiuntur, indociles nihil proficiunt.

2. Marina aqua doctrinam gentium significabat, propterea quod sine fructu esset, et propter rerum sacris adhibitarum amaritudinem intractabilis.

3. Doctrina cælestis hieroglyphico roris, pluuiæ & imbris notatur.

4. Angelici chori designantur vocabulo aquarum præsertim supercælestium.

5. Nubes in sacris literis prophetarum signum sunt. Ut in illo Esaie : Mandabo nubibus meis, ne pluant super eam imbrem. Hoc enim exponitur : Mandabo Prophetis meis, ne ulterius oracula sua in populum Israël conspergant.
6. Per fontes intelliguntur libri. Sic Psal. 67. Fontes Israël sunt libri legis & Prophetarum.
7. Fontes duodecim de 12. Apostolis exponuntur : à quibus veluti fontibus derivati sunt sermones Evangelici instar aquarum uniuersum mundum irrigantium.
8. Flumen alicubi Christum esse aiunt theologi. Sic in illo Psalmi : Fluminis impetus letificat ciuitatem, quam incolit Deus : Theologi flumen Christum esse dicunt propter dulcissima fluentia sermonis ex ore eius proficiscentis.
9. Per torrentem indicari eloquentiam putarunt quidam, quod ea magno dictionis velut impetu decurrat.
10. Flumina etiam pro populo accipiuntur.
11. Alioqui torrens in diuinis literis pro concupiscentie ponitur stimulo.
12. In sacris literis vehementia per cataractam significatur. Est enim cataracta aquatici cuiusdam alvei coarctatio, ubi aqua in angustum vel natura, vel arte collecta, aut sponte, aut artificis arburio magno inde impetu atque etiam fragore prorumpit.
13. Mare perditionis indicium est ob ipsam pro-

profunditatem, utpote quæ idonea est ad suffocandum.

14. Eadem ratione hostilis impetus & subitanea oppressio per aquam indicatur. Sic & fluctus exponuntur perturbationes atq; ærumnæ in illo. Psal. 86. Omnes fluctus tuos induxisti super me. Diluvij quoque & abyssi mentione vastum calamitatum pelagus alicubi figurari autumant.

15. Per diluvium intelliguntur & gentes, in vitiorum pelago & humanorum affectuum voraginibus demersæ.

16. Alij per abyssum innocentem abyssum novam & veterem diuinarum institutionum doctrinam intelligunt.

17. Lacus, lacuna, vorago, fossa, sepulcrum, itidem pro ærumnis accipiuntur.

18. Aquæ limpide perspicuæq; pro doctrinæ sinceræ & perspicuæ symbolo usurpantur.

19. Putes similiter doctrinam indicant, eamq; abstrusorem seu minus perspicuam.

LIBER XXXIX.

I. De Iside.

I. PER Isidis effigiem Aegyptij annum suum, qui quatuor annis solaribus constabat, indicarunt. Est autem Isis in cælestibus astrum siue stella, apud nos Syrus & Canicula dicta, a cuius

ortu Aegyptij annum auspicabantur, ideoq; pro hieroglyphico anni Isidis effigiem vsurpabant. Eratq; hæc effigies muliebri simulacrum, patrio paludamento vestitum.

2. Plutarchus & Eusebius Isidem lunam ex Aegyptiorum dictatis esse contendunt: eamq; sic depingunt, vt cornua Taurina, veluti noua Luna speciem gestet, nigraq; amicta palla per latebras & obscura loca solem appetere videatur.

3. Isis materiam etiam mysticè significat.

4. Per albas Isidis tanas omnium rerum principium ac proinde Deum intelligebant, ob puritatem & candorem.

II. De Circulo.

1. Unus circulus descriptus, aut simpliciter, aut alteri cuiuspiam picturæ signo circumductus, significabat interdum semper, interdum perpetuum & æternum, nonnunquam & ceterum, id est, vniuersum, quod principio & fine careat.

2. Aegyptij Deum ex circuli hieroglyphico intelligebant, eandem ob causam.

3. Similiter corpus humanum circumactum adorationis ritum indicauit.

4. Circulus in ara illatus ex hostiarum sanguine perfectionis erat indicium, seu τελείωσις.

ortu Aeg
hierogly
Eratq; h
paludam

2. Pl
Aegypti
depingun
na specie
tebras &
tur.

3. Isis

4. Per
principium
puritatem

spicabantur, ideoq; pro
is effigiem vsurpabant.
bre simulacrum, patrio

ebius Isidem lunam ex
e contendunt: eamq; sic
urina, veluti noua Lu-
q; amicta palla per la-
tolem appetere videat-

mysticè significat.

enas omnium rerum
m. intelligebant, ob

II. De Circulo.

1. Unus circulus descriptus, aut simpliciter, aut alteri cuiuspiam pictura signoꝛum circumductus, significabat interdum semper, interdum perpetuum & æternum, nonnunquam ω, id est, vniuersum, quod principio & sine cæreat.

2. Aegyptij Deum ex circuli hieroglyphico intelligebant, eandem ob causam.

3. Similiter corpus humanum circumactum adorationis ritum indicauit.

4. Circulus in ara illatus ex hostiarum sanguine perfectionis erat indicium, seu τελειώ-

5. Sunt qui per circuli
intelligi velint.

6. Ad anni similitudinem
nunc, circulus appellatur.

7. Per duos se contingit
motu circumactos, contrari
significaverunt.

III. De S

1. Sphærica figura De
modatur.

2. Aeternitatem eadem

3. Cælum item per ill
mundum vniuersum.

4. Sphæra, cui insistit fortuna, instabilitatem
fortune arguit.

5. Pila descripta terrarum orbem significat.

IIII. De Rota.

1. Rotæ octo radijs insignes dijs attribuuntur,
propterea quod rerum cælestium motus in octa-
uam vsq; sphæram quantum humani oculi vis
porrigi potest, obseruantur.

2. Rotæ sex radios habentes hominibus assi-
gnantur. Tot enim sunt humane nature motus,
nimirum in anticam, posticam ingredi vel re-

5. Sunt qui per circuli designationem annum intelligi velint.
6. Ad anni similitudinem, poëmaticis etiam genus, circulus appellatur.
7. Per duos se contingentes circulos aduerso motu circumactos, contrarietatem hieroglyphicè significarunt.

III. De Sphæra.

1. Sphærica figura Deo conuenienter accommodatur.
2. Aeternitatem eadem figura indicarunt.
3. Cælum item per illam representabant & mundum vniuersum.
4. Sphæra, cui insistit fortuna, instabilitatem fortune arguit.
5. Pila descripta terrarum orbem significat.

IIII. De Rota.

1. Rotæ octo radijs insignes dijs attribuuntur, propterea quod rerum cælestium motus in octauam vsq; sphæram quantum humani oculi vis porrigi potest, obseruantur.
2. Rotæ sex radios habentes hominibus assignantur. Tot enim sunt humane nature motus, nimirum in anticam, posticam ingredi vel re-

trocedere : in dextram vel leuam : ferri sursum, ascendere, deorsum descendere.

3. Rota 4. radijs compacta inferorum esse perhibetur. In tali enim rota apud inferos Ixion defixus fingitur.

4. Sunt qui per rotam currulem, in diuinis literis Theologiam intelligant, eò quod terram ima saltem attingat superficie, reliquum in sublimem tollatur : Sicut Theologia à terrenis imisq; rebus ad sublimium cælestiumq; speculationem attollit: inde mox à diuinis ad humana descendens, quo inter se vinculo colligentur, ostendit.

3. In diuinis etiam literis imperitorum precipitantiæ per rotam designari comperimus. Rota quippe posteriore parte attollitur, anteriore cadit : ita improbus, in posteriora, id est, voluptates huius vitæ intentus secundum eas euehitur : anteriora autem negligens, id est, æterna bona, præcepsit.

V. De Quadrato seu quadrangulo.

1. Annum solaræ Aegyptij quadrangulo notabant.

2. Sapientiæ imaginem in quadrato statuebant, quemadmodum fortunæ in rotundo, indicare volentes sapientiæ formam sedem & inconcussam, sicut fortunæ volubilem.

Mercu-

3. *Mercurij etiam signum quadrati lapides erant.*
4. *Iouis item simulacra alicubi quadrantalibus fieri solita, Pausanias auctor est.*
5. *Quadrata forma virum probum dicimus.*

V I. De Meta seu Pyramide.

Finem hæc, aut consummationem, absolutumque modum operis ostendit.

V I I. De Trino seu triangulari Pyramide.

1. *Trinitatem rerum hac figura notabant. Aiunt enim tres in rebus vnitates considerari, ita tamen mutuo connexas, ut ab unitatis simplicitate minimè discedant. Harum vna est, qua vnumquodq; sibi est vnum, sibiq; constat atq; coheret. Alia per quam res vna alteri vnitur, ut per quam omnes mundi partes vnus sunt mundus. Tertia omnium princeps, qua totum vniuersum cum suo opifice quasi exercitus cum suo duce est vnum.*
2. *Cubus, ex trigonalibus figuris, quatuor compactus triangulis, supremi numinis hieroglyphicum est.*
3. *Magi aiunt simplex quoque triangulum æquilaterum diuinitatis hieroglyphicum esse.*

4. *Trinus quoq; iusticiæ fuit symbolum.*
5. *Triangulum æquicrurum humanitatis signum esse aiunt.*
6. *Triangulum æquicrurum basi angustiore descriptum, indicat modulum rationis contractiorem esse, ac perinde multa effugere, quæ percipi non possint.*
7. *Si basis sit latior, aberrari significat ab institutis, & à recta via, ac plus aquo indulgere cupiditatibus.*
8. *Eadem tres lineæ si notentur contractæ ad aliarum normam, ostenditur ex perperam actoris pœnitentia, vitæq; solutioris correctione fieri nos posse longè meliores, quàm antea acta vita fuerimus.*
9. *Scalenus Dæmonum figura dicitur ob inæqualitatem.*

LIBER XL.

I. De Pileo.

1. *PILEVS apud græcos nobilitatis indicium fuit.*
2. *In quibusdam numis libertatis argumentum est.*
3. *Pileus seruo impositus improbum esse servum innuebat. Significabat enim, venditorem dominum nihil super eo polliceri velle, ad quod postea*

ea præstandum cogi posset, exolvebatq; se ita ab omni vinculo, q; posset ad redhibitionem trahere.

4. Insigne fuit trium ordinum Theodosianorum, & aliorum militum.

5. Apud Romanos sacerdotij symbolum fuit: eò quod flamini, id est, sacerdoti non licuit sub dio sine pileo conspici. Hinc et flamines quasi pileamines dictos quidam putant.

II. De Toga, Sago, Pallio, & Tunica.

1. Toga Romanorum indicabat ciuem, qui ciuilia negotia tractaret.

2. Eadem pro pace accipiebatur: quandoquidem vsus eius in pace potius quam bello erat.

3. Sagum, quod militare est indumentum, pro bello poni solitum est.

4. Pallium Græcum notabat hominem.

5. Tunica plebeculæ signum erat.

III. De Podere & velata facie.

1. Poderes sacerdotalis erat lintea.

2. Eadem doctrinam sacrationem intelligi veteres Theologi tradiderunt.

3. Velata facies fœminæ pudoris signum erat.

De

IIII. De Vestibus albatis & stola.

1. Vestes albas Deo ascripserunt Magi.
2. Alba vestis Flaminis erat. Nam Flamen (vt Varro tradit) cum Ioui sacra ferebat, totus albus erat, & pileum quoq; gestabat album.
3. Suffibulo in sacrificijs amictæ virgines, Vestales erant. Fuit verò suffibulum vestimentum album prætextum, quadrangulum oblongum, quod illæ in capite sacrificantes habebant: idq; sub mento fibula comprehendi solebat, vnde nomen.
4. Libertatis item signum alba vestis erat. Libertos enim manumissione accepta alba veste decorare soliti fuerunt.
5. Erat & modestiæ signum, animiq; qui præsentibus æquis, nihil vltius tentare videatur.
6. In dicto Cantici: Fratrueis meus albus & rubicundus, per colorem album legem veterem intelligunt Theologi, sicut per rubicundum prædicationem Euangelij: Utrumque autem in Christo, cuius est lex & Euangelium.
7. Stola apud veteres matronalis pudicitie signum fuit.
8. Stolam primam, qua filium luxu perditum & ad patrem reuertentem indutum fuisse, Theologi exponunt baptismum.

De

V. De Atratis & Mappa.

1. Nigra vestis erat sacerdotum Aegyptij cum supplicabant.
2. Cereri apud Arcadas nigra vestis induebatur.
3. Luctus supremæque mœsticiæ indicium eadem erat, sicut apud Hebræos saccus.
4. Mappa signum erat in ludis, quo equi de carceribus excitati cursum arripiebant.

VI. De Paludamento, rubicunda & læna.

1. Paludamentum vel tribuni, vel præfecti vel præsidis erat nota.
2. Vestis rubicunda pugna acieque committendæ hieroglyphicum Romanis erat.
3. Læna vestimentum erat militare, quod super omnia vestimenta induebatur.

VII. De Versicolori.

1. Versicoloris vestis est adolescentiæ hieroglyphicum. Eaquæ de causa veteres Comici adolescentis personam versicolori veste indutam in scenam inducebant, ut scilicet ingenij volubilitatem, cupiditatumquæ varietatem in ea ætate præcipuam commonstrarent.

2. In Iosepho Iacobi filio per eandem intelligit Origenes doctrinarum & virtutum copiam, quæ iam ex eius indole concipiebatur.

VII. De Prætexta, Palma- ta & Toga.

1. Per prætextam intelligebant honorem. Honestorum enim prætexta erat, ait Padianus, toga viliorum. Putant autem nonnulli hanc togam fuisse, quæ ad talos usque produceretur, dictam quod in ea purpura prætexeretur. Alij nomine hoc purpuream quandam fasciam valde latam intelligunt, quæ tamen multipliciter plicata in angustum contraheretur, atque ita supra alia vestimenta, nunc ab humeris, nunc à pectore in fasciæ modum circumduceretur, nunc eius capita utrinque in pectus ab humeris demitterentur: cuius generis amicula Romæ plerisque antiquorum statuis inducta conspicias.

2. Ioui quoque imago toga prætexta insignis dedicabatur, cui & palmatam tunicam & togam pictam adijciebant.

3. Eodem habitu triumphales etiam viri conspici incedebant, ut apud Livium legere est.

4. In pueris prætexta pudorem indicabat: quem scilicet ætas ea, quæ prætextata dicebatur, sibi proponere deberet: eiusq; rei indicium esse pur-

purpureum colorem, vnde admonerentur, verecundiam in dictis factisq; omnibus amandam.

IX. De Caliga & penula.

1. Caliga praefectum manipularis ordinis militum notabat: Eo enim calceamenti genere utebantur, erantq; subiecti centurionibus, & caligati dicebantur.
2. Penula, militaris vestis, quam caelo pluvio gestare consueverant, Tribunitiae potestatis insigne fuit.

X. De Zona & Pera.

1. Virginitatem Zona denotat Graecis & Latinis, itemq; Hebraeis. Hinc Traezeniorum virgines Zonam Palladi Apaturiae ante nuptias dedicabant.
2. Zonam pro fortitudinis hieroglyphico ponunt. Hinc apud Romanos cinctus ipse strenuum significat, vt discinctus ignavum ac nihili hominem notat.
3. Vinculorum iugalium Zona symbolum fuit. Nova enim nupta cingulo praecingebatur ex lana ouilla facto, quod vir prima nocte, in Decae virginalis honorem sponsae accubans in lecto soluebat.
4. Zonae solutio puerperij fuit hieroglyphicum;

cum. Olim enim Zonam soluere dicebantur, quæ primo pariebant: ideoq; leuata partu mulieres Zonam Dianæ dicabant.

5. Per Zonam cingulumque sacræ literæ temperantiam & moderationem significant, quæ velut cingulo fluxæ animorum cupiditates coercentur, luxuriantia compeſcuntur, & modus imponitur rebus.

6. Tertulliano Zona tormentum est.

7. Hilario efficax in omne opus bonum apparatus.

8. Pera apud Græcos & Hebræos hieroglyphicum est curæ & sollicitudinis victus. Unde Theologi transferunt ad impedimenta humanæ vitæ, quæ animum alioqui paratum ad disciplinas inturbant.

XI. De Festibus linteis & calceo.

1. Lintea vestis alba supra cæteras vestes induta, puellaris ætatis indicium fuit: quod eo genere amiculi apud veteres puellæ ante duodecimum annum utebantur.

2. Linteas vestes sacerdotibus attributas habilitatem ad virtutem significare veteres pleriq; Theologi dixerunt: quod veluti linum res est admodum parabilis, ita virtutes, modò eas appetierimus, minimo negotio comparantur.

Lineæ

3. *Lineæ vestes etiam de puritate vitæ expōnuntur alicubi, quod linum maximè purum fiat, sitq; ad eluendum expeditissimum.*

4. *Receptissimum est apud Poëtas lina pro fato ponere, quia terræ fœtus est linum: idque abruptum in Parcarum fabula fatum denotat, quo homo in terram reuertitur.*

5. *Calceus progressionis indicium est. Pro viatoribus enim excogitata sunt calceamenta: proque expeditionum auspicijs in diuinis literis calceamentum ponitur.*

LIBER XLI.

1. De Bulla.

1. *BULLAM apud Romanos cordis effigiem habuisse multi profitentur.*

2. *Bulla suspensa de collo ingenui pueri ante pectus indicabat, corde præstandum esse quod agitur.*

3. *Alij indicium id esse voluerunt consilij à pectore profecti.*

4. *Ægyptij cum veritatem ex humano corde gutturi appenso ἰερολογίαν indicari dicunt, bullam hanc intelligunt.*

5. *Triumphantium gestamen bulla erat, inclusis in eam remedijs, quæ aduersus inuidiam pollere credebantur.*

6. Bulla pro gloria fastuq; ponitur, vbi quis non aliter gloria turgescere videatur, quam bulla ipsa inturgescens cuiusdam figuræ speciem præ se ferunt.

7. Humana vitæ fragilitatem ostendit bulla. Hinc prouerbiū: Homo bulla.

II. De Anulo.

1. Præcipuum anuli significatum hieroglyphicumq; verum est fides, quandoquidem veteres illum non ornatus sed signandi causa gestabant, nec plus habere quàm vnum licebat.

2. Ab Aegyptijs institutum esse perhibent, vt digitus, qui minimo leuæ proximus est, anulo tanquam coronâ honestaretur; vnde et anularis dictus est. Erat enim digitus ille cordis indicium, propter neruulum quem à corde per dorsum ad hunc digitum tendere dissectionum periti depræhenderunt.

3. Alij putant anulum in eundem digitum immissum, designare ignauiam honoratam, vel honores ignauo habitos, eò quod is digitus inter omnes sit ignatissimus, vt qui nequeat exporrigi sine comitatu aliorum.

4. Apud Romanos anulus omninò signum nobilitatis fuit.

III. De Fascia, Titulo, & Corona.

Regis

1. Regiæ potestatis significatum fascia fuit siue diadema.
2. Eadem in victoriæ significatum nonnunquam fuit adhibita.
3. Titulo hieroglyphicè sacerdotium significabant. Erat autem titulus amiculi siue redimiculi species (cui nomen Titulo prius, mox Titulo fecerunt) ornamentum quippe capitis in sublime surgens, purpurea vitta redimitum instar coni galeriæ rosarum. Petronius verò ait, Titulum à Numa rege factum, fuisseq; palliolum ex lino, quo sacerdotes in sacris vderentur. Quin & vxores & ministræ Flamini eo gestamine erant insignes.
4. Tria regiæ insignia seu tres coronæ in capite imaginis muliebris, significabant eam regis filiam, regis vxorem & regis matrem fuisse.
5. Corona legum est indicium, propterea quod certis est vinculis complicata, quemadmodum leges inter se colligatæ sunt. Hinc Hieronymus symbolum Pythagoricum, $\sigma\epsilon\phi\alpha\upsilon\omicron\nu\ \mu\epsilon\tau\ \sigma\pi\epsilon\tau\epsilon\delta\varsigma$, interpretatur leges non esse dilacerandas, sed in vigore & incolumitate sua conseruandas. Eadem ratione in diuinis etiam literis ipsæ sepes legum sunt hieroglyphicum.
6. Corona rosea & florulenta, hilaritatis erat indicium. Veteres siquidem conuiuia celebrantes ornare se coronis consueuerunt.
7. Frequentissimè corona pro muris vrbum

vsurpatur. Muri enim urbium tanquam coronæ sunt. Hinc Anacreon.

Νῦν δ' ἐπὶ πόλιν πάλαιος σέφ' ὡς ὀλωλεν.

Nunc dissipatæ sunt coronæ ab oppido. Vel:
Urbis at iamiam perijt corona.

IIII. De Sceptro.

Sceptrum siue virga regni est hieroglyphicum, vt patet in illo Genes. 49. Non auferetur sceptrum de Iuda.

V. De Torquibus, phaleris & armillis.

1. Torques, phaleras & armillas præmia fuisse militaris disciplinæ à nonnullis traditur.
2. Torquem aureum solidæ virtutis præmium fuisse, Vegetius auctor est. Eum qui meruisset, præter laudem duplas consequebatur annonas.
3. Armillas laudabilium operum præmium esse indicat Adamantius.

VI. De Gemmis & vni- onibus.

1. Adamas pro fortitudine ponitur, quod sit illis robur indomitum visq; insuperabilis, vtpote qui limæ scalp pro & malleo duritia resistat, & contra ignis vehementiam euadat incolumis.

Pro

2. Pro obstinata mente, quæ nulla ratione dimoueri queat, accipitur. Hinc Adamanta Plutonium dictum perhibent, quod durus sit & inexorabilis.

3. In Hebræorum sacris Adamas litationis signum habebatur, quia in pectorali Pontificis manifestabat sententiam summi numinis de rebus mortalium.

4. Sapphiro imperium aut summum sacerdotium significatur. Nam sapphirum in similitudine throni apud Ezechielem sedem Dei significare agnoscimus.

5. Eucherius per eundem angelos intelligit.

6. Secundum quosdam, decimum cælorum orbem designat.

7. Smaragdi virorem signum esse virginitatis volunt nonnulli. Aiunt enim in patrandâ re venerea si quis hunc lapidem attingat, eum sponte frangi.

8. Iaspidem pro gratia poni autores tradunt: quoniam mortalibus persuasum est, gemmam eam hominum gratiam conciliare erga gestantem.

9. Sunt qui gemmas omnes Veneri deberi putant, ac proinde venustatem notare, quod scilicet Venerem maximè comptam esse deceat, & delicijs omnibus affluentem.

10. Venustatis significatum præcipuè usurpant, cum ad ornatum præcipuè comparentur.

11. Unio lacrymarum est indicium. Nam conjectores visos in somnis uniones lacrymarum profusum denotare aiunt.

12. Amethystum pro sobrietate poni quidam dicunt, eo quod eiusmodi lapidem contra sobrietatem valere compertum sit.

VII. De Pectine & speculo.

1. Veneri præcipue sacer est pecten.
2. Ex speculo falsum significari quidem traderunt. Fallit enim speculum: Si non in alio, in eo saltem, quod quæ laeva sunt, dextra, quæ dextra, laeva appareant.
3. Sunt qui speculum explorationis signum esse velint, propterea quod & neui & rugæ & vniuscuiusq; color, et alia quæ forent incognita, indice speculo depræhenduntur.
4. Pindaro speculum est hymnus, in quo res præclare gestas virtutesque cuiuspiam celebres possimus intueri.

LIBER XLII.

I. De Armis.

1. *Αἰμα* in simulacris Deorum auctoritatem vimq; armorum indicant. Nam Græci præcipue

cupiē Deos omnes in vniuersum ferro accinctos fingere consueuerunt, ex eo scilicet innuere volentes, armis omnia parēre, in armis ius esse.

2. Venus armata, virtutis quæ prænituit in mulieribus hieroglyphicam fuit.

3. Scutum & hasta in manibus Martis vltoris belli signa sunt.

4. Hasta ferrata præustaq; , fecialis prætenta manu, belli signum erat.

II. De Arcu & sagittis.

1. Armatus homo telum arcu contendens, & ad feriendum paratus, Aegyptiis tumultum aut belli principium esse factum significabat.

2. In diuinis literis per arcum & sagittas paratas, interpretes totum belli apparatus accipiunt.

3. In Apollinis Dianæq; simulacris arcus & sagittæ umbratilem radiorum Solarium & Lunarium vim ostendunt.

4. Adamantiis alicubi per pharetram cor intelligit repletum consilijs & cogitationibus sicut pharetra sagittis.

5. Sagittas itaq; interpretatur consilia & cogitationes.

6. Arcum verò os & labra: quo distento si-

ue adaperto, cordis spicula depromuntur.

7. Per arcum etiam amor indicatur, propterea quod amore sauci semper eminus feriuntur, veluti sagitta quædam ab amatis oculis emissa et in amantium oculos recepta.

8. Apud coniectores, si quis ætate florida vir aut femina pectus sibi transfixum imaginatus fuerit, amorem significat.

9. In grandævo autem tale somnium triste aliquod & illatibile nuncium affert.

10. In diuinis literis sagittæ sæpissimè pro doloribus ponuntur pœnitentiæ.

11. Alæ & sagittæ velocitatis indicia sunt.

12. Inde etiam de cælo illas intelligunt.

13. Sagittæ, quarum cuspides altera ad alterius pinnas vicissim conuertantur, contrarietatis signum esse volunt.

14. Arcus fractus sublatam belli ferociam ostendit.

15. Sagittæ Persicæ in numis Darij, Persicam gentem potentiamq; latè diffusam indicarunt.

16. Sagittæ Apollinis in Græciam immissæ apud Homerum, pestilentiam significarunt.

17. Sunt qui telum in sagittæ cuspidem ita figuratum, damnationis signum esse autument, aut explodendum summonendumq; aliquod ineptè dictum in scriptis. Aiunt enim Aristarchum hoc signo usum in adulterinis apud Homerum carminibus submonendis.

De

III. De Hasta & framea.

1. *Hasta in manu Palladis, ingenij vim atque promititudinem ostendit. Unde apud Martianum legas,* (cumen.

Hasta etiam vibrans penetrabile monstrat a-
2. *Lancea prater militiam ipsam famæ celebritatem indicat.*

3. *Iaculum terræ appressum cuspide existente in leua alicuius hominis, cui dextra ori admouetur, eo gestu, vt eam inspuat, hostis infestissimi nota est.*

4. *Gestamen hastæ pro summo habebatur honore, tantæq; apud veteres venerationis fuit, vt loco diadematis pro insigni regio haberetur.*

5. *Hastæ puræ, id est, sine ferro, insignia fuerunt eorum, qui fortes & strenuos in bello se gessissent.*

6. *Apud Carthaginenses belli indicium erat hasta. Nam Romanis bellum indicturi, hastam ad eos pro suæ voluntatis signo miserunt.*

7. *Hastam olim summam armorum & imperij fuisse Festus Pompeius putat: eaq; de causa viros fortes hasta donari captinosq; sub ea vendi solitos.*

8. *Veteres hastas pro dijs coluere, vt Iustinus ex Trogo memorat, ob cuius religionis memoriam hastæ adhuc, ait ille, Deorum simulacris adderentur. Quinetiam simplex baculus surre-*

Etus apud Aegyptios diuinitatis hieroglyphicum fuit.

9. *Penates etiam hasta armatos fuisse memorie proditum est.*

10. *In diuinis literis framea & alia telorum genera, mortis hieroglyphicum habentur.*

IIII. De Scutis & Clypeis.

1. *Inter præmia reliqua militaria scuto donari soliti sunt, qui strenuè fecissent. Pari igitur honore cum hasta scutum fuit, cuius rei exempla passim apud historicos extant.*

2. *Scuti & peltæ significatum salus est. Etenim Palladium (quod scutum è cælo lapsum fuisse dicunt) tutelam imperij designare existimatum fuit. Consimiliter & peltam delapsam cælo, salutem vrbi immissam interpretatus est Numa. Erat autem pelta figura circularis.*

3. *Eiusdem significati & ancile est, cuius figura ovalis fuit.*

4. *Peltarum formam pleraq; scuta Palladi dedicata referunt.*

5. *Argolicum clypeum sapientiæ hieroglyphicum pleriq; constituunt. Palladi is consecratus erat figura orbiculari.*

6. *Scutum pro defensione ponitur. Unde milites eos ignominiosè notari passim videas, qui*
plus

plus salutis & spei in scuto quam in gladio possissent. Hinc & in Psalmis scuto coronari exponitur tuto circumsepirti munimine.

7. Est & deditionis signum clypeus, si caput ei submittatur. Hinc apud Appianum legimus Afranij & Petreij turmas a Cesare circumuentas, capita clypeis subiecisse deditionis indicio.

8. Atibi scuta supra caput sublata, & huiusmodi iunctis umbonibus progressus, oppugnationem ostendit.

9. Scuta hastis illisa pugna initium significabant. Moris enim fuit, ut hostes iam iam pugnam inituri, ad concitandos militum animos, vno eodemque tempore sub datum signum scuta percuterent hastis strepitu quam maximo possent excitato, ut apud Marcellinum videre est.

10. Clypei ab imperatoribus dijs aut militibus donati, signum honoris erant: quare sepius apud Lium legas argentea clypea templis illata ac dijs dicata.

V. De Gladio.

1. Gladius pro crudelitate ponebatur.
2. Idcirco Aegyptij Ocbum Persarum regem crudelissimum hoc hieroglyphico notant.

3. Praefectum gladio synciput, scelestum indicabat facinus.

4. Diogenes verba comparavit gladio inquitens: Non te pudet ex eburnea vagina plumbeum gladium exerere. Hinc & eloquentia ipsa gladius & in ore gladius gestari dicitur. Sacra item litera linguam gladio saepe comparant.

5. Gladius etiam pericula designat. Quod enim Pythagoras monuerit $\delta\gamma\epsilon\iota\alpha\iota\ \mu\acute{\epsilon}\lambda\lambda\alpha\iota\ \delta\iota\sigma\tau\acute{\epsilon}\phi\epsilon\iota\iota$, id est, acutum gladium auersari, interpretantur, à periculosis negocijs abstinendum esse.

6. Iuniorum inuentum est, iustitiae seueritatem atque rigorem per exertum enses manu virginea praeentum significare, cui ad aequitatis indicium trutinam insuper addidère. Veteres autem pro ense fasces cum adalligata securi in dextra manu statuebant.

7. Quod Pythagoras prohibuit ignem gladio dissectare seu fodere, id D. Hieronymus & Cyrillus interpretantur, impudentem, ac ira percitum animum, asperitate verborum (is enim gladius est) non esse laceessendum.

8. Diogenes verò de potentiorum iracundia non incitanda idem exponit.

9. Alij putarunt hoc symbolo indicari, opus inutile non esse aggrediendum.

10. Culter pro dissoluendi incidendiue significato ponitur ob usum quem praestat.

11. Inter insignia Pontificum Flaminumque
cul-

cultri species aspicitur oblonga, cui à secundo se-
cessita nomen fuit.

12. Per gladium Dei, & eum quem Christus
se missurum ait, Adamantius dissectionem spiri-
tus à carne videtur intelligere.

13. Apud Scythas gladius mortis erat sym-
bolum: fuitq; maximum illis iuramentum, ven-
tum & acinacem (qui eorum gladius est sicut
& Medorum) attestari. Per hunc quidem inte-
ritum, aut salutem, (in gladio enim salutis suæ
præsidia statuebant) per ventum autem animam,
hoc est, vitam interpretantes.

14. Potestatem & imperium ex gladio si-
gnificari quidam putant.

VI. De Securi, falce & ferra.

1. Sermones securi comparantur. Hinc De-
mosthenes Phocionem orationum suarum secu-
rim appellavit. Breui enim ille, sed acuta oratio-
ne, Demostheni aduersabatur. Et Ieremias sermo-
nes Domini similes esse ait securi incidendi petras.

2. Securis Romanorum consulum ac Lydiæ re-
gum gestamen erat.

3. Severissimæ animadversionis hieroglyphi-
cum securis fuit.

4. Falx in manu Saturni, est hieroglyphicum
temporis unicuiq; rei maturitatem afferentis,
quod & nomen ipsum $\sigma\phi\epsilon\rho\alpha\upsilon\omicron\varsigma$ præ se fert. Nam
apud

apud Græcos *ἀπείρειν* vindemiare est atq; metere. Tempus autem edax rerum omnia demetit.

5. Agricultura etiam signum est falx, quam Saturnus docuisse fertur. Nam finis eius est metere fructusq; colligere.

6. Falx quam in custodis hortorum manu veteres posuerunt ad fures arcendos, auesq;, ne fructus lederent, deterrendas, castigationis est hieroglyphicum.

7. Per serram maledicentiam significari Placides observavit: siue id ob dentium seriem, quæ mordacitatem innuere videatur, siue ob inuisum fridorem, maximeq; auribus infensum, quem reddit.

8. Ancipitem etiam pugnam serra depingunt: quod serra lignum secans, modò in hanc, modò in illam partem assidue trahatur.

9. In militari disciplina serra subsidium significat.

VII. De Galea, Thorace, & Pugione.

1. Galea tegmentum capitis Plutonis, significat, occulta esse principia generationis. Plutonem autem interpretantur Solem hybernium, unde etiam Proserpinam illum rapuisse confinxere.

2. Caput galeatum urbis Romæ, eam omnino Martiam fuisse indicat.

Tho-

3. Thorax munimenti signum ponebatur. *Vitalia enim defendit, vniuerso circumfusus pectore.*
 4. In Bruti numis pugiones eadem signarunt.

LIBER XLIII.

I. De Sella.

1. Inter ornamenta summorum principum nullum sella sublimius, nec augustius, nec venerabilius habitum est.
 2. Perennitatis aeternaeque quietis hieroglyphicum est sella.
 3. Propterea et Vesta per sedem exprimebatur.
 4. Dea sella insidens, relatum aliquem in Deorum numerum ostendit, in quodam numo.
 5. Per hominem in sede pro templi foribus collocatum, editum significabant Aegyptij.
 6. Thronus seu sedes Dei firmum & stabile imperium significat.
 7. Cathedra doctrinae significatum habet, quod docentes eandem occupent.
 8. Consultationem per sessum Aegyptiaca lingua significat.
 9. Sedere quidam pro cessare ponunt.
 10. In foro sessitare, mos fuit implorantium opem apud hospites.
 11. Sella eburnea proprium erat edilium curulium hieroglyphicum.

De

II. De Curru.

1. *Apud Romanos & alibi currus triumphum designavit.*
2. *Triumphalis effigies Romæ omnibus decreta est, qui fines imperij ampliassent.*
3. *Imperium aut summam rerum præcipuosq; magistratus per currum significarunt.*
4. *Apud veteres noua nupta curru rehebatur.*
5. *Cybeles curru inuenta simulacrum fuit terræ in aëre pendentis.*
6. *Per bigas & quadrigas in numis signatas Currenses ludos designabant.*

III. De Fulmine.

1. *Fulmen supremi Iouis gestamen est. Suprema enim pars elementorum, unde calor emanat, cum Ioui sit attributa, ideo illum fulmina & fulgura cedere confinxerunt.*
2. *Famam longè lateq; propagatam, & illustrem, præclari facinoris memoriam ostendere si vellent Aegyptij, tonitrum, hoc est, fulminis imaginem describebant: cum nihil validius nec terribilius tonitru sonet.*
3. *Velocissimæ celeritatis indicium fulmen est. Hanc poëta cum voluit exprimere dicant, Fulminis ocyor alis.*

4. In augurijs & somnijs fulmen visum celebratatem nominis & magnarum rerum auspicia facit. Itaque Olympiæ Alexandri matri fulmen per somnium oblatum, futuræ in filio claritatis indicium fuisse perhibent.

5. Tonitrus & fulgura eloquentiæ vim indicabant. Hinc de Pericle & alijs dicitur eos ciere tonitrus & fulgura dispergere solitos cum orarent.

6. In aliquot numis fulmen in toro collocatum, clementiæ signum est. Arguit enim offendendi potestatem penes ipsum imperatorem esse, verum ob eius clementiam quiescere.

LIBER XLIIII.

I. De Sole.

1. SOL nullo alio signo addito Dei hieroglyphicum perhibetur, quod sit vnus, sit lumen, sitque bonus, quæ tria Deo quoque competunt.

2. Sol vnitatem notat.

3. Est veritatis hieroglyphicum, quia vnus. Duplicia enim & multiplicia veritati contraria reputantur.

4. Sacrae literæ passim tradunt Christum per Solem intelligendum.

5. Per auroram intelligitur homo resipiscens, qui de voraginibus emergens prauorum operum

erroris cæcitatem derelinquat, et ad iusticiam lucisq; puritatem euehatur.

6. Sol etiam claritatis, qua homines conspicui sunt, hieroglyphicum est.

7. Apud Persas Sol cum, penes quem summa esset imperij maiestas, indicabat, quoniam Sol cælestium corporum princeps & quasi rex est.

8. Sol clarus vitæ nostræ tranquillitatem, obscurus autem obnubilatusq;, rerum nostrarum perturbationem ostendat.

9. Apud auruspices Sol annorum significatum habet, quia ad motum eius anni computantur.

10. Aegyptij vates per Solis imaginem in prodigijs Græcos intelligi tradidere: Sicut per lunæ effigiem Persas.

11. In somnio Iosephi Sol cum Luna & stellis conspectus patrem significavit.

12. Apud Aegyptios bipartitus Solis orbis, in cuius media scissura stella imposita esset, humanum fœtum in utero matris significabat: cum quod uterum in medio corpore situm Soli ob rotunditatem equipararent, tum etiam, quia Sol conceptus omnes sua irradiatione vivificat.

II. De Luna.

1. Fuerunt qui per Lunæ hieroglyphicum naturam humanam exprimi dixerunt, quod Luna terra cælestis esse perhibeatur, homo autem ex terra constet.

Theo-

2. Theologi per Lunam piorum cœtum, id est, Ecclesiam intelligunt, quod sicut Luna a Sole, ita Ecclesia à Christo illuminetur.
3. Apud gentes Luna aternitatis hieroglyphicum erat, propterea quod cum defecisse videtur, noua iterum sit, sæpiusq; anno toto iuuenescit.
4. Per Lunam delectis infra cornibus pictam, Aegyptij mensem significari prædicabant.
5. Nonnulli sophistas per Lunæ hieroglyphicum intellexerunt, ob varietatem facierum.
6. Aegypti symbolum Luna est.
7. Insipientiam item per simulacrum Lunæ indicarunt, ob varietatem facierum eius.
8. Persarum hieroglyphicum Luna erat.
9. Apud Arcades Lunæ gestamen nobilitatis fuit hieroglyphicum, qui quidem Proselenes ea de causa nuncupati sunt, quod post Deucalionium diluuium primi lunam inspexisse nascentem se credidere.

III. De Stella.

1. Apud Horum legitur stellam Deï esse hieroglyphicum.
2. Pana Deum ex hieroglyphico stellarum intelligi contendebant, cum omnino per Pana totam rerum naturam interpretarentur.
3. Sidus pro nobili claritate generis ponitur.
4. Hyades præ alijs stellis in eiusmodi hieroglyphicum celebratis diliguntur.

5. *Auspices perhibent stellam prosperitatis ac leti cuentus signum esse.*
6. *Fatum per stellam significari Aegyptij aiunt, quoniam fatales euentus ab astris pendere putantur.*
7. *Canicula stellam, in ortu suo si obscurior esset, pestem, si vero illustris, futuram salubritatem inde diuinabant Aetæi.*
8. *Angelos per stellas intelligendas esse alicubi quidam putant.*
9. *Stella temporis est hieroglyphicum, quia in toto mundo nihil statam temporis legem adeo obseruat ac cœlestia corpora.*
10. *Circuitionis indicium stella habetur Aegyptijs vel explorationis, propterea quod stellæ perpetuò circumeuntes & peruigiles facta consiliaq; nostra omnia videntur explorare.*
11. *Stellæ exponuntur custodes, eandem ob causam.*
12. *Stella defuncti animam ostendit apud Aegyptios.*
13. *Stellas per somnium in mare vel terras cadere visas, graues indicare morbos Hippocrates obseruauit.*
14. *Aiunt quoq; Aegyptij crepusculum ex micantissimæ stellæ simulacro indicari, propter Hesperii Phosphoriquæ notabilem in crepusculo fulgorem.*

LIBER XLV.

1. De Naui.

1. *ROSTRVM* nauis seu puppis vel etiam integrum nauigium in æs signatum Iani nauigationem in Italiam ostendit.
2. Onirocritæ observant nauem vel ratem in somno visam nuncium ex longinquo peregræ confestim affuturum præsagire.
3. Nauis in aliquot veterum monumentis felicitatis est hieroglyphicum.
4. Nauis cum piscatore Petro, Christiana pietatis felicissimi successus signum est.
5. Velificatio plena apertum Martem notat, id est, inimicitijs non dissimulatis rem aggredi hostemq; laceßere.
6. Conto remulcoûe nauigare, signum est insidiarum & occultæ oppugnationis, cum tacite quis insidiatur.
7. Nauigium in Isidis honorem ab Aegyptijs cultum, Lunæ cursum signasse Plutarchus ait.
8. In Tyriorum quodam numo pictura nauis nauium inuectores denotauit.
9. In Agrippæ numo nauis tridentali rostro, insignis victoriæ navalis fuit hieroglyphicum.

II. De Anchora.

1. Circumuolatus anchoræ Delphinus in ali-

quot numis maturationis indicium fuit, id est, lenta festinationis.

2. Per nauem & anchoram significabant hominem, qui rebus suis tutelam praesidiumue parauerit oportunum.

3. Sola anchora manu praetenta refugium indicabat.

4. Duabus anchoris pictis firmitatem ac immobile stabilimentum rei cuiuspiam indicarunt.

5. Apud nationes aliquot anchora fuit interpretationis signum, quo caduceatores & inter-nuncij pro gestamine vterentur, quod omnia tentet ac peruestiget anchora in mari.

6. Anchora moderandi compescendiq; signum est, ac veluti frenum, ab officio quod nauigantibus praestat.

7. In Seleuci numis, eiusdem Seleuci genus indicabat, quod is anchora signatum femur habuit ab origine, filijq; & nepotes eius eandem notam generis naturalem habuere.

8. Est & obtinendae possessionis signum anchora alicubi.

III. De Temone.

Regimen per figuram temonis significari manifestum est: & cuius arbitrio res geruntur, is gubernare & gubernaculum temo ipse dicitur.

IIII. De Retibus.

Per

1. Per retia silentium significari tradunt: quoniam piscatores dum gregem circundant, silentio maxime navigant.
2. In literis sacris eadem persuasionem denotant, qua scilicet homines in cognitionem veritatis deducuntur, atque ita capi videntur.
3. Insidie per rete significantur. Est enim eius opus omne ad insidias comparatum.
4. Est & desolationis signum retis genus, quod verriculum appellatur, quandoquidem id aquam piscibus maxime desolatam reddit.

V. De Hamo.

1. Deceptionem per hamum pictum indicari tradunt quidam, quandoquidem per eum pisces decipiantur.
2. In sacris literis exponitur hamus à nonnullis de corpore Christi, quo Diabolus sit veluti deceptus.

VI. De Tridente.

Apertam vim tridens designat. Sicut enim per hamum occultè pisces capiuntur: ita per tridentem hostis aperto Marte conficitur.

LIBER XLVI.

1. De tribus Nili vrnis.

1. PER tres urnas Nili Aegyptij indicarunt triplicem causam inundationis eiusdem, quas esse putabant. 1. Ipsius terræ Aegyptiacæ naturam ita comparatam, ut aquam ex se progigneret, uberrimeq; proferret. 2. Oceanum ex quo Nilum emanare crediderunt. 3. Imbres qui in regionibus australibus Aegyptij tempore inundationis Nili effunduntur.
2. Per Nili simulacrum veteres agriculturam indicarunt.

II. De Lucerna.

1. Lucerna pro vita figuratur, cui oleum ad Iunonis viuacitatem infusum, vitalem eum humorem ostendit, quo pascitur calor, ut corpus viuificet: quo deficiente & calorem simul & corpus extinguere necesse est.
2. Igne, quem extinguere nefas erat, animam non exturbendam sponte significarunt.
3. Plato 6. de legibus animam lumini comparauit, admonens ciuibus operam dandam esse liberis generandis & educandis, ut vitam à maioribus acceptam vicissim quasi tadas ardentes posteris tradant.
4. Vestalis ignis vitam sublimiorem & diuinorem præ se ferre videbatur.
5. Inter insignia augustalia ignis primas obtinebat.

6. In diuinis literis reperias doctores per lucernam intelligi.

7. Antiqui omnes lumen pro homine, qui vel ingenij vel corporis viribus præclara edidisset facinora, hieroglyphicè ponere consueverunt.

8. Significat igitur lucerna gloriam, hoc est, splendorem nominis, præclaramq; famam, & victuram in illustri luce posteritatis suæ celebritatem.

9. Alij in sacris literis interpretantur nonnunquam lucernam Euangelium.

10. Alij Iohannem Baptistam.

11. Eucherius plerunq; bona opera per lucernam in diuinis literis accipi tradit.

12. Igne vi extincto violentam mortem denotari aiebant.

13. Ignis sponte deficiens mortem naturalem denotabat.

14. Ignis est hieroglyphicum pietatis, propterea quod pollens lumine, & illustrans omnia, genios ac Deum ipsum nobis repræsentare videtur.

15. Videas etiam ignem perditionis esse symbolum, cum omnia consumat.

16. Usitatum est ignem pro belli significato ponere, eadem de causa.

17. Flammula ruffæ apud Romanos signa erant militaria.

18. Flammam prosperi euentus signum fuisse aiunt.

19. *Fumus torri vel carbonib. pertinaciter in-
hærescens, animarum quæ sunt superstitiæ est hi-
eroglyphicum.*

20. *In somnijs lucernam ardentem interpre-
tantur mulierem amore captam.*

21. *Vulgatissimum est lucernam pro lucubra-
tionibus ponere.*

22. *Aegyptij per ignem amorem exprimi vo-
luerunt.*

23. *Duæ faces vinculis constrictæ diuifica-
tæq; indicia sunt amoris mutui, si partem accen-
sam sursum erectam habeant.*

24. *Si pingantur inuersæ, amatorum funera
iudicant.*

25. *Nuptiarum index erat fax illa, quam præ-
textatus puer apud Romanos patrimus matri-
musq; præferebat duobus alijs eiusdem ordinis
& conditionis nuptam deducentibus.*

26. *Est & Cereris gestamen fax.*

III. De Thuribulo & phiala.

1. *Thuribulum aut aliquod vas igniarium cum
vase aquario pictum, discordiæ nota erat.*

2. *Per eadem Aegyptij puritatem, id est, la-
bes maculasve deteras elutasq; optimè signifi-
cari volebant.*

3. *Per ignem & aquam, cuius simulacra sunt
thuribulum & phiala necessitatem ducendi vxor-
es intelligebant.*

Eadem

4. Eadem vitæ hieroglyphicum sunt, quando-
quidem hæc calore innato & humido radicali
conseruatur.
5. Coniugij commoda per ignem & aquam in-
terpretantur.
6. Ignis soli expositus notabat virtutem præ-
sentia alicuius præstantioris obnubilatam.
7. Apud Persas pro numine habebatur ignis.

IIII. De Fumo.

1. Ortus à terra fumus, & in cælum se attol-
lens, ignem significat.
2. Perditionem multi per fumum intellexere.
3. Sant. qui alicubi fumum interpretentur vi-
tæ nostræ sollicitudines, quæ mentem obtenebrant,
sicut fumus aërem.
4. Alij per fumum bonam perficiendi volun-
tatem, quæ tamen sui erroris tenebris obfuscata,
interpretantur: cui si fomes adhibeatur, hoc est,
si accedat recta institutio, flatuq; verborum ad-
iuuetur, ignem promicaturum, hoc est, rectorum
operum effigiem apparituram.
5. Est etiam fumus imperitiæ symbolum, et
lumen doctrinæ signum.

LIBER XLVII.

I. De Lyra.

Vete-

1. Veteres per lyrae hieroglyphicum concordiam figurarunt.
2. Hominem compositi iudicii, quiq; aures eruditae haberet, significabat lyra: ea siquidem diuersas componit voces, easq; omnes concorditono temperat, quod munus in diuersis rationis affectibus concinnandis debet homo praestare.
3. Lyra in manibus Mercurij ostendebat inaequalium concordiam.
4. Musarum insigne lyra est, bonam honestamq; disciplinam denotans.
5. Athanasius in ijs, quae contra gentiles scripsit, lyrae rationem comparauit.
6. Si quis nuptiarum tempore lyram per somnum videre imaginatus fuerit, concordiam id inter maritos futuram significare aiunt.
7. In numo Neronis Lyrae studium eius in arte Musica notare putatur.
8. A Platone Lyra celebratur inter amatoria monumenta.
9. Lyrae & citharae sonus in bello adhibitus a Lacedaemonijs pro indicio habetur, ipsos sedatiori animo praelium aggredi solitos.
10. Quidam humanae vitae rationem per lyram exprimi dixerunt, ob numerum septenarium vocum in lyra deprehensarum, secundum quem numerum vita humana variè mutatur.

II. De Fistula.

Homi-

1. *Hominem resipiscentem imagine fistula depingebant Aegyptij. Hoc enim composita soni suauitate animum moderatur.*

2. *Eadem cum ceruo picta perniciosam indicat adulationem. Aiunt enim ceruum fistula suauitate modulisq; mulceri, & ad stuporem vsque delectari: vnde accidat, vt dum ceruus intentionior in eam incumbit, incauto illi mors inferatur.*

III. Tuba.

1. *Significat tuba famam & celebritatem.*

2. *In sacris literis tuba est erigendæ mentis signum, indicans, debere nos prophetarum oracula memoria repetere, Euangelicas voces omnino recogitare, Apostolicarum prædicationum, cælestium tubarum instar, reminisci.*

IIII. Tibiæ.

1. *Tibiæ Pani attribuebantur.*

2. *Apollinem etiam aiunt libenter tibijs cecinisse.*

3. *Cum sonus non nisi sensu percipiatur, eadem pro sensu vsurpari putant.*

4. *Tibia rei sacræ signum erat, indicans tempus precationum faciendarum.*

V. Tympanum.

Per

Per hoc Gregorius abstinentia tenuitatis
hieroglyphicis interpretatur.

V I. Tintinnabulum.

Hoc apud Iudeos in vestitu Sacerdotis denotabat, oportere sacerdotem assidue vocalem esse docendo, arguendo, exhortando. Est igitur prædicationis & institutionis hieroglyphicum.

V II. De Septem literis.

1. Aegyptij digitis duobus septem literis insignitis Musam, ut ait Horus, significabant. Nam apud veteres traditur, omnem musicam significato septem vocalium exprimi solitam. Plutarchus siquidem septem vocales totidem vocibus musica accommodat. Et vox ipsa septem patitur qualitates, acutam, grauem, circumflexam, densam, tenuem, longam, breuem. Præterea, ut Philoni placet, septenarij numeri proportio valde est musica.
2. Apud Horum septem literarum numerus ἀπειρον significat, quod nonnulli infinitum, alij rudem & inexpertum traduxere.
3. Prima illarum 7. vocalium, α nimirum, principium, vltima verò ω, finem exprimit.
4. Aiunt & Fatum siue Parcas per eandem vocalium designationem intelligi, cum ob Planetas septem, qui Fatorum ministri perhibentur,

tum

tam quod septenarius habeatur pro imagine Dei.

VIII. De Libro.

Descripta folia, codicilli vel liber quomodo-
cunq; compaginatus, obsignatusue, antiquitatis
hieroglyphicum esse perhibentur.

LIBER XLVIII.

I. De Incude.

1. *INCUS* pro fortissimo ponitur animo, siue
pro admonitione, qua in aduersis durandum ad-
moneamur.

2. Apud Homerum per incudes duas, quas
Iupiter se Iunonis pedib. appendisse dicit, terram
& aquam intelligendam, inter quæ & æthera
Iuno, id est aër, veluti suspensa sit, quibusdam
videtur.

II. De Malleo.

1. Videtur malleus pro malorum irritamento
accipi, arma siquidem, pugiones, cuspides &
cultros malleus excudit, quib. mala plurima inter
homines perpetrantur.

2. Hanc ob causam nonnulli Zabulum per
mallei figuram intelligunt, à quo mala prodeunt
quauis.

De

III. De Sistro.

1. Sistrum in Cleopatra manu Virgilius statuit.
2. Idem in Isidis, sacerdotumq; & aliorum regum manibus spectatur.
3. Interpretes situlam & sistrum Niliaci accessus & recessus hieroglyphica esse dicunt.
4. Sistrum rerum vicissitudinem et alterationem indicabat, quod usus eius omnis sit in motu, adeoq; assiduum rerum motum ostendat.
5. Ex sistrum figura Elementarem mundi plagam intelligimus.

IIII. De Tridente.

1. Hic in Neptuni manu positus, symbolum, uti Plutarchus ait, erat aquæ.
2. In aliquot numis Tridens Træzeniorum indicat rempublicam.
3. Tridens in scutis Mantineensium, Mantineæ urbis ciuem indicabat.

V. De Aratro & Flagello.

1. Olim sceptrum regia in aratri formam effigiebantur.
2. Circumducendi aratri observatio non in condendis tantum urbibus reperitur, verumetiam in euertendis delendisq;.
3. Agricultura & frumentarij proventus signum est aratrum.

4. Per flagella duo frumentaria in transuersum alterius alterum posita, Augustum mensum indicarunt quidam, quod eo potissimum tempore tritura peragatur, inter messem scilicet & vindemiam.

5. Receptum est apud veteres flagello imperium significare, vt apparet in numis quibusdam antiquis.

6. Est & tolerantia symbolum flagellum, quo vno signo Laconum patientia verberibus tolerandis assueta, clara & illustris habebatur.

VI. De Fræno.

1. Ab officio gubernandi regendiq; habena in regis significatum veniunt.

2. Frænum moderationis et temperantia symbolum esse aiunt, eadem ratione qua clauus in navi.

3. Turbinis puerilis concitatio, mentis agilitatem notat.

VII. De Colo & Fusco.

1. Per colum & fuscum significari fatum constat, ex fabula de Parcis.

2. Colus compta et fuscus cum stamine nouam nuptam indicabat. Apud Romanos enim olim institutum erat, vt nubentes virgines comitaretur colus & fuscus cum stamine.

Q

Per

3. Per fusum glomo obuolutum sunt qui paulatim quid effectum intelligant. Nam fila ipsa dum nentur, paulatim coeunt sensimque torquentur.
4. Colus atq; pensa tantum, staminibus abruptis, mortis habere significationem tradunt, itidem ex Parcarum fabula.

VIII. De Laqueo.

1. Laqueus vel vinculum, nunc rete, nunc decipula quaelibet, amorem hieroglyphicè significat, quippe qui artibus his homines conuenetur, taceatq; aggressus incautos in insidias trahat.
2. Vincula in pedibus Veneris hieroglyphicè significare putantur fidem, qua obstrictæ sunt mulieres viris suis.
3. In Milonis pedibus vincula indicare aiunt fortissimum athletam nullis viribus dimoueri posse ex loco, ubi semel constiterit.
4. In Diane simulacro vincula viticea indicabāt eam quondam vitium fasciculo fuisse obuolutam.
5. Mineræ crus obligatum significabat vulnus, quod ipsa à Teuthi Arcadum duce acceperat.
6. Simulacro Saturni alligati laneo vinculo & soluto ante diem sibi festum mense Decembri, indicatum fuisse aiunt semen in vtero animatum in vitam grandescere, ac donec erumpat in lucem (quod decimo fit mense) mollioribus interim naturæ vinculis detineri.

7. Vincula statuis Dædali iniecta, id sibi vulerunt, esse illas adeò artificiosè fabrefactas, ut nisi vinculis compescerentur, metuendum esset ne abiret.

8. Amor obligatis oculis pictus signum est nequitie seu amoris turpis, qui furore veluti percitus intellectum obcæcat.

9. Laquei et retia Diane attributa venationis symbola fuerunt. Hæc siquidem præcipua venatorum sunt arma, venationis autè præses Diana fingitur.

10. Venatio victum, annonam, et ea, quæ ad humanæ vitæ usum sunt necessaria, significare dicitur.

11. Laqueus occultos dolos, calliditatem & insidias indicat.

IX. De Catena.

1. Theologi veteres catenas vitia significare perhibent, quod vitia se inuicem gignere & arctissimè completti consuevere.

2. Coniugij indicia sunt catenæ, tam pedibus quam manibus iniectæ. Coniugium enim instar catenarum homines liberè euagari non permittit, implicatq; eos negotijs domesticis.

X. De Iugo.

1. Pro vita coniugali iugum accipitur. Unde & coniugio nomen impositum.

2. Apud Horatium iugum aheneum pro violenta subiugatione positum reperias.

3. Inuenias & pro seruitute iugum poni, ac proinde pro fatigatione.
4. Sunt qui per iugum leges intelligi putent.
5. Sunt qui iugum significato patientiæ præferant.
6. Ipsius Iouis symbolum est iugum.

XI. De Clauo.

1. Clauus sistendi firmandiq; signum apud antiquos habitus est.
2. Clauus abeneus aut ferreus in postico pariete templi Minerue, præsentanei remedij ad mala impendentia signum habebatur.
3. Alterius generis clauus, qui Idibus septembribus figebatur per annos singulos in sacrarum adium parietib. annorum numerum designabat.

XII. De Cuneo.

1. Hic dissoluendi, discindendi ac separandi symbolum est.
2. Per cuneum igitur aliquid infirmatum locutione dimotum indicamus.

XIII. De Plumbo.

1. Plumbum hebetudinis indicium est. Unde illud Ciceronis, Nisi planè plumbi simus.
2. Iniquitas per plumbum intelligitur.

XIIII. De Vecte.

Per

Per hunc, artem humana industria comparatam, quæ naturam longè vincat, indicamus, negotiaue perdifficilia minimo confecta conatu.

XV. De Claue.

1. *Clauem securitatis esse signum quidam perhibent, quæ Iano regnante fuit. Aiunt siquidem Ianum primo omnium valuas, seras & claues excogitasse, ab eoq; ianuas appellatas, ac proinde donos omnium religione & sanctitate munitas fuisse prædicant.*

2. *Ad pudorem & sanctimoniam valuas, seras & ianuas & claues excogitatas à Iano tradunt, ideoq; claues etiam pudoris & sanctimonie hieroglyphicum esse.*

3. *In manibus Portuni erat clauis signum portarum, quarum Deus idem esse putabatur.*

4. *Claues mulieribus nuptialibus traditos, boni ominis, ad partus scilicet facilitatem illis comprecandam, fuisse perhibent.*

LIBER XLIX.

1. De Lapide.

1. *LAPIDEM perpetuitatis signum quidam constituunt, ob durabilitatem eius.*

2. *Lapis fœderum firmitatis hieroglyphicum fuit, quod teste lapide fœdera sint firmari solita.*

3. Lapis è cælo lapsus felicissimi constantisq; successus in rebus gerendis fuit signum.
4. Lapide ab aquila in nido posito significatur firma & stabilis sedes.
5. In Danielis statua saxum interpretantur Christum & Christianam pietatem.
6. Allisio paruulorum ad petram est prauarum cogitationum excussio.
7. Plerunq; per lapidem expertem sensus hominem intelligimus adeoque stupidum & penè brutum hominem.

II. De Mola.

1. Sunt qui per molam humana vite commercia significari velint, propterea quod mole semper sint due, atq; altera alterius ita ope indigeat, vt singule opus nullum faciant.
2. Eucherius per molas duas vtrumq; intelligit testamentum, quarum scilicet molarum opera, labore quippe differentium, veteris Testamenti triticum in farinam, quippe pastum Evangelij conuertatur.

III. De Petra.

Petra vnde aquæ prosiliunt in sacris literis firmam DEI sapientiam demonstrat, vnde firma itidem hauritur doctrina.

IIII. De Aris & Aedibus.

Ara

1. *Ara pietatis erga DEVM indicium est.*
2. *Fuerunt aræ sanctioris asyli loco, id est, profugium.*
3. *Apud Athenienses ara peculiaris fuit miserationi sacra.*
4. *Aræ duodecim Iani simulacro adsculptæ, duodecim pomeria & totidem aras Hetruriae colonijs sacratas à Iano denotarunt.*
5. *Alij illas ad mensium numerum dedicatas aiunt.*
6. *Rotunditas ædis Vestæ significauit Vestam terram esse.*
7. *Consimiliter & mundo ædem posuerunt, quem mundum vocarunt.*
8. *Omnibus Dijs Agrippa rotundum templum dedicauit, quod Pantheon vocauit.*
9. *Iano templa quadrata specie dedicari solita.*
10. *Iani templum in numis quadrata specie, clattris repagulis & foribus præmunitum, Deo dedicabatur.*
11. *Idem clausum significauit pacem, apertum verò belli tempus.*
12. *Subdiales ædes, fulguri, cælo, Soli & Lunæ ædificabantur, quod horum numina, potestates, vimque & effectus omnes sub dio spectamus.*
13. *Ædes opere Dorico Marti & Herculi erigebantur,*

14. Corinthiacæ ædes constituebantur Veneri, Floræ, Proserpinæ, & fontalibus Nymphis.
 15. Iunoni Dianæ ac Libero patri Ionicum adhibebant opus.

V. De Columnis & obeliscis.

1. Antiquissimum fuit per columnam terminum significare, quod columellas in terminis ponere mos fuerit.
 2. In monumentis gloriæ sublimitatem indicabant, & nominis claritatem.
 3. Eadem significata fuerunt & obeliscorum.
 4. Columna Romæ ante Bellonæ templum, belli significatum habuit.
 5. Fuerunt columna & firmitatis indicium.

VI. Perpendicularum & cardo.

1. Perpendicularo appenso linea libratoq; denotabant ædificationem vel opus positum constructum.
 2. Amussi ad perpendicularum adiecto, iustum tenorem, ipsamq; rectitudinem significarunt.
 3. Cardo significat dignationem, autoritatem & rei summam, ex cuius quasi arbitrio aut ministerio res quæq; pendeat.
 4. Cardinales cardine denotantur.

LIBER L.

I. De Palma.

1. *ANNUM* palma 12. ramis prædita signavit, & mensem, quod sola omnium arborum per ortus lunæ singulos, ramos singulos progenerat: deinde quia palma 360. utilitates mortalibus elargiri traditur, quot diebus constat annus, subductis intercalaribus quinque.

2. Ex palma alicubi temporis diuturnitas innuitur, quod anni & mensis sit hieroglyphicum.

3. Aequalitatem denotabat palma, quod æquale esset omnium victorum præmium. Antequam enim laurus Phæbo consecratus erat, omnes victores olim æqualiter palma coronabantur.

4. Iusticiam ex palma significari voluerunt, eò quod fructum reddat pari cum folijs æquilibrio.

5. Palma Solis est hieroglyphicum, quod figuram radiorum Solarium imitari quodammodo videatur.

6. Victoriæ in palma est significatum, quod minimè deorsum cedat, etiamsi super arboris illius lignum magnum pondus imponatur.

7. Iudæa eius arboris pictura significatur, ob palmarum feracitatem in ea regione.

8. Palma deiecta vel casu aliquo viciata, iacturæ imminens prodigium habebatur.

9. Nuptiarum significatum palma habet &

coniugij, quod palmarum alia mas, alia fœmina sit, inuicemq; maritali copula coniungantur.

10. Ambrosius alicubi palmam interpretatur viriditatem pueritiæ & naturalem innocentiam.

11. Piorum vitam palma species significat: quod quemadmodum palma pars inferior, tenuis est & exilis, superior autem grandis & robusta: ita & piorum cogitationes in rebus terrenis seu inferioribus sint debiles, in cœlestibus vero fortes.

II. De Lauro.

1. Laurus Apollinis insigne perhibetur, cuius fronde palma iam posthabita, eius simulacra coronantur.

2. Aphthonius laurum vaticinij symbolum esse ait, quoniam Apollinis Dei fatidici simulacrum fuit.

3. Pro custodia laurum poni & incolumitatis esse symbolum Proclus autor est.

4. Laurus insigne est triumphantium. Imperatores enim triumphi lauream ad Iouem Capitolinum ferre solebant, atq; eam in eius gremio relinquare. Et laureata imperatorum capita in nummis passim habentur.

5. Laurus victoriam aliquando premonstrauit in aruspicina.

6. Iurgiosum notari per lauri ramum alicuius manu prætentum græci comminiscuntur.

Scipio-

7. Scipionem laureum significare remedium contra pericula & insidias tradunt.

III. De Cedro & Myrto.

1. Cedrus aternitatis hieroglyphicum est, quia lignum eius nec putrescit, nec cariem patitur.

2. Excellentes & potentes viros indicat, ob præstantiam qua alias arbores superat.

3. Genius & voluptas ex myrto significatur. Aiunt enim hanc arbusculam omnium delicatissimam esse, perpetuo tam virore spectandam, quam foliorum specie suauissimoque odore præstantem.

4. Qui Venerem pingunt, libenter illi myrteam coronam imponunt, quo coronatam eam in iudicio Paridis astitisse Nicander ait in *Alexipharmacis*.

5. Myrtus etiam pudendi muliebris habet significatum.

6. Myrtea corona triumphantium militum capite gestata rem bellicam sine sanguine confectam significabat, vel cum quid bello non indicto per occasionem captum fuerat. Indicabatur enim per myrtum rem faciliè confectam, cum in triumpho ob victoriam cum labore partam laurea gestari solita esset.

7. Erat & hilaritatis indicium ramus myrti, quem veteres inter vina alter alteri porrigebant.

8. Quidam de armis bellicis myrtum exponunt :

nunt: quod eius lignum hastilibus bellicis aptum sit.

9. Myrtus folia habens perforata, amoris vulnera, mororemque ipsum, quo plurimum amantes ex desiderio conficiuntur, significari tradiderunt celebres doctrinâ viri.

10. Sunt qui per Myrtum Ganymedem referri putent, quod persuasum sit, eam ibi esse latissimè natam, ubi puer is vestigia pressisset.

LIBER LI.

I. De Quercu.

1. QUERCUS civium servatorem notabat. Fuit enim Ioui sacra, in cuius tutela sunt civitates.

2. Quercus qua Hecate coronari solita est, incantationum fuisse amuletum perhibetur.

3. Clava Herculeâ de valido robore facta, virtutis simulacrum fuit.

4. Fortitudinem validasque vires per quercum significare mos est multorum, à vi robusta illius.

5. Diuturnitatem etiam significat quercus, quod in seros usque annos prorogetur.

6. Imperij firmitas per sceptrum ex querno trunco significata reperitur.

7. In aruspicum disciplina quercus principatum ostendit.

8. Quorundam inuentum fuit animi feritatem
ex

ex quercu significare. Hinc & poëta homines
agrestes, immixtos, atq; sauos, ex duro robore
natos aiunt.

9. Glans obscenitatem denotat, ob similitudi-
nem pudendi virilis.

10. Quercus olea complicata iracundiam de-
linitam & remissam esse significavit. Quercus e-
nim iracundiae & asperitatis, olea vero mansue-
tudinis ac lenitatis est symbolum.

II. De Hedera & Smilace.

1. Hedera Bacchi erat simulacrum, cui potissi-
mum dedicata erat.

2. Thyrsis (quod est telum ligneum circum-
fusa hedera coopertum) hieroglyphicè indicat
nocumentum vini sub ipsius suauitate latitans.

3. Tenacitas hedera innuitur. Vinciendo enim
hedera omne ad quod se applicat, rebus tenaci-
ter inhaeret.

4. In numis quibusdam caput hedera redimi-
tum, assertoris est signum.

5. Bacchiam suppellectilem hedera notabant;
appellantes vasa Bacchia *κισσία*, id est, heder-
acea, quod orificium ad hederacei folij speciem in-
formatum haberent.

6. Poëtis hedera decernebatur, ut una cum
lauro coronam eorum perficeret: idq; cum ob
perpetuum utriusq; virorem, qui diuturna illo-
rum opera significaret: tum ut ostenderetur, eos
inge-

ingenio & arte præcelluisse. Laurus enim ingenij, hedera verò laboris & industria nota erat.

7. Vetustatis symbolum est hedera, cum semper circa arbores vel ædificia vetustate consumpta, ruinosaq; saxa versetur.

8. Coronæ hederaceæ furorem poëticum designasse perhibentur.

9. Flos similacis coronis intextus funestum habet hieroglyphicum.

III. De Amygdalo, Iuglande & Cappari.

1. Flos amygdalæ, sicut flos omnis, iuventutis est nota.

2. Amygdalæ hieroglyphicum in diuinis literis accipitur pro canitie, quæ manifestum est senectutis indicium, quia arbor nulla densiorem florum vbertatem reddit quàm amygdala.

3. Exponitur & de fructu continentie. Quem admodum enim amygdalæ putamen exterius amarum est, testaq; illius lignea durissima existit, intus autem latet fructus suavis admodum & delicatus: ita continentie exercitium amarum est initio & perdifficile, fructus verò affert suauissimos.

4. Nucis iuglandis hieroglyphicum est nuptias præ se ferre. Vel quia nuces cadendo tripudium

dium sonumq; faciant. Vel ob integumentum duplex puluinati primum calicis, mox lignei putaminis, quali propemodum munimento foetus muniat.

5. Capparim nonnulli amorem, desiderium & concupiscentiam interpretantur.

LIBER LII.

I. De Cupresso.

1. Hæc signum fuit loci polluti funere aut morte alicuius, quia cum minimè recidiua sit, humane conditionis sortem referre videatur.

2. Nonnulli Cretam per eiusmodi arborem significari tradiderunt, quod Cretæ præcipuè sit concessum, ut renascentes quæ præsecta fuerint, cupressos videat.

3. Sunt qui cupressum funus & sepulcra nobilitatis significasse contendant.

4. Indicat cupressus rei cuiuspiam sublimitatem atq; pulcritudinem, ex qua nullus percipitur fructus. Sunt enim procera admodum cupressi & infrugifera.

5. Est etiam perpetuitatis hieroglyphicum.

II. De Pino & Populo.

1. Pinus mortis indicium est, quam perhibens semel excisam minimè suppullulascere.

Isthmi

2. Isthmiaci certaminis premium pinus erat.
3. Natura imaginem esse pinum, ait Ambros. Quippe quæ semina à primo illo diuino cælestiq; priuilegio accepta custodiat, partusq; suos quadam veluti annorum vice & ordine referat, neque nisi vi caloris admota excludat. Atq; eadem ipsa nux pinea, flammæ speciem imitatur, lacunatis in turbinem toris reticulato opere circumductis.
3. Cybeles Deæ symbolum erat pinus, eodem argumento & causa. Nam & ipsa Dea rerum omnium mater habebatur, & veluti natura.
5. Apud Sicionios pinea nux Aesculapij symbolum habebatur, qui manu vna sceptrum, altera nucem pineam tenens, pingebatur.
6. Populus inter ferales siue funestas arbores est habita.
7. Per eam etiam tempus indicabant, propterea quod bicoloribus sit folijs prædita, vnde diem ac noctem referre videatur.

III. De Apio.

1. Hominem apio viridi coronatum, Nemeorum victorem significare aiunt.
2. Apium luctus et mortis indicium est, quandoquidem herba ea inferis est sacra, luctuique dedicata.

IIII. De Myrto.

Myr-

Myrtus etiam inter funestas arbores recensetur à nonnullis.

V. De Salice.

1. *Salix est vinculorum symbolum: ob quotidianum eius usum, quod eius materia sit plurimum apta vinculis.*

2. *Salicem castitatis indicium esse nonnulli a-
iunt. Vel propter vinculi significatum. Vel ab ef-
fectu Amerinæ salicis, quæ lectis accubitisq; im-
posita, castitatem inducere perhibetur.*

3. *Eandem sterilitatis hieroglyphicum intelli-
gi voluerunt. Virgilius enim hanc inter infæcun-
das refert plantas.*

4. *Euthymius alicubi per salices otium inter-
pretatur, ex eo quod arbores sint infæcundæ.*

5. *Sunt qui per integram hanc & adultam
iam arborem præmaturum incrementum, adole-
scentiamq; ante annos mira auctam proceritate
significari velint, eò quod citò & insigni ramo-
rum densitate conspiciat crescat salix.*

VI. De Moro.

*Prudentia per morum significatur, quan-
doquidem hæc arbor omnium arborum pruden-
tissima prædicatur, utpote quæ non antè germi-
net, quam frigus penitus fugatum cognouerit.*

VII. De Caprifico.

R

Per

1. Per Caprificum expressere Aegyptij temperantiam. Caprificus enim collo tauri alligata lasciviam eius cohibere dicitur.

2. Caprificus Iunonis insigne erat. Nam Nonæ apud Romanos erant Caprotinæ nuncupatæ, quibus, ut ait Varro, matronæ sub ficu Iunoni sacra facientes ex caprifico virgam adhibebant.

VIII. De Loto.

1. Lotos apud Aegyptios erat exorientis solis imago quædam, ubi infantem in ea residentem apposuisset. Lotos enim ante Solis emersum implicata folia habet, quæ sensim exsinuantur aperunturq; sole supra terram ad meridianum usque ascendente: postea rursus complicari incipiunt.

LIBER LIII.

1. De Olea.

1. PACIS est hieroglyphicum olea. Unde illud Virgilij, Paciferaq; manu ramum prætendit oliuæ.

2. Cultro in aliquot oleæ baccas impacto duritiem emollitam esse quidam denotabant. Oleo enim tanta inesse vis perhibetur, ut ferrum emolliat, & ad ferendi usum ineptum & inutile reddat.

3. Sunt qui oleæ ramusculum in Mercurij manu agri-

in agricultura signum esse dicant, cum ipse mitium & fructiferarum arborum sospitator dicatur. Oleum autem potius quam aliam arborem pro agricolatione ponebant, quia longe plures utilitates ex olea quam alia quavis arbore percipiuntur.

4. Olea adiecto caduceo in numismatibus felicitatis signum habebatur.

5. Apud Hebræos oleum condonationis, veniæ, ac misericordiæ signum statuitur.

6. In diuinis literis olea virum probum & misericordem denotat, qui misericordiæ potissimum fructibus abundet.

7. Ramus oleæ lauriæ, lana circumuolutus & manu gestatus supplicis indicium erat.

8. Sunt qui ex olea Deorum simulacra fieri contendunt ad indicandum benignitatem DEORVM:

9. Alij æternitatem eo ipso significari putabant, eò quod huius arboris signum non facile corrumpatur.

10. Corporis exercitationes & gymnasij labores per oleum significari passim inuenies, quandoquidem athleteæ se oleo perfundebant.

11. Nitores orationis per idem symbolum notari aiunt.

12. Victoriæ hieroglyphicum per oleam indicari nonnulli prodiderunt, quod ex ea veteres

trophæa construxerint : vel etiam quod ex oleastro victoribus corona daretur.

13. In sacris literis oleum interdum de pinguedine & vbertate accipitur.

14. Pro hilaritate oleum poni in iisdem diuinis literis inuenias.

15. Spei simulacrum est olea, propter continuam viriditatem. Multi enim virorem pro spe ponunt.

16. Est & frugalitatis indicium oliua. Hinc legimus apud veteres oliuarum baccas parsimonie causa appositas, & à Platone lauto etiam conuiuio, delicijs contemptis esitatas.

II. De Vite.

1. Per vitem intelligitur leticia, ob effectum vini, quod lætificat cor hominis.

2. Per vnam immaturam acerbum et intolerabile damnum indicatur, ob acerbitem illius.

3. Libertatis indicium vitis est, quandoquidem vino poto homines liberiores efficiuntur.

4. Vnam in somnijs visam felicitis esse præsagium aiunt.

5. Est & laboris plurimi argumentum vitis : siquidem nulla arbor maiori indiget cura.

6. Fuit & sanguinis signum oblatum in sacris vinum.

7. Vitis cum racemis feracitatem significat, quod inter fecundiores plantas vitis principatum obtineat.

Vitis

8. Vitis Christi signum est, & ecclesiæ, iuxta illud: Ego sum vitis vera, vos palmites.

III. De Ficu.

1. Per hanc dulcedo intelligitur: eaq; tam ingrata hominum consuetudine ac morum suauitate, quam in cæteris rebus, quæ iucundæ amabilesq; sint ac voluptatis plenæ.

2. Eadem extirpata, denotatur suauitatem esse sublatam.

3. Sycomorus, pro insipientiæ & fatuitatis habetur hieroglyphico.

4. Græci ficulum opus pro imbecillo et contemnendo ponunt. Fici enim materia paucissimis est ijsq; exiguis fabricis idonea.

5. Itaq; veteres per ficum denotabant hominem nullius frugis, imbecillum & abiectum.

6. Ficus Baccho, à quo inuenta putatur, consecratur.

7. Folium ficulneum progressionis olim signum fuit. Veteres enim aliquò profecturi, ficulnea folia suspendebant, atq; ita sibi auspiciatum iter fore arbitrabantur.

8. Gestamen foliaceum ficulneum in Serapidis Osiridisque sacris usurpatum denotabat regem, aut septentrionalem regionem polumque arcticum. Quia Polus cælorum motum regere videtur veluti rex: & circulus ille foliaceus in generali capite orbiculum Arcticum exscribit ab

axis illius qui præ oculis est similitudine.

9. Folium ficulneum habebatur etiam pro simulacro genitalis ob ubertatem humoris & motus ad prociendæ genitura principia conuenientium.

10. Ficulneum fuisse pomum quo Adam præter mandatum Dei vesceretur, idq; delectationis & voluptatis sensu perceptæ signum, pleriq; theologi docuerunt.

11. Folia in genere in sacris literis legem hieroglyphicè notare perhibent, quod quemadmodum arborum fructus folijs velatur ac tegitur, ita sub legis litera spiritus occultatur.

12. Ficum pro alimonie symbolo acceperunt, quod compertum sit ficum alimentis sic idoneam esse, ut eam Cereris donum dictitarint.

13. Diuitem hominem adulatoribus deditum Thebanus Crates per ficum arborem in prærupta asperaq; rupe satam describebat, quippe quo sit hominibus accessus difficilis. Eius verò fructus à cornis & miluijs saltem decerpi: Ita horum opes ab impuris tantum & adulatoribus depasce.

14. Per ficum vna cum melle Mercurio oblatam Aegyptij dulcedinem veritatis representabant.

15. Statuæ pleraque ficis coronatæ Cyrenensium pietatem in Saturnum indicabant, quia & Saturnus decus suam in agricultura meruit, quem

quem agri colendi autorem & insitionis, putationisque & Stercorationis repertorem memorant, nec minore quam Cererem honore dignum.

LIBER LIIII.

I. De Malo.

1. MALIS lusitare amoris hieroglyphicum erat.

2. In somnijs etiam mala pro indicijs illecebrarum Venerearum habentur.

3. Mali arboris facies amori dedicata est, quod omnem rerum amatoriarum progressum ostendere videatur. Earum enim arborum trunci coerciti primum recti surgunt: à medio verò ubi dilatari cœperint, in spacia diffunduntur: cuiusmodi etiam in amatore ratio esse perhibetur, qui munus suum semper ab ingenuo pudore quodam cohibitus auspicatur: inde ubi paululum processerit, frontem perfricat, ac verecundiæ compedibus expeditus, quaquà voluerit, liberè prouagatur.

4. Fuit & Herculis sacrum malum, & tria in eius manu mala tres illius insigniores virtutes indicabant.

II. De Persico.

1. Persarum reges selectorum suorum militum thoraces malis insigniebant.
2. Sunt qui acutum hominem ex Persici vocabulo significari putent, considerato pomi huius acore.
3. Alij hominem, qui in peregrina regione melior sit, quàm in patria, per Persicum ostendunt, propterea quod aiunt, pomum id in Persia vnde translatum est instar veneni esse: alibi tamen plantatum natura mutata salubre repertum esse.
4. Inter picturas, quibus Aegyptij silentium significabant, erat etiam Persicum, quod fructum habeat cordi, folium linguae simile, quasi sermonem, qui fructus est intelligentia, sedem in corde, non in lingua habere deceat.
5. Cor per id pomum ostenditur, quod figuram quodammodo cordis exprimat.
6. Pomum Persicum vno saltem folio adhaerente pictum veritatis signum erat, quippe quod ea species linguam cordi coniunctam ostendat, ac perinde sermo cordis ipsius penetrabilia adaperiat, non aliud sentiat, aliud proloquatur.
7. Per nucem Persicam carne spoliata nonnulli eadem multiplicem omni truculentia perperatam significari putant. Quod in eius testa & quasi osseo monumento omnium telorum signa et quasi vulnera impressa conspiciantur.
8. Alij per idem significatum animum accipiunt varijs curis & solitudinibus exulceratum.

Flos

9. Flos ætatis, bonumq; cito deficiens & humana vita fragilitas per decerptum pomum Persicum in lance positum figuratur à quibusdam, quod hoc pomum non diu duret.

III. De malo punico.

1. Hoc populos gentesq; varias vno collegio congregatas significabat: quod grana illa sua folliculis quibusdam aliquo numero ab alijs segregata prouinciarum veluti limites quosdam præ se ferre videantur, & quasi singulas hominum nationes à se inuicem distinguere.
2. Iunoni malum Punicum dedicarant.
3. Fercula malis Punicis ornata dedicabantur ijs, qui de Pœnis victoriam essent consecuti.
4. Simulationem probitatis per id genus pomi significari veteres dixerunt, quod emtorem præ omnib. potius ludificetur abblandiendo spectantibus cortice pulcro, interiora autem aperientibus situm, putorem & marcorem patefaciendo.
5. Per cuneum ex pino per mediam arborem mali Punici adaptam, depingunt hominem corrigentem vitia prioris vitæ. Nam (vt Basilus ait) si cuneus eiusmodi in acidam impingatur Punicas, ita vt per mediam adigatur medullam, mala saporem ex acido & austero in dulcem atque suauem commutant.
6. Punica in myrto amicitie symbolum est. Amant enim se inuicem & myrtus & Punica

ita, vt etiam aliquanto procul posita radices mutuo compliceant.

7. Corona myrtea malis Punicis ornata fructifera amicitiae indicium esse potest.

LIBER LV.

I. De Rosa & Vepribus.

1. Rosa humanae imbecillitatis est hieroglyphicum, ac boni momentanei signum, sicut & flores omnes ob temporis, quo durant breuitatem.
2. Per vepres hieroglyphice nostra delicta & scelera notantur, quibus impeditur iter salutis, sicut vepribus iter impediri solet.
3. Per rubum siccam indicarunt homines ingenio moroso & difficilimo praditos. Hanc enim frangas potius quam flectas.
4. Rhamnus, vrtica, carduus, sentes, paliurus & herbae reliquae, aculeis armatae in sacris literis significant homines inmites, dolosos, insolentes & improbos, quos nemo probus aut mansuetus atrectare potest, contingere vel castigare sine doloris compunctione.
5. Sunt praeterea ista omnia perturbationum, quae menti necessario accidunt hieroglyphica.
6. Hinc ait Hesychius rubum esse afflictationem eam quam nostri tentationem vocant, quo nomine intelliguntur cura, oppressiones, aduer-

aduersi casus omnes, quibus nostra corda vellicantur, lacerantur & ærumnosa fiunt.

7. *Rosa sine spinis considerata, signum est venustatis, amoris & gratiæ omnium sibi animos conciliantis.*

II. De Lilio.

1. *Lilia sicut omnes aliæ flores sunt, spei hieroglyphicum, propterea quod flos sit futuri boni prænuncius, & frugem paulò post succrescentem polliceatur.*

2. *In diuinis literis lilium præcipuè album nunc Christi, nunc angelorum est hieroglyphicum ob candorem iustitiæ.*

3. *Est & pulcritudinis signum lilium, cum quoad formam, tum quoad colores.*

4. *Pudicitie virginitatisq; florem lilium esse ait Hieronymus.*

5. *Flos Iunonis lilium esse dicitur. Ex Iunonis enim lacte progenitum lilium fingitur.*

III. De Cardui Scolymo, Amarantho & Ferula.

1. *Imbecillitatem humanæ vitæ sacerdotes Aegyptij cardui flore, quem Græci Scolymon vocant figurato ostendebant, propterea quod ænicaulis carduus, simulac scolymon in calicem apparuerit, florem purpureum mittit, inter medi-*

medios aculeos celeriter canescentem, & abeuntem in auras perinde ac spes natura plurimum euanescunt, & minima sæpè de causa homines exanimantur.

2. Morbos humanos per Fremij flores indicabant. Vel quia omnes flores signum sunt fugacitatis fortunæ prosperæ, vel quia magi putant æquivas remedia esse tertianis & quartanis.

3. Hominem nullis morbis obnoxium corona amaranthi capiti illius imposita ostendebant. Amaranthus enim decerptus asseruatur, ac postquam defecere cuncti flores, madefactus aqua reuiuiscit.

4. Ferula admonitionis & ingenuæ castigationis est symbolum.

LIBER LVI.

I. De Spica.

1. SPICA. Cereris insigne est in numis quibusdam.

2. Consimiliter est et annonæ hieroglyphicum.

3. Affricæ quoq; assignatur ob feracitatem illius terræ.

4. In certis quibusdam monumentis insigne erat militum, qui Braccati iuniores vocantur.

5. In numo L. Liuinei Reguli duæ spicæ, in quarum medio dolium vuis plenum, copiam & fera-

feracitatem eius viri magistratu vberè, ostendit.

6. In diuinis etiam literis spicæ prouentum hieroglyphicè significant.

7. Aestatem ipsam per spicarum fasciculum significari inuenias.

8. Nonnunquam messem ipsam.

9. Alias frugum inuentorem.

10. Falx item pro messe ponitur.

11. Ponuntur & spicæ pro mense Iulio.

12. Alij falcem totius agricolationis signum arbitrantur.

13. Spicea corona vitta alba illigata sacerdotes aruorum significabat.

14. Eadem & fratres aruales indicabat.

15. Pacis simulacrum cum spicis figuratur.

16. Spicea corona erat insignè eorum, qui Dianæ Triclaræ sunt immolari soliti.

II. De Lolio & Milio.

1. Lolium corruptorum morum est indicium. Hinc Antisthenes innuens inuidos à Rep. submo- uendos, ait absurdum esse triticum à lolio non repurgare.

2. Sunt qui spicam milij hieroglyphicè pro milenario numero ponant, ac proinde pro innum- meris.

III. De Modio & alijs vasis.

1. Modius, calathus, aut huiusmodi quid fru-
gum

gum opulentiam indicat.

2. Urna, Osiridi dedicata aquam significabat quod Osiridem non vini tantum sed omnis humoris dominum intelligerent.

3. In diuinis literis modius hieroglyphicum est dogmatis atq; doctrinae, quam Iudaei profitebantur, veritatis lumen sub eo recondentes.

4. Quod Pythagoras ait, super chœnice non insidendum, significat non cessandum ignauiter.

5. Per paleas modio demensas dialecticam ostendebat Zeno.

6. Vas obturatum plerunq; animi significatum habere perhibetur. Unde Lacenæ mulieres ollas in regum suorum iustis pulsitabant, vt ita ciuitatem orbam rege animo carere significarent quemadmodum ollæ illæ inanes erant.

7. Apud Platonem eam animæ partem, in qua vigescunt cupiditates, dolium appellatum legas.

8. Pocula vicissim porrecta, inuitationesq; ad compotandum, amicitiae confirmatio sunt.

9. Peluim & guttum nonnulli vbertatis significatione describunt.

10. In sacris literis poculum aut calix pro capitali ponitur supplicio.

11. Tripus aureus Apollini dedicatus sapientiæ fuit hieroglyphicum.

12. In liberalissimæ benignitatis & largitionis

nis effusissimæ signum cornu copiae figurabatur.

13. Vasa sterilibus arboribus & inutilibus fructibus oppleta hieroglyphicè inanes artes variasq; disciplinas ostendunt.

14. Hieroglyphicum veræ sæcunditatis ; quæ animi est, cornu existit.

LIBER LVII.

I. De Papyro.

1. PAPIRVS pro victu poni solita est ; tam ob cibi copiam, quàm etiam ob raram quandam eius herbæ naturam. Licet enim fructus habeat infæcundos, radicem tamen eam fert; quæ præter quod ignis gratia vellitur, summam opem in re cibaria præstat.

2. Hominem paruo contentum papyri hieroglyphico notabant, ob larga cibi commoda quæ papyrus subministrat.

3. Imagine papyracei fascis antiquam progeniem describebant, quod eo cibo nihil haberetur antiquius.

4. Ipsos Sacerdotes papyraceis calceis insigniebant: unde nonnulli nihil aliud questum autumant, quam puritatis argumentum.

II. De Faba & Cicere.

Per

1. Per fabam velo opertam improfanabile numen intelligi volebant.
2. Apud Romanos faba inter funesta recensebatur, putabantq; omnino ad mortuos eam pertinere.
3. Sunt qui per fabam velo coopertam significare velint amouendas à nobis omnes nequitie causas.
4. Plutarchus putat eodem hieroglyphico notari abstinendum à tractandis rerumpub. muneribus.
5. Idem Plutarchus leguminum abstinentiam ad castimoniam facere docet.
6. Sunt qui per Ciceris imaginem, rerum indigent perennitatem, siquidem ciceri tantum nullæ bestiolæ in horreis innascuntur, quin etiam Cicerem vna cum olere satum erucas arcere experimento compertum esse traditur.
7. Cicer à figuræ similitudine pro arietino capite ponitur.

III. De Arundine.

1. Fasciculus calamorum literas indicare perhibetur, quod in scribendo calamorum sit usus.
2. Calami longioribus internodijs, læuore, proceritate, rectitudine & soliditate præstantes sagittas denotarunt, ob usum quem his conficiendis præbent.
3. Fistula ex latioribus arundinibus cicutis
ali-

aliquot cera compactis Aegyptij sacerdotes indicabant hominem ex amentia resipiscentem. Inanis enim arundo mentis vanitatem indicat: spiritu verò quasi animata harmonicum sonum edens, rationis se quodammodo participem ostendit.

4. Arundo humanæ fragilitatis indicium habetur.

5. Per diffractas prostratasq; arundines ærumna, damna, iactura & mala, quæ hominibus eueniunt, significantur.

6. Vulgatissimum est per arundinem inane aliquid indicare.

7. Sunt qui surditatem ostendi velint per arundinis panniculam densam, oblongam, tere-tem, grauem, villo vti sericeo præditam, ac densissime constipatam eò quod eius flos vel potius floccus aurem intrans surdum faciat.

IIII. De Sinapi.

1. Præcipuum sinapis significatum est, feracitas & fecunditas. Adeo enim secundum est exiguum sinapis semen, vt terræ mandatum, omnium olerum maximum euadat.

2. Semen sinapis indicat magnam altissimi intellectus efficaciam, quæ sub exili ac propemodum contemptibili semine lectionis, vt multi putant, etiam fatuæ, delitescbat. Nam simulac semen id ori ingestum est, ac mandu cæptum, acutissimi

tiffimi vi ſaporis os omne incendit, omnemq; reliquorum ciborum fatuitatem temperat, condimentumq; omne, cui admixtum fuerit, mirifice commendat, commandacatum, pituitam capitis purgat, perq; os egerit: Sic ſacra lectio grauedinem intellectus emendat, abſtergitq; ut purificatus per os, quippe per doctorem verba, diuina poſſit myſteria deguſtare.

3. *Doctrinae ſtabilitatem & propagationem ex eo poſſumus interpretari, quandoquidem ſemel ſatum diſſiciliter extirpari poteſt. Nam ſemina ſimul ac decidere, haud ita multo poſt & virent, & feraciſſime pullulant. Ita qui ſemel naturæ huius ſinapis, id eſt, cœleſtis doctrinae ſuauiſſimam guſtare cœperit, ab ea nunquam amplius tanquam Ulyſſis cômities à loto auelli poterit. Pullulabit quotidie in corde caulis amœniſſimus totaq; Spiritus conceptacula ſeminibus his conſarciuntur.*

4. *Sinapis expergeſcitur ac minime ſomno grauatum ſignificat intellectum: Siquidem contra lethargos deſaſo prius capite illiniur.*

5. *Per ſinapis ramuſculum ore decerptum mentem & cogitationem in ſublime ſe attollentem accipimus: propter præſentaneam excitandi virtutem, quam in eo ſemine Pythagoras maxime admirabatur.*

LIBER LVIII.

I. De Cæpe, Allio & Rapo.

1. *ÆGYPTII* in honorem *Lunæ* cæpe concinerunt, quod tota *lunaris* sit. Nam ea dissecta multiplicem *Lunæ* ipsius effigiem, & quas *græci* *φάτοις* nuncupant omnes ostendit: partim curuata in cornua, partim æqua portione diuisa, partim protuberans. Habet autem cæpe hoc peculiare, ut reuirescat & congerminet decedente paulatimq; deficiente *Luna*, contra autem inarescat adolescente.

2. Apud quosdam cæpe lacrymarum hieroglyphicum fuerunt, quod oculos acriter mordent lacrymasque vel sola contrectatione cieant.

3. Per surculum rose flore præditiū emergentem ē cæpe figurari potest homo, qui ex inimicorum iniurijs creuerit, longeq; illustrior atque potentior euaserit, quo aduersaria magis vis in eum incubuerit. Experimento siquidem comprobatum est, rosas violasque iuxta cæpe vel allium satas fragrantiores fieri, ita vnius fætorem ad alterius benevolentiam conferre.

4. Per allium militia intelligitur, propterea quod & allium & cæpe cibum esse militare constet.

5. Apud *Ægyptios* rapum *Solis* erat hieroglyphicum, sicut cæpe *Lunæ*.

II. De Fungo, Cucurbita, Papauere.

1. Fungi hieroglyphicum est, ut aliquid præter expectationem repente factum denotet. Aiunt enim nocte una fungum nasci.
2. Apud Plantam alicubi fungus fatuitatis & stupida credulitatis est hieroglyphicum.
3. Cucurbita in somnijs spes inanes præsagire perhibetur, utpote quæ cum ventricosam admodum speciem præ se ferat, multumque nutrimenti polliceri videatur, illud tamen & tenue & nisi condimento aliquo iuuetur, egregie fatuum est.
4. Nonnulli pro salubritate eandem poni aiunt, iuxta prouerbum: *κολοκύθης ὕγιες ἔσος.*
5. Papauer Cererem omnemque terram habitabilem hieroglyphicè denotabat, cum ob figuram rotundam, tum ob innumera semina quæ continet, sicut & terra.
6. Iustitiam et legumlationem, quæ Cereri attribuantur in primis, hieroglyphicum commonstrat.
7. Papauer florens amoris indicium habetur apud sortilegos.
8. Idem capitis hieroglyphicum habetur, ob similitudinem.
9. Varias terræ nationes designat ob multitudinem granorum.

III. De Verbena & Filice.

Ver-

1. Verbenarum fasciculi pulvinaribus dicati DEOS apud veteres significabant.
2. Puellam occultantem sub amiculo verbenam nouæ nuptæ symbolum esse tradunt: siquidem mos erat in nuptiarum sacro faciendo, ut noua nupta corollam de verbenæ floribus à se lectis sub amiculo gestaret.
3. Per herbam filicis, sunt, qui volatum figurare cœperint, quoniam struthiocameli pennis assimilatur.
4. Securitatem per filicis hieroglyphicum nonnulli indicarunt, quod eius herbæ odor serpentes fugat.
5. Filix arundini adalligata capitales inimicitias indicat eò quod hæ ita inter se dissideant, ut altera alteram enecet, coronæ modo circumducta, vulneribusq; alterius stirpe factis, confusa altera & imposita medeatur.

IIII. De Absinthio, Hyssopo & Asparago.

1. Absinthij hieroglyphicum significat obiurgationem, quæ cuiuspiam salutem attulerit, quæ scilicet increpitus, qui tota aberrabat via prolapsus in scelerum voraginem, in meliorem mox regressus semitam, abiectis à se vicijs vitam inde degat inculpabilem. Amarissimum est enim absinthium gustu, perinde ac obiurgationes, vni-

cuique videntur acerbæ, sed si haustum non reuomatur omnem perpurgat intestinorum fecem.

2. Absinthium marinum, quod quidam seriphium vocant, sacerdotum Isiacorum gestamen erat.

3. Nonnulli absinthium alicubi sanitatem interpretabatur.

4. Hyssopus in sacris literis gratia spiritualis hieroglyphicum est.

5. Eucherius eam pro humilitatis patientiæq; hieroglyphico ponit: quod humilis admodum herba sit, & lapidæ cui nascendo adhærescit astricta, cuius radices saxum etiam dicuntur penetrare.

6. Mite aliquid & leue, quod ex aspera duraq; re proueniret, simulacro asparagi significabant. Nam spina est, quæ semen illud fert, quo sato molles inde asparagi succidantur.

7. Teneriores coliculi huius plantæ significatum habent rei celerrimè confectæ. Hinc illud Augusti dictum: Citius quàm asparagi coquantur, cum quid momento minimo properatum inuere volebat.

V. De Mandragora & Bulbis.

1. Somniculosus homo per hoc genus herbæ significatur, propterea quod vis eius media sit inter

inter venenum & soporem. Nam si quis vinum ea medicauerit, bibentem in profundum adeò somnum iniiciet, vt expirasse credatur.

2. Figuram radicis huius herbæ amatorum quid denotare aiunt, eò quod illa duorum sit generum: Uno virilem, altero fœmineam effigiem quodammodo representans.

3. Xenophon eam pro leticiæ argumento citat.

4. Per hieroglyphicum bulbi nuptias & maritalem copulam significari putant nonnulli, quod veteres eo utebantur ad languentem Venerem excitandam.

VI. Cicuta, Ruta.

1. Cicutam nonnulli pro hieroglyphico castimonix posuere: cuius causa esse putatur, quod si eius herbæ succo testes illinantur Venus cohibeatur, præcipueq; κατωεργυροι quæ scilicet per somnium accidunt, Veneris imaginationes, compeſcuntur.

2. Cicutæ succus hieroglyphicè supplicium denotat, quod fontibus caput damnatus propinari solitus esset.

3. Ruta quoq; hieroglyphicum est castimonix. Nam, vt Dioscorides ait, genituram in potu cibosq; extinguit ruta.

VII. Coniza.

1. Pecudes capræne conizam depascentes Aegyptijs erant hieroglyphicum hominis, qui bona sua abligurisset: eò quod animalia, quæ coniza vescuntur, insatiabili inde siti confecta deficiant.
2. Per conizam adnotam Polypo Aegyptij hominem desertorem rei amata significabant. Vide lib. 28. de polypo aph. 7.

VIII. Helenotropium & Senotropium.

Per has duas herbas figurabant consensionem terrenorum cum cælestibus. Quoniam illud ad Solis, hoc verò ad Lunæ motum conuertatur.

IX. Lupinum, Nycteretum.

1. Per lupini figuram temporis dimensio vel horæ ipsæ hieroglyphicè significantur: quæ quidem ab eo surculo tam manifestè distinguuntur, ut agricola peritiores diurnas horas, aëre etiam luminoso ex eius motu conuersioneq; depræbendant.
2. Hominem qui suoapte ingenio & industria necessaria comparet lupino aptè comparare possumus, quod ea sit lupini natura ut coli nolit, quoq; magis negligitur eo sit fertilior.
3. Per nycteretum & anserem significabant hominem natura expauentem occursum rei alienius.

cuius. Ferunt enim anserem ad primum conspectum eius expanscere.

X. Blitus, Beta.

1. *Per blitum herbam fatuum & insulsum, turpiq; inertia deditum hominem significare mos erat. Stupidi enim saporis ea herba omnino est, neq; ullam habet acrimoniam.*

2. *Per beta hieroglyphicum cynadica petulantia, molliq; & enervis lascivia notatur.*

XI. Capillus Veneris, Apiastrum & Brassica.

1. *Ebrietatis remedium per capillum Veneris herbam denotabant, de quo vide in Vpupa lib. 25.*

2. *Per apem & apiastrum herbam populum lege coercitum indicabant.*

3. *Brassica etiam contra ebrietatem remedium est.*

4. *Brassica inter duos vitium surculos ad sita leticiam importunitate cuiuspiam interturbatam hieroglyphicè designat. Vno enim ea, quod præcipuum leticiæ est hieroglyphicum, aduersatur, in primisq; est vitibus inimica, vitesq; illi.*

FINIS DOCTRINÆ HIEROGLYPHICÆ ex Pierij hieroglyphicis collectæ.

EPITOMES HIERO-
GLYPHICORVM CÆLII AV-
GVSTINI CVRIONIS
LIBER I.

1. De Eneph.

1. *ENEPH* apud Aegyptios imago erat ho-
minis carulea veste induti, Zonamq; in vna &
sceptrum in altera manu tenentis, inque capite
pennam habentis, teste Eusebio in libris de præ-
parat: Euangelica. Ac pro Deo colebatur, hiero-
glyphicè denotans ipsum totius mundi atq; uni-
uersitatis creatorem opificemq;.

2. Penna in capite significat difficilem inuen-
tu esse creatorem & nemini conspicuum, sed
sublimem non modò supra sensum, verum etiam
supra humanæ intelligentiæ captum.

3. Humana forma eundem vitæ autorem, &
motu qui intellectu comprehendi possit circum-
latum indicabat. Quoniam vt hominis corpus
quidem cernitur, mens verò ipsa quæ hominem à
cæteris animantibus disiungit, estq; eius naturæ
propria, cerni à nullo potest: Sic etiam Dei ac
summi opificis actiones & motus (quæ ipse in
sacris literis posteriora vocat, sicut Aristoteles
effectus posteriora, causas priora nominat)
ab humano intellectu cerni possunt: mens verò
ipsa DEI & diuina natura, quæ illa moderatur
& gu-

Et gubernat, in huius corporis carcere absolute cognosci non potest.

4. Caruleo vestis colore caelestem illum esse significabant, Et in caelo habitare nullius coloris vel actionis mixtionisue participem, etiamsi nobis ea fortasse suscipere videatur, Et modo irasci, modo placari: quemadmodum caelum ipsum cum nullius coloris sit, propter intervalli longitudinem caruleum videtur; Et sic simul quoque eius naturam tantum a nostra distare iudicabant, quantum caelum a terra distat.

5. Sceptrum potestatem eius regiam in universam naturam significat.

6. Zona vinculum, quo creata omnia colligat, Et in quo vitae necisque fata continet, hoc est, ortus atque interitus Et rerum naturalium causas. Est autem Zona circulus ille, quem Astronomi Zodiacum vocant.

7. Praeterea hunc DEVM ovium ex ore producentem faciebant, quod mundum significabat DEI verbo creatum, ut Et sacrae litterae testantur.

II. De Pane Arcadiae Deo vel Satyris & Faunis.

1. Pana, quem Et Innuum Et Faunum vocaverunt, sic pingebant veteres: Caprina facie hominibus

nis instar erecta, rubro colore hirtis cornibus varia pantheræ pelle indutum, infima sui parte hispida & caprino pede, altera manu fistulam septem calamorum tenentem, altera pedum siue baculum incuruum. Qua figura vniuersi symbolum contineri volebant, adhuc modum facies rubens ætherem significat.

2. Bina cornua Solem & Lunam.

3. Pantheræ pellis cælestium siderum varietatem.

4. Inferioris partis hispiditas arbores, virgulta & feras.

5. Pedes caprini terræ soliditatem ostendunt.

6. Fistula septem calamorum, harmoniam cæli, in qua septem soni sunt & septem discrimina vocum.

7. Virga recurua annum, qui in se recurrit, & ideo $\pi\alpha\nu$, id est, totum est appellatus.

II. Eiusdem Panos simulacro indigenam significari testatur Vergilius his carminibus :

Hæc nemora indigenæ Fauni Nymphæa tenebant,

Gensq; virum truncis & duro robore nata.

Nam Deorum filios aiebant esse Faunos & terra & diuino semine genitos, Faunorum verò liberos, heroas & demum ab heroibus homines natos, vnde rectè per Fauni simulacrum etiam generis nobilitas significabitur. Est enim in magna parte nobilitatis non aduenam sed indigenam

nam esse. Unde Plato Atheniensium nobilitatem aliarum ciuitatum nobilitati præfert, quod illi ex ipsa terra geniti essent, nec aliò commigrassent.

III. Per eundem Pana sermonem significari tradit Plato in Cratylo, quod non secus ac Pan vagari & circumire fingitur: sic sermo omnia complectatur & per omnia vagetur versetque cuncta: & geminus sit; verus ac falsus.

III. Mundi aliud hieroglyphicum.

Apud Aegyptios effigie hominis depicti complicatis pedibus, veste varia ad talos usque & aureo globo capiti imposito, mundum representabant.

1. Designabant itaq; pedes complicati terræ firmitatem.

2. Varia & oblonga vestis Elementorum ac rerum, quæ ex illis gignuntur, & quibus terra vestitur, varietatem & copiam.

3. Aureus deniq; globus capiti impositus cælum sphericum & circularem eius motum.

IIII. Solis simulacrum.

Solem pingebant effigie hominis iuuenili & rotunda facie præditi, eumque in naui collocabant, quam Crocodilus ferebat.

1. Per nauigium significabant motum eius in
humi-

humido, hoc est, in æthere vel intelligentijs. Multi enim æther humidum esse putarunt, & in sicco tam diuturnum motum fieri non posse & cælos aqueos dixerunt, unde & in sacris literis tam sæpe cœlestium aquarum mentionem fieri, & angelos ipsos aquarum nomine à Davide comprehendendi aiunt.

2. Per crocodilum aqua pluvia, cuius causa Soli tribuitur, figuratur.

V. Osiris.

1. In Elephantinopoli Aegyptia vrbe Osiridis simulacrum colebatur, viri corpus habens cærulei coloris, caput verò arietis, quod Solis ac Lunæ coniunctionem significasse tradit Eusebius. Cæruleus autem color ei propter humiditatem tribuebatur, quia Lunaris coniunctio humidior est, nec non quia noctes cæruleas facit.

2. In Heliopoli eiusdem provincie vrbe Lunæ simulacrum hoc symbolo consecratum erat. Homo accipitris habens faciem, lancea Typhona interficiens. Pingitur autem Typho fluuiatilis equi forma, & totum hoc simulacrum candidi coloris erat, qui color ab alio lumen accipere Lunam significaret. Accipitris verò facies à Sole eam lumen capere indicabat, unde & spiritum attraheret: Soli enim accipiter dicatus erat, lucis ac spiritus symbolum tum propter motus velocitatem,

ratem, tam quia alis altiora & lucidiora petit.

V I. Pluto.

1. Veteres cum consilia & cogitationes occultas esse debere significare volebant, Plutonium pingebant galeatum, & Proserpinam raptientem, tum quod subterranea, quorum DEVS dicitur Pluto lateant, absconditaque sint: tum quia raptus clam sunt: tum denique, quod cum in capite consilij sedes esse putetur, galea illud tegens, aptè consiliorum occultationem significet.

2. Eiusdem Plutonis hieroglyphico, breue sceptrum in manu eius ponentes minorem inferioremque potestatem, ut eius qui alium maiorem principem agnoscit, innuebant, propterea quod Pluto inferorum rex dicatur, & tamen Iovis imperio subiectus.

V II. Silenus.

Silenum, quem senem & dormientem pingebant, spirabilis motus symbolum fuisse, testantur veteres; cuius caput candore fulgens propter cælestem motum faciebant, caesaries verò longa crassitudinem terrestri aëris significat. Dormire autem illum ebrium fluxerunt, quia crassiores spiritus & vapores caput quasi ebrietate quadam gravant, somnumque inducunt.

Vul-

VIII. Vulcanus.

Ignis virtutem sub Vulcani, hoc est, hominis forma pingebant, in cuius capite pileus erat cœruleus æthereæ symbolum regionis, ubi integer purusq; ignis inuenitur, Nam qui è cœlo in terram delapsus est, cum imbecillior sit, materiaq; indigeat, & fomento, claudicans fingitur, ut qui seipsum nisi baculo innixus, sustinere non possit, cum æthereus ille absq; vilo fomento seipsum sustineat, alar, tueatur.

IX. Hercules.

1. Galli antiquitus eloquentiæ vim per hieroglyphicum Herculis exprimebant, qua de re vide Lucianum in dialogo de Hercule Gallico.
2. In multis antiquis numismatibus simulacrum Herculis Anthæum interimentis rationis cum appetitu pugnam denotat, ita ut Hercules animæ rationalis spiritusq; Anthæus verò corporis sit symbolum.
3. Symbolica cum Aegyptiorum, tum Græcorum theologia Herculem pro humano ingenio vel intelligentiæ vi ponit; pingitque illum arcum trium cuspidum sagittam iaculantem: propterea quod humani ingenij acumen, cœlestia terrena & inferna scrutetur, vel propter tripartitam philosophiæ distributionem, cuius singula membra ingenio indagamus. Itaq; sagitta trium cuspidum

spidum aut triplicem contemplationem aut tripartitam philosophiam significat.

x. Prometheus.

1. *Ex fabula, quam Plato tradit in Piotagora, de Prometheo colligunt quidam per Prometheum facem accensam, quæ ignis furtum significet, tenentem, ingenij vim in inueniendis artibus artiumque inuentionem & ipsum inuentorem denotari: Fax enim exponitur animæ illa vis, quam Aristoteles intellectum agentem vocat, quam Plato & Aegyptiorum theologia cælestem igniculum lumen extrinsecus adueniens appellarunt, cuius proprium munus est artium inuentio.*

2. *Prometheus depictus imagine hominis prope rupem arduam stantis, anulumque ferreum ex catena, quæ monti alligata est, exemptum cum adnexo lapillo in digito habentis, gratam accepti beneficij memoriam significat. Aiunt enim Prometheum ob ignem Dys surreptum & cum mortalibus communicatum, ab Ioue Caucaſi montibus rupi ferrea catena alligatum fuisse; & paulo post ab eodem eius miserto solutum, in huius beneficij memoriam vnum ex illius catenæ anulis, cum saxi portione ex rupe sumta digito alligasse, indeque post annulorum & lapillorum iungendorum morem emanasse: Quo fit, ut etiam solus ferreus anulus, quo diu Romani vsi sunt, id possit significare.*

3. Idem Prometheus rupi alligatus pœnam delicti, diuinamq; vltionem innumere denotat, vel iustum iudicium esse, & calamitatem flagelli loco diuinitus immissam, quemadmodum ipse Prometheus diuino iudicio ob ignem cœlitibus furto ablatum, rupi alligatus traditur.

XI. Mercurius.

1. Mercurius orationis vim interpretandique virtutem & eloquentiam significat, vtpote Deorum nuncius atque interpres. Fingitur autem protensus atq; erectus propter orationis vim, alas in capite & pedibus habens, vt significet, volucrem per aëra ferri sermonem.

2. Per Mercurium intellectum agentem & celerem animi sensumque motum significatum fuisse quidam autumant.

3. Mercurius in quadrata basi sine pedibus pictus, veri sermonis firmitatem ac robur indicabat.

4. Per eiusdem Mercurij imaginem marsupium manu tenentem gallo ad eius basin posito lucrum, mercaturam, mercatoremue significarunt, quod is mercium & lucri Deus haberetur, quia sermonis ope omnia mercimonia & contractus fiunt. Gallum verò illi apponebant vigilantie symbolum, vt indicarent mercatores debere vigilantes esse, nec totas somno tribuere noctes.

5. Fur quoq; et furandi ars atq; fallacia Mercurij Apollini boues furantis imagine significatur, quod illum eius artis & fallaciarum ac doli fraudisq; inuentorem poëta tradiderint.

6. Chymici per Mercurium hydrargyron argentum vinum intelligunt, propter eius nobilitatem.

7. Talaria Mercurij velocitatem motumq; significant, quod ijs sublimis per aëra feratur.

8. Caduceus Mercurij fati potestatem significat vel afflatum quendam diuinum, ductumq; quo non modo mentes nostræ, verumetiam creata omnia mouentur & gubernantur, atq; vinculum, quo cum DEO colligati sumus ac inter nos, ipsiusq; fati necessitatem omnia stringentem.

9. Idem caduceus concordie symbolum est. Aiunt enim Mercurium angues illos caduceo circumuolutos pugnantes cum inuenisset diremisse ita, vt ambo caduceo eius adhæserint.

XII. Argus.

Argus circa totum caput oculos habens, vniuersæ mundi machine typus est. Itaq;

1. Caput cæli præ se fert imaginem.

2. Oculi stellarum, quæ inferiora custodiunt & fouent.

XIII. Endymion.

Sub imagine Endymionis, quem in monte altissimo consopitum Diana osculatur, adumbrant piorum obitum. Aiunt enim Dianam, (ut quæ siderum vim quam ipsa recipit ad inferiora transmittat,) reginam esse et dominam cælestium proportionum atq; intelligentiarum. Endymionem verò animam hominis p̃ij significare, cuius amore capiuntur cælites, ut illam sibi coniungere possint atque osculari, in alto monte, hoc est, dum cogitationem & mentem in cælum attollit, somno altissimo consopitam, id est, morte huius corporis.

XIIII. Hecate.

Lunam sub Hecates imagine pingebant propter varias eius corporis figuras. Nam

1. Assignabant Hecati tria capita, quorum dextrum equi est, sinistrum canis, medium hominis: quo denotabant Lunam ex Solis distantia varias figuras sumere.

2. Cum nouilunium pingere volebant candidis vel aureis vestibus indutam atq; ardentem faciem tenentem eam faciebant.

3. Cum mediam ostendere volebant, cistam ei in manu ponebant, quia crescente lumine maturat fruges.

4. Plenilunij virtutem ferrugineo colore denotarunt: tuncque ramum laureum & papauer manu tenere fingebatur: Ramum quidem laure-

um,

um, quia & Sole igneus fit. Laurus enim Soli consecrata est, papauer verò propter fertilitatem multitudinemq; animarum, quæ in ea tanquam in ciuitate habitare putabantur. Duplicem enim tellurem Aegyptiorum philosophia statuebat, superiorem vnâ, quam Lunam esse putabant, & inferiorem hanc frugum procreatricem, quam nos mortales habitamus. Illam enim animarum sedem esse aiebant, vel quod in ea corpore solutæ habitarent, vel quod ab illa in mortalia corpora immitterentur, vel quod perfectissimas illarum contineret imagines.

xv. Persephone siue Proserpina.

Seminum virtutem & gignendi vim, quæ potissimum in terra est, veteres muliebri forma germina quædam protendente pinxerunt: hancq; Bonam Deam vel Persephonam appellant, significantes, semen non antè germinare quam in terram proiectum aliquandiu ibi latuerit.

xvi. Dionysius.

Quoniam Plantæ non solum ex semine, verumetiam quædam ex surculis plantatis nascuntur, hanc promiscuam gignendi vim sub Dionysij imagine expresserunt, quem muliebri forma & cornua habentem pingebant.

XVII. Iuno.

I. Iuno catena de cælo ab Ioue suspensa, & lapides pedibus alligatos habens ab Homero fingitur, ita ut unum pedem contractiorem habeat altero, quæ imago 4. Elementorum symbolum est. Significat enim

1. Iuno ipsa aërem.

2. Catena ignem quo cætera colligantur miscenturq;.

3. Lapis alteri pedi appensus aquam.

4. Alter verò terram.

5. Per Iouem, cæli rectorem significari volunt, qui ista omnia ita cælo alligauit, ut ex illo pendeant, ipsiusque qui cælum mouet nutu gubernentur.

II. Eadem Iuno nubibus vndiq; septa, ita ut vix cerni possit, tum mutationem tempestatis (cùm Iuno aëris symbolum sit) tum res alta vetustatis caligine mersas, aut alioqui obscuras absconditasq;, quas tamen tempus patefaciet, tum temporis breuitatem significat.

III. Eadem quoque Iuno ex nubibus ficta, res, de quibus agitur, fictas & falsas esse significat, spemque fallacem, admonetque ut caueamus nobis ab illusoribus, vel ne falso, ut sæpè fit, amore capiamur, nosque fœminis deludendos præbeamus. Aiunt enim Iunonem ab Ixione adul-

terit

terij sollicitatam illi corpus ex nubibus sui imaginem præ se ferens obtulisse, cum quo ille iacuerit.

XVIII. Europa.

Mulier tauro insidens ac per mare delata, facie tamen in tergum conuersa, & littus quod longè liquit respiciens, significat animam hominis, quam corpus per huius mundi pelagus deferret, cum ipsa tamen tellurem, quam deseruit, hoc est, DEVM creatorem atq; opificem, audis oculis intueatur.

XIX. Diana.

Virgo, cui Mercurius vestem porrigit, Diana est, quæ rerum mutationem ex incremento & diminutione factam significat. Finxerunt enim græci poëta, Iouem cum videret Dianam nudam incedentem, quod id virginem non decere videretur, Mercurio vt ei vestem faceret mandasse, cumque multas ei Mercurius vestes fecisset, nullam tamen illi aptam facere potuisse, propterea quod illa dum is vnâ pararet, assidue mutaretur, ita vt post illam non posset induere. Est ergo hæc figura incrementi & diminutionis, rerumue aut consilij & mentis mutationis hieroglyphicum.

xx. Danaë cum aurea pluuiā.

Danaë formosissima mulieri aurum in gremio pluuisse finxere poëta, per Danaëm animi pulcritudinem significantes, quæ naturalibus virtutibus continetur, quas Deus amat: per aureum verò imbrem cœlestium bonorum affluentiam, quæ ex diuino amore, eiusq; benignitate sunt petenda.

xxi. Pasiphaë.

Hæc Solis filia, & Minois Cretæ regis vxor, quam in vaccam trasmutatam ex Tauro Minotaurum peperisse ferunt, qui media ex parte homo erat, reliqua taurus, animam significat cum suo æthereo vehiculo, quo illam corpori coniungi Platonici tradidère. Taurus enim corpus significat, vacca ficta æreum vehiculum, Pasiphaë ipsam animam, ex qua copula oritur Minotaurus .i. homo ex corpore & anima conflatus.

xxii. Pandora.

Pandora mulier pyxidem in manu habens apertam, aduersam fortunam adumbrat.

xxiii. Euridice.

Euridice, quam in pede momordit serpens, appetitum hominis significat, quem animi affectus exul-

exulcerant : pedes enim ac præsertim calcaneum cupiditatum hieroglyphicum sunt.

XXIIII. Cybele.

1. Cybeles turritam coronam habentis simulacrum tellurem indicat, & vrbes quas illa sustinet domitas, vel victoriam de agricolis seditiosis partam, vel tellurem agricultura domandam, & eam, quæ habitatur fertiliorē esse ea, quæ minus incolitur. Ubi enim hominum frequentia, ibi artes & industria valent.

2. Quod verò currui eius leones adiunxere, id significat nullam esse terram adeò sterilem & asperam, quæ labore & industria fertilis reddi nequeat, vel illam vim gignendi à Sole capere, cum leo sit animal Phæbæ naturæ.

3. Hanc ipsam si non in currum sed humi sedentem, vel stantem cum circino pinxeris, Geometrie, si cum quadrante Geographie, si cum ligone vel Taurum prope se habentem, Agricultura simulacrum est.

XXV. Tres Charites.

Hæ sorores fuisse traduntur. Pingebantur autem iuvenes virgines, ridentes, manibus implexis, soluta ac perlucida veste. Suntq; symbolum beneficentiæ. Qua de re videatur Seneca lib. 1. de beneficijs.

ad T 5

Gor-

XXVI. Gorgones.

Gorgones capita Draconum squamis obsita,
dentes maximos, aprorum instar, item manus
& alas habere finguntur. Easq; tres Phoræ
filias fuisse tradunt, vnam mortalem, reliquas
duas immortales. Sunt autem hieroglyphicum a-
nimarum trium, quæ à Platone in homine statu-
untur, quarum vna viuens & sentiens mortalis
est, reliquæ due (quarum altera est נפש spiritus
rationis particeps, altera מוח divinitatis pars,
mens hominis siue imago Dei in homine) immor-
tales.

XXVII. Astræa.

Hæc iusticia symbolum est.

EX CÆLII AVGV-
STINI CVRIONIS HIERO-
GLYPHICORVM
LIBRO II.

I. Serpens.

BACILLVM, cui serpens circumuolutus est,
anima atq; corporis salutare symbolum fuit ve-
teribus, eò quod serpens spiritus & vita tena-
cissimum sit animal imbecillitatem corporis ex-
uens, adq; medicinam vtilissimum.

II. Cerberus.

Cer.

1. *Cerberus triceps tres cœli regiones, versus quas Sol interdum conspicitur, antiquis denotauit.*
2. *Trina etiam DEI regna, cœleste, terrenum & infernum eodem hieroglyphico notarunt.*
3. *Idem Cerberus, infernæ domus aditum custodiens tres necessitates naturales, quæ hominem à sempiternarum rerum contemplatione abducunt, nempe famem, sitim et somnum denotauit.*

III. Felis.

Felis in militaribus signis quorundam populorum, hieroglyphicum fuit libertatis appetentiæ, quo indicabant se seruitutis impatientissimos esse, nec magis quam feles carcerem ferre posse.

IIII. Vitulus.

Mansuetus & domesticus vitulus vel bos, concupiscendi appetendiq; vim, quæ in nobis est, denotat, quia constat nulli animal æquè appetitui obœdire, et Venereri esse atq; vitulus siue taurus.

V. Capricornus.

1. *Capricorni signum summam, ut Astronomi tradunt, sub se natis portendit felicitatem.*
2. *Platonicis idem signum animas defunctorum mortem hanc significat. Vocant enim illud Deorum portam, quasi per quam animæ corporis vinculo solutæ in cœlum migrent, ubi diuinæ naturæ participes fiant.*

VI. Cancer.

Hic Platonici ortum hominis vitamq; notat. Volunt enim animas per cancri ianuam in humana corpora dimitti. Et ut capricornum Deorum, sic cancrum hominum portam vocant, quod per eam egredientes animæ, humanam in naturam transeant.

VII. Aquila.

Diuini numinis præsentiam vel effluxum significat, quo ad maiorem superioremque diuinarum rerum cognitionem ducimur.

VIII. Crater cœlestis.

Crater ille sidereus, qui ab Astronomis inter Leonem & Cancrum collocatur, obliuionem significat, quoniam ex Platoniorum sententia animæ cum in humana corpora dimittuntur de cœlo per Cancri ianuam descendentes, & per capricornum rursus corpore solutæ in cœlum ascendentes, cum descendunt ex cratere illo, quem Bacchi poculū vocant, obliuionem bibere finguntur, & sic cœlestium rerum obliuisci, aliæ magis aliæ minus, prout magis minusue ex illo poculo hausere.

IX. Lyra.

Lyra duo habens foramina incurua, aures &
audi.

auditus significat, quoniam ut in Lyra fidibus illis & nervis tactis aër proximus commotus ad duo illa foramina inflectitur, & tandem in lyrae conuexum, ubi quoque aër inclusus est, reflectens sonitum edit. Sic vox aërem extra aures nostras commouens in aurium foramina impellit, qui in pelliculam quandam instar tympani tensam, appulsus aërem, qui intus est, naturalem mouet: is autem commotus nervos quosdam excitat, in quibus est auditus, propter hanc similitudinem lyra auris & auditus hieroglyphicū est.

X. Arcus.

Per arcum in Luna virginali expressæ manu positum tensumque acuti dolores indicantur, quia nullus intensior dolor, quam partus, cui Lucina siue Luna præest, esse putatur.

XI. Nodus.

1. Per nodum necessitas, Macrobio teste, significatur. Quæ enim vincita sunt, seipsa dissoluere nequeunt.

2. Si nodo gladium adijcias, qui cum rescindat, fortunam, fatum & necessitatem virtute superari indicabis.

XII. Catena aurea Homericæ.

1. Hæc pendens è cælo in terras rerum humana-

manarum cum diuinis connexionem & commune vinculum significat; adeo vt qui mentem humanam diuinitus gubernari significare velit, is aptè catenam hanc ex stella pendentem & contrahentem pingere possit.

2. Plato in Theateto per hanc catenam Solem significari vult.

3. Eadem catena exponitur etiam sacrarum cælestiumq; rerum cognitio, vt eadem significetur diuinatum rerum cognitionem non ex philosophorum libris, sed precibus & pietate a Deo petendam esse.

4. Catena ferrea magnetem alligatum habens, Platoni denotat Musarum connexionem & commune vinculum atq; afflatum illum, ex quo præstantes poëtæ vim quandam diuinam affectuum concitandorum capiunt.

XIII. Quinarius Numerus & quaternarius.

Per quinarium numerum Leo Baptista albertus Mercurium figurari ait. Quaternarium verò numerum eiusdem symbolum esse alij quidam asserunt, vt qui numeri sint perfectissimi.

XIIII. Pentagonum.

Pentagonum salutis symbolum fuisse testatur Lucianus.

Pyra-

xv. Pyramis.

1. Per pyramidem veteres rerum naturam & substantiam illam informem formas recipientem significare voluerunt, quod ut pyramis a puncto & summo fastigio incipiens paulatim in omnes partes dilatatur: Sic rerum omnium natura ab unico principio & fonte, qui diuidi non potest, nempe D E O summo opifice profecta, varias deinceps formas suscipit, & in varia genera atq; species diffunditur, omniaq; apici illi & puncto coniungit, a quo omnia manant & fluunt.

2. Animam quoq; hominis sub pyramidis forma adumbrare voluisse videntur quidem Aegyptij, qui magnifica regum & heroum sepulcra sub ingentibus pyramidibus fecerunt.

3. Ignem pyramidis formam habere testatur Plato, propterea quod cum in imo latus sit, circa materiam & fomentum quo pascitur, in acutam flammam, quæ cælum spectat, desinit.

xvi. Cubus.

Terram per cubum depinxerunt Pythagorici ob eius stabilitatem grauedinemq; quia ut cubus quocunq; voluatur semper iacet, nec facile mouetur, sic terra per se immobilis si aliqua fortuita vi commoueat, statim rursus iacens quiescit.

xvii. Octaëdron.

Aëri ydem philosophi octaedram formam
tribu-

tribuere, quia in ascensu ignem consequitur, & in terra cauernas penetrat. Octaëdri in formā ascendit in duos vtrinque vertices, & aptissime sphaera includi potest, vt docet Euclides.

XVIII. Icosaëdram.

Aquam Icosaëdri figuram tenere dixerunt, propterea quod sua natura mobilis sit, & diuisioni flexuiq; perfacilis.

XIX. Hieroglyphica singularum anni partium.

1. Cista florum, autore Eusebio, ver significat, quia vere cuncta florescunt.
2. Cista spicis referta, eodem teste, æstatem denotat, quod æstate segetes & spica demerantur.
3. Cornu copiae vuis & pomis plenum autumnum indicat, quoniam tunc vina sunt, & omnes fructus pleno copiae cornu fundi videntur.
4. Mensa apud ignem parata hyemem significat, quia frigus & quies post æstatis labores parata, terræq; opes congestæ ad lautæ vitæ genus incitare videntur.

XX. Papauer.

Ciuitatis symbolum est Papauer, quia vt in ciuitate multi homines habitant, sic in papaueris capite, quasi intra eadem mœnia multa sunt semina, &

na, & vt ciuitas in vicos & domos est distributa:
sic papaueris caput in multas intus partes est di-
uisum, multaq; interstitia habet.

XXI. Iris herba.

Hec eloquentiæ symbolum est, eò quod eius
herbæ flos colorum varietate atq; ornatu Iridi
cælesti, quæ & ipsa eloquentiæ Dea habebatur,
similis sit: & quia talem oportet esse orationem
nempe colorum ac figurarum varietate distin-
ctam.

XXII. Hyacinthus.

Hyacinthus prudentiæ ac sapientiæ symbolum
est.

XXIII. Narcissus flos.

Corporis formam, quæ cito corrumpitur, &
iuuentæ florem, qui cito transit, significat, vt ro-
sa & viola & omnes flores qui cito corrup-
puntur.

XXIIII. Hyssopus.

Hec herba pulmones purgans & caput, gra-
dum diuinum significat, & vinculum illud, quo
cum Deo coniungimur, & coniuncti à peccatis
expiamur.

XXV. Myrtus.

v

Myrtus

*Myrtus Veneri dicata, & ob id coniugula di-
Eta multis morbis sanandis vtilissima, gratie &
bonæ valetudinis symbolum est.*

XXVI. Salix.

1. *Hæreditatem significat vel diuinam vel hu-
manam, quoniam vt salix incunda arbor est,
quæ ad torrentes nascitur, sic ex hæreditatis ab-
undantia, quæ etiam per torrentem adumbratur,
iucunditas, leticiaq; oritur, quod & vox ipsa
Hebraica, qua à sacris literis Salix nominatur,
indicat. Nam סליון appellatur, quod & in-
cunditates hæreditatis & salicem torrentis si-
gnificat.*

2. *Corpora quoq; nostra salicis hieroglyphico
significantur, quoniam vt salix nisi torrentis a-
quis irrigetur, non crescit: Sic & corpora no-
stra, imò & nosmet ipsi, nisi cælestibus aquis ir-
rigemur, & secundum decursum illarum plantati
simus, fructum nullum ad vitam asferre pos-
sumus.*

XXVII. Cedrus siue Citulus.

*Arbor hæc fructus gignens odore ac sapore
prestantissimos, misericordiæ pietatisq; symbo-
lum est, propter magnas vtilissimasq; mortali-
um generi vires.*

XXVIII. Palma.

Pal-

I. Palma in mysticis literis celebratissima, duplici de causa hominis simulacrum esse putatur. Primum, quia fructum non fert sine coitu, sed replentur eius rami gemmis masculineis quasi semine quodam. Deinde, quia in superiore parte habet quasi cerebrum, quo corrupto moritur arbor, sicut cerebro laeso homo interit. Tertiò, quod comam in capite habeat, & ramos in manuum modum protensos & fructus digitorum figuram præ se ferentes, unde dactyli, id est, digiti sunt appellati. Pulpa quoque ipsorum fructuum caro nominatur, multum sanitati conferens.

II. Per palmam Iudæa notabatur, propterea quod ea potissimum regio palmis abundet, & quod Iudei in sacris suis eius folijs uterentur, haberentque diem solennem de palmarum nomine appellatum.

INDEX TITVLO- RVM HVIVS LIBRI, IN QVO NVMERVS PAGINAM NOTAT.

A.		Aquila	95. 300
		Aquarum genera qua-	
A	Bsintium	dam	195
	Accipiter	Ara	246
Aedes	246	Araneus	137
Aesculapius	82	Aratrum	240
Albata vestes	204	Arcus	215. 301
Alcedon	127	Ardea	130
Allium	275	Argus	291
Amaranthus	267	Aries	56
Amethystus	214	Arma	214
Amygdalus	254	Armilla	212
Anchora	236	Artes quibus notis hie-	
Anguilla	150	roglyphicis olim de-	
Anguis vide Serpens.		signata fuerint	193
Anser	121	Arundo	272
Anthia	153	Asinus	64
Anularis digitus 184. &		Asio	131
188		Asparagus	277
Anulus	218	Astraea	298
Aper require in Porcus.		Aures	168
Apiastrum	281	Aricularis digitus	187.
Apis	132	B.	
Apium	256		
Apua	156	Barba	164
		Basi-	

Basiliscus	79	Castor	73
Beta	281	Catena	243
Bicipitium	160	Catena aurea Homeri-	
Binarius	190	ca	301
Blitus	281	Cedrus	251.306
Brassica	281	Centenarius	numerus
Bulbi	278	190	
Bulla	209	Cephalus	158
		Cepphus	116
		Cerberus	298
		Cernix	164
Caduceus	81	Ceruus	40
Cape	275	Cestrea	153
Calcaneus	181	Chamaleon	140
Calceus	208	Charites	297
Caliga	207	Cicada	126
Camelus	68	Ciconia	86
Cancer	300	Cicer	271
Canis	31	Cicuta	279
Canities	64	Cinnamus	130
Capillus Veneris	281	Circulus	198
Capparis	254	Citulus	306
Capra	53	Clavis	245
Capriceps	128	Clauus	244
Capricornus	299	Clibanus	172
Caprificus	257	Clypeus	218
Caprimulgus	131	Clupea	156
Caput	159	Cochlea	144
Cardo	248	Cœli rore pluuium	185
Cardui Scolymus	267		

Columba	137		
Columna	248		D.
Colus	241	Dacnis	89
Coma	163	Danaë cum aurea plu-	
Conchytium	146	uia	296
Coniza	279	Delphinus	138
Cor	171. & 173	Dentes	170
Cornix	103	Diadema, vide in Coro-	
Cornua	43	na.	
Corona	210	Diana	295
Coruus	116	Digitus 179. &	185
Cossi	135	Dimensio	186
Coturnix	124	Dipsas	85
Craticula	172	Dionysius	293
Crater cœlestis	300	Disciplina quibus notis	
Crocodilus	147	hieroglyphicis olim	
Cubus	363	significate	193
Cuculus	128	Dorsum	165
Cucupha	86	Draco, vide Serpens.	
Cucurbita	276		
Culex	135		E.
Cuneus	244	Echinus terrestris	49
Eupressus	255	Echinus aquatilis	146
Carrus	224	Elephas	16
Curuca	128	Endymion	291
Cybele	297	Enepb	282
Cygnus	128	Ephemeris	36
Cynclis	132	Equus	27
Cynocephalus	36	Erythacus	132
		Euri-	

I N D E X.

Euridice	296	Galea	222.
Europa	295.	Gallina	119

F.

		Gallus	120
		Gemma	212
Faba	271	Genu	181
Facies velata	203	Gladus	219
Falx	212	Glanis	157
Fascia	210	Gorgones	298
Fauni	283	Grus	89
Felis	76. 299	Gryphes	116

Ferula 267

Fiber 73

Ficus 261

Filix 276

Fistula 236

Flagellum 240

Florus 129

Fluvialis equus 148

Formica 43

Framea 217

Frenum 48. 241

Fuca 155

Fucus 135

Fulmen 217

Fumus 235

Fungus 276

Fusum 241

G.

H.

Hadera 253

Hamus 231

Hasta 217

Hecate 292

Helenotropium 280

Hercules 282

Hieroglyphica nota di-

sciplinarum 193

Hieroglyphicum quod-

dam mundi 285

Hieroglyphica singula-

rū anni partium 304.

Hircus, vide in Capra

Hirudo 156

Hirundo 111

Humeri	165	Lilium	267
Hyacinthus	305	Lingua	169
Hyena	59	Lintea vestis	208
Hydra	85	Litera septem	238
Hyssopus	277. 305	Locusta	143

I.

Ibis	88	Lolium	269
Icosædrium	304	Lotus	258
Incus	239	Lucerna	232
Index digitus 184. &		Luna	226
189		Lupinum	280
Iris herba	305	Lupus	57
Isis	197	Luscinia	
Iuglans	254	Lynx	62
Iugum	243	Lyra	235. 300
Iuno	294		
Iynx	131		

L.

Lana	205	M.	
Lapis	245	Malleus	239
Laqueus	242	Malus	263
Larus	115	Malum Punicum	265
Laurus	250	Mandragora	278
Leo	11	Manus	176
Lepus	70	Mappa	205
Lepus marinus	156	Medius digitus 188. &	
Liber	239	184	
		Medusa	85
		Mercurius	290
		Merops	86
		Meta	201
		Milium	269
		Mil-	

I N D E X.

Miluius	91	Obeliscus	248
Modius	269	Octaëdram	303
Mola	246	Oculi	165
Morus	257	Olea	258
Mullus	154	Olor	173
Mulus	67	Oryx	54
Mundi hieroglyphicum		Os	170
285		Osiris	286
Murana	149	Ostrea	143
Mus	75	Otis	122
Musca	136	Ouis	55.
Mustela	74		
Myrtus	256.305.		

P.

		Pallium	203
		Palma arbor	249.306
		Palmata vestis	206
		Paludamentum	205
		Pan Arcadia Deus	283
		Pandora	296
		Panthera	60
		Papauer	276.304
		Papyrus	271
		Pasiphaë	296
		Passer	104
		Pastinaca	154
		Pauo	118
		Pecten	214
		Pedes	179
		Pelecanus	100
		Pellis	

N.

Narcissus flos	305
Nasus	163
Navis	229
Nebrias	154
Nili tres vrne	231
Noctua	101
Nodus	301
Nouenarius	numerus
191	
Numerorum significata	
mystica	190
Nycteretum	280.

O.

Pellis	175	Pfittacus	115
Pentagonum	302	Pudenda	173
Penula	207	Pugio	222
Pera	207	Punicum malum	265
Perdix	122	Purpura	145
Perpendiculum	248	Pyramis	201. 303
Persephone	293	Q.	
Persicum	263		
Petra	246	Quadragenarius nume-	
Phalera	212	rus	192
Phiala	234	Quadrangulum	200
Phoca	149	Quadratum ibidem.	
Phoenix	99	Quadrifrons	162
Pholis	155	Quaternarius num.	302
Pica	115	Quercus	252
Pileus	202	Quinarius numerus	191
Pinna	142	302	
Pinus	255	Quinquagenarius num.	
Piscis	158	192.	
Plumbum	244	R.	
Pluto	287		
Poderes	203	Raia	155
Pollex	189	Rana	151
Polypus	139	Rapum	275
Populus arbor.	255	Remora	152
Porcus	50	Rete	230
Pratexta	206	Rhinoceros	19
Prometheus	289	Ros	
Proserpina	293	Rota	199
		Rubi-	

I N D E X.

Rubicunda vestis 205 Septenarius numerus
 Ruta 279. 185. & 191

S.

		Septiceps	162
		Serpens 78. & 81. &	
Sagitta	215	298	
Sagum	205	Serra	221
Salix	257. 306	Sexageni	192
Salamandra	84	Silenus	38. 287
Salus avis	129	Simia	39
Salus piscis	152	Sinapi	273
Sapphirus		Sistrum	240
Sargus	154	Smaragdus	
Sartago	172	Smilax	253
Satyri	283	Sol	225
Scarabeus	46	Solis simulacrum	285
Scarus	153	Specula	214
Sceptrum	212	Sphera	199
Scolopendra	155	Sphynx	38
Scolus		Spica	268
Scolymus	267	Spina dorsi	173
Scorpius	83	Spongia	157
Scutum	213	Squatina	156
Securis	202. & 221	Stella	227
Sedenarius numerus	191	Stola	204
Selenotropion	280	Struthiocamelus	124
Sella	223	Sus	50.
Semicrinitū caput	163		
Sepia	144		
Septem litera	238	Talpa	74

T.

Taran-

I N D E X.

Taranda	140		V.
Taurus	19	Vasa varia	269
Temo	230	Vectis	244
Ternarius	190	Velia	130
Testudo	141	Venter	175
Thorax	222	Vepres	266
Thunnus	157	Verbena	276
Thuribulum	234	Versicolor vestis	205
Tibia	237	Vespa	135
Tigris	61	Vespertilio	125
Tintinnabulum	238	Vestes 204. & sequent.	
Tippula	137	Vipera	80
Titulus	210	Vitis	260
Toga 203. &	206	Vitulus	299
Torpedo	152	Vmbilicus	175
Torques	212	Vniones	212
Trecentenarius num.		Vpupa	129
191		Vrna Nili	231
Tres Nili vrna	231	Vrsus	63
Tricenarius num.	192	Vrus	64
Tricipitium	161	Vulcanus	282
Tridens	231	Vulpanser	101
Trinus	201	Vulpes	72
Tuba	237	Vultur	91.
Tunica	203		
Turdus	132		
Turtur	109		
Tympanum	237	Zona	207.

Z.

F I N I S.

ERRATA TYPOGRAPHICA
SIC CORRIGENDA.

Prior numerus paginam, posterior
lineam notat.

Pag. 14. lin. 24. satietatem. ib. 28. deuoret. 21.
26. Geryonis. 24. 21. Eucherio. 31. 21. libitina-
rium. 67. 10. Eutycho. 76. vlt. quot. 84. 24. a-
mantes. 86. 4. fœdasq; 104. 21. affectat. 112. 2.
opponunt. 118. 5. simul ac. 122. 13. pro. 123. 5.
indicari. ib. 17. incubantes. 126. 18. circumlatus.
135. 16. confecto. 141. 8. radio. 142. 22. mutans.
166. 3. Aegyptiaca. 171. 21. aduentitium. 173. 7.
terræ. 174. 2. excitatum. 185. 12. decoctum 197.
vlt. Syrius. 208. 17. vestibus. 226. 10. ostendit.
227. vlt. deliguntur. 232. 7. Aegypti. 234. 1. fu-
mus. 252. 3. Myrto folia habente. 259. 20. lignum.
263. 21. peruagatur. 266. 23. nostræ, lege pro ne-
cessario.

L I P S I A E

I M P R I M E B A T M I C H A E L
L A N T Z E N B E R G E R

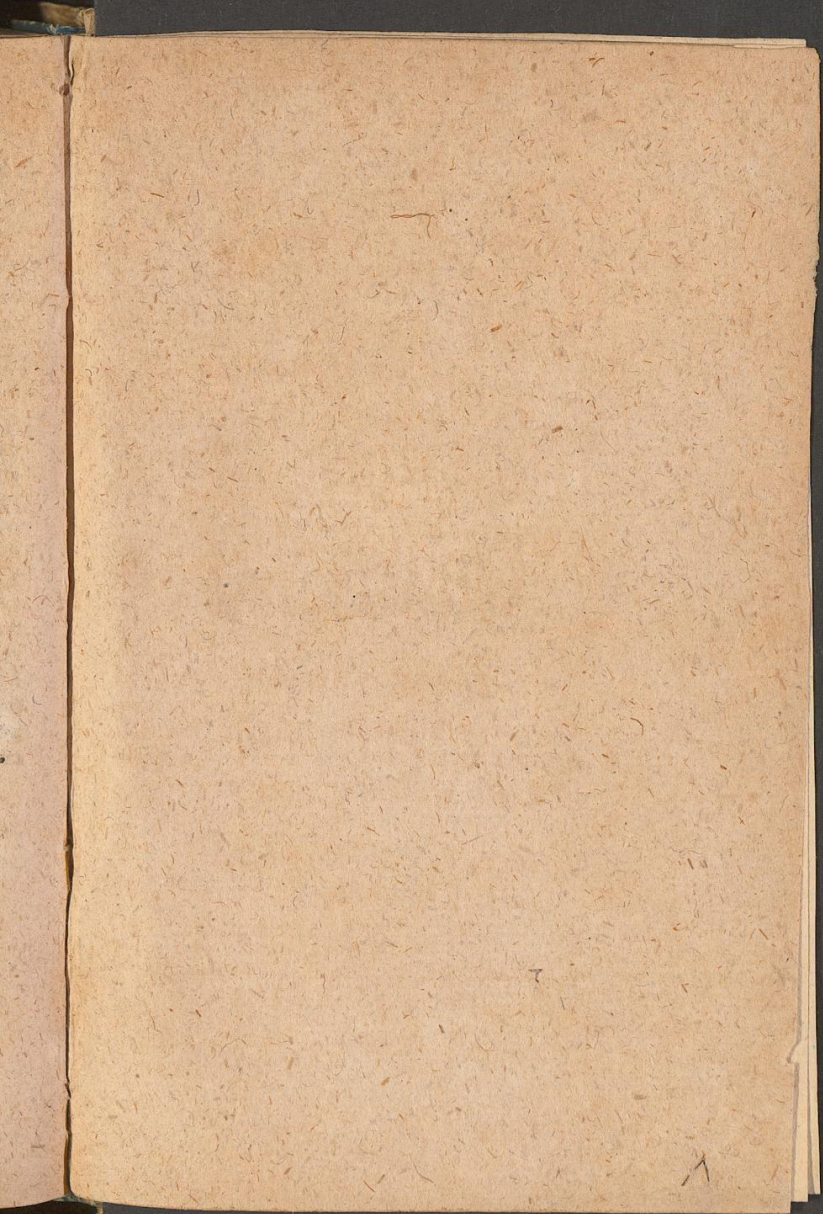
Impensis Valentini Voegelini
Bibliopolæ.

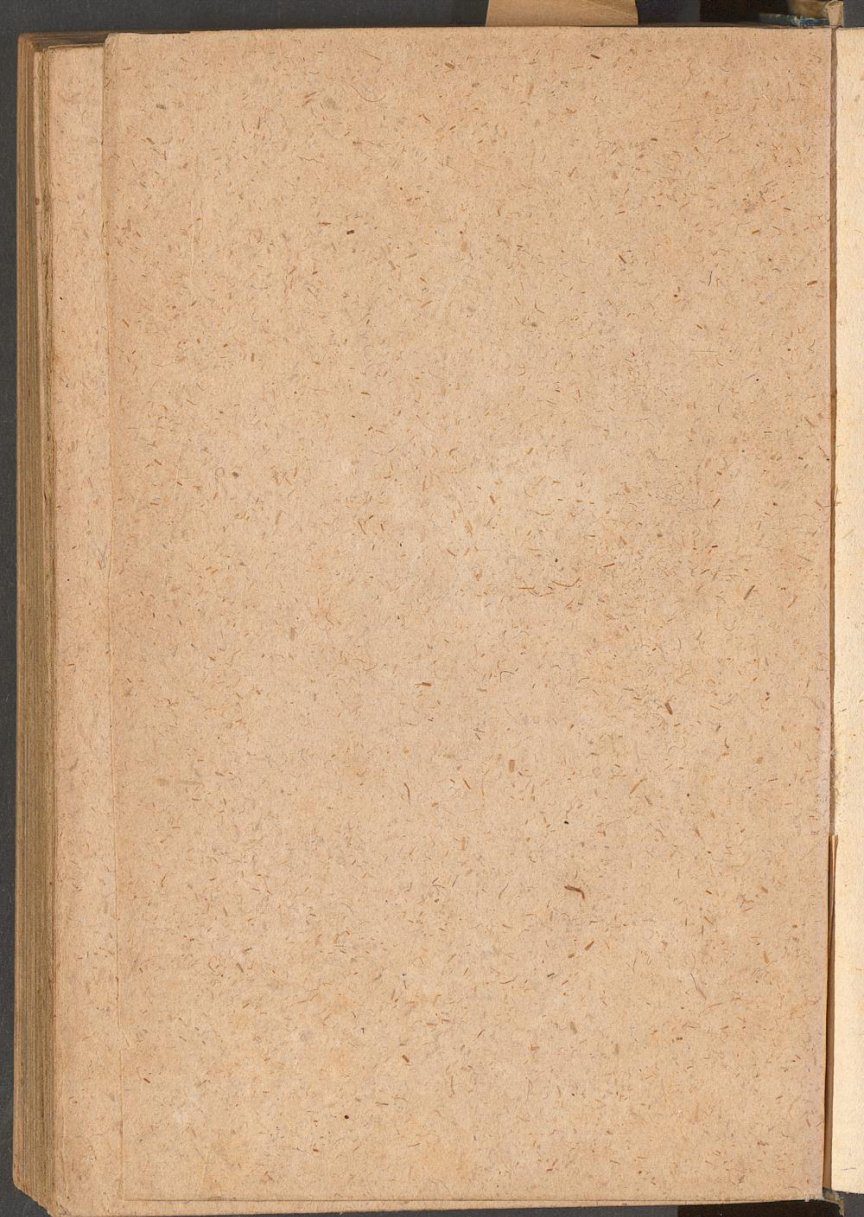
Anno

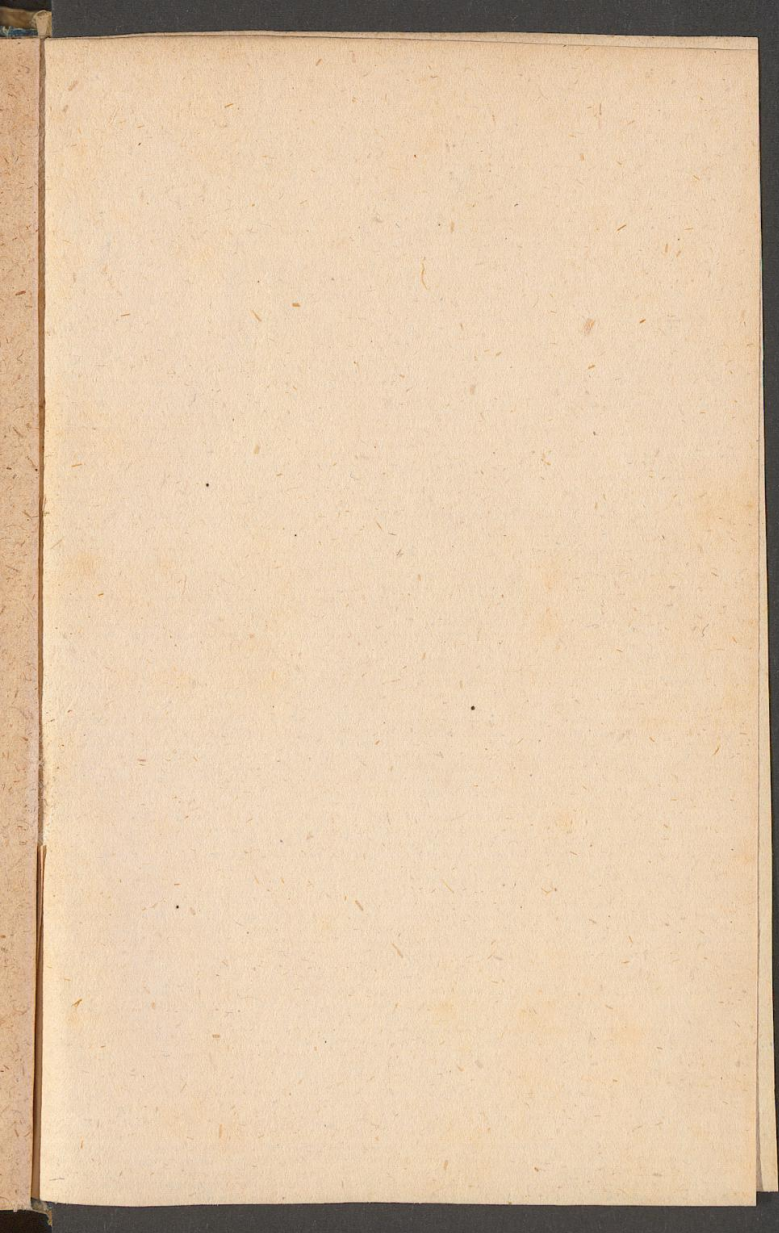
M. D. XCII.

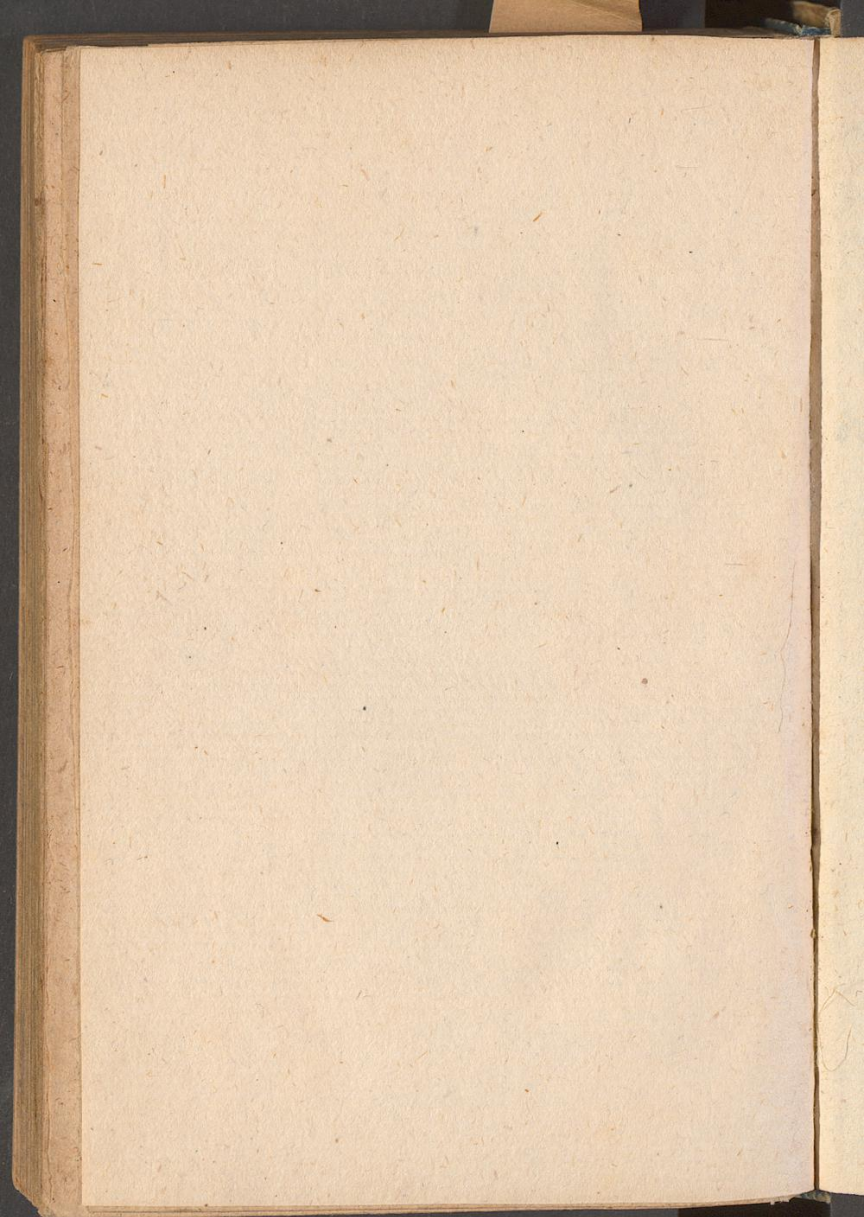

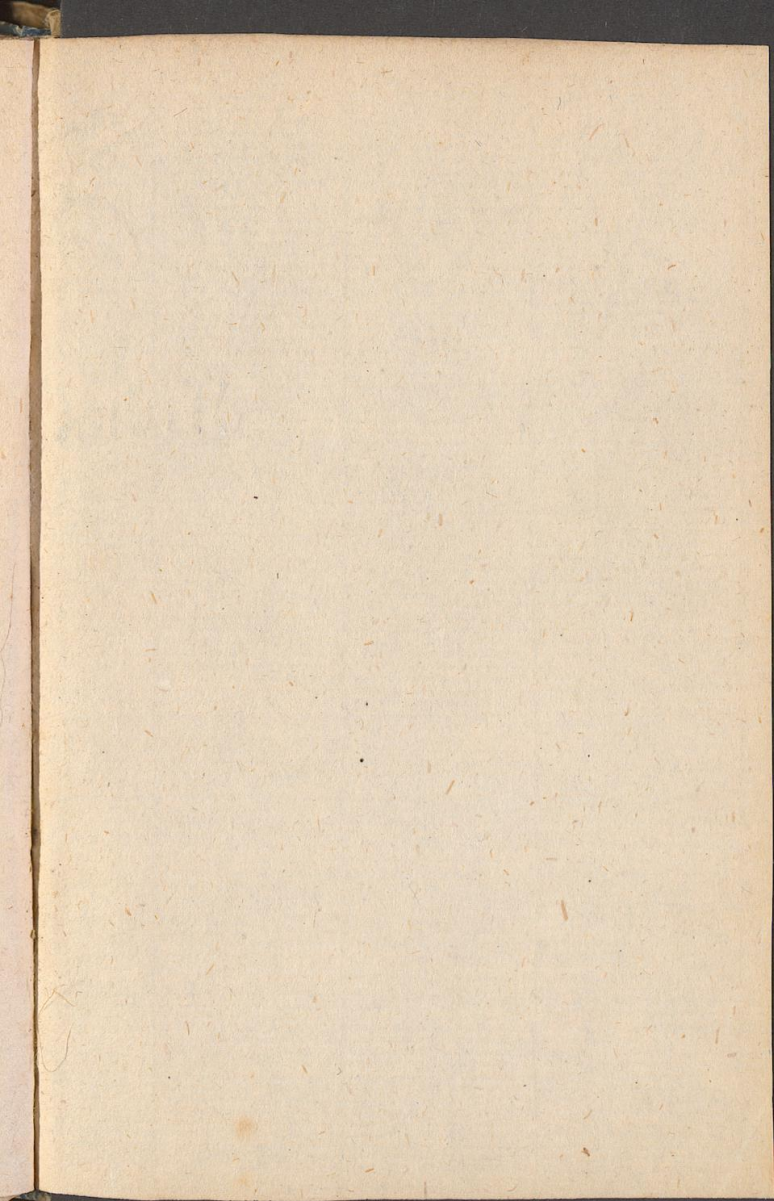

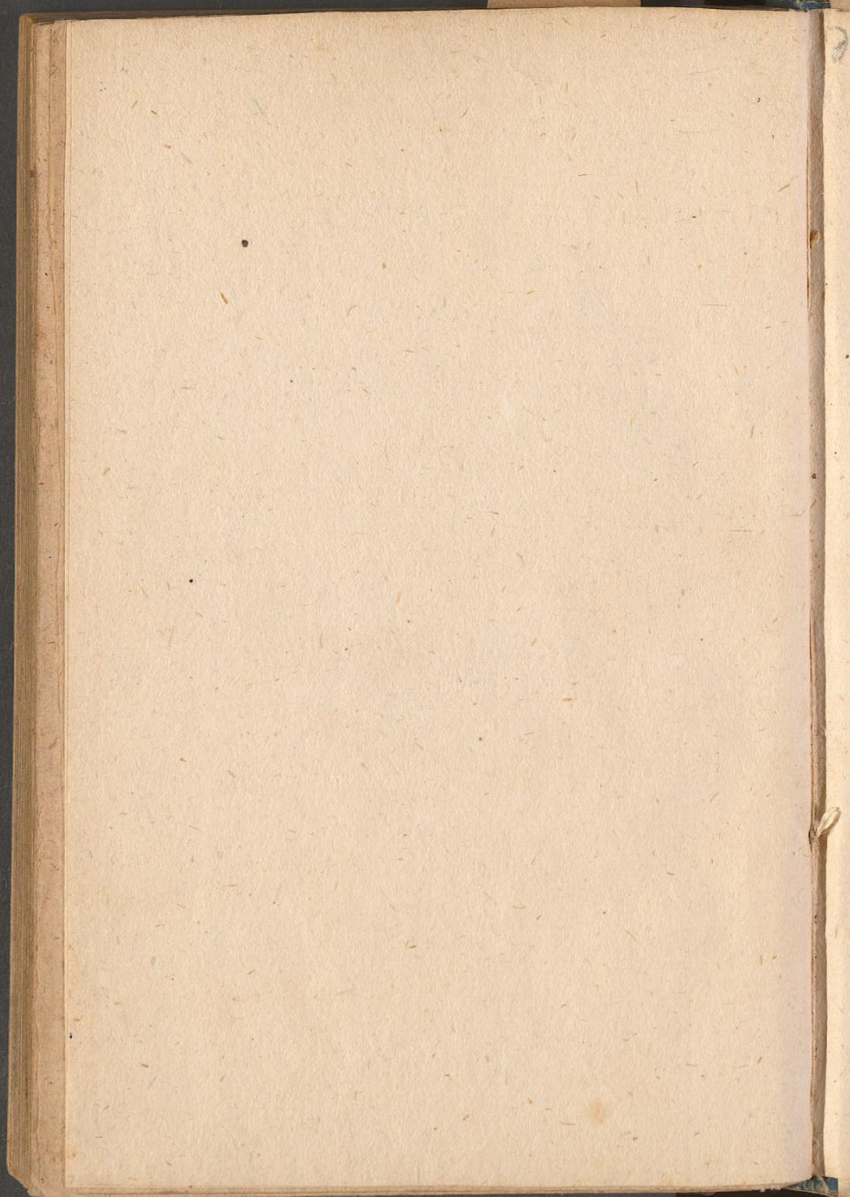

2. 4960

